

GİRİŞ

Doğanın kanunları, dünyadaki yerimiz ve davranışlarımız bilim insanları ve felsefeciler tarafından binlerce yıldan beri incelenmiştir.

Mantıki varsayımlarla beraber, bilim nicel olabilir verilerden ve araştırmalardan yararlanır. Fakat bilim insanlarımız ve araştırmacılarımız araştırmalarında daha da ileri gittikçe dünyanın daha belirsiz ve karışık olduğunu fark etmişlerdir.

Şüphesiz ki, bilim dünyada muazzam bir ilerleme sağlamıştır, fakat bu sınırlıdır. Bilimsel aletler insanın iç dünyasını, ruhunu, davranışlarını ve motivasyon kaynaklarını ölçemez. Yaratılış'ın en ana ögesi olan insan, bu evrendeki rolüne dair hâlâ bilgisiz bırakılmış durumdadır.

İnsan daima hayatın temel sorunlarına cevap aramıştır: Ben kimim? Buradaki varlığımın amacı nedir? Dünya neden vardır? Fiziki mevcudiyetimiz görevini tamamladıktan sonra bizler var olmaya devam edecek miyiz?

Sürekli bir baskıya sahip olan bu dünyada, kimileri doğu tekniklerinde rahatlamayı sağlayan tedbirlerde veya kişisel umutları ve arzuları minimize ederek ıstırapı azaltan aktivitelerde geçici tatmin bulurlar. Meditasyonun, beslenmenin, fiziki ve zihinsel alıştırmalarının çeşitli biçimleri insanın doğal içgüdülerini susturur ve fiziki durumu açısından kendisini daha rahat hissetmesine olanak tanır. Bu süreç kişiye beklentilerini azaltmasını öğretir, fakat kişiyi gerçek arzu ve istekleri ile bir çatışma içinde bırakır.

Hayat deneyimlerimiz bize sınırsız isteklere sahip olduğumuzu ve bu istekleri giderecek sınırlı kaynaklara sahip olduğumuzu öğretir. Bu, bütün istek ve arzularımızı tamamen gidermenin bir yolu olmadığını ve bundan dolayı da ıstırap çekmekten kaçınmanın bir yolu olmadığını ana gerekçesidir. İşte bu, Kabala'nın konusudur. Kabala, yaşamın temel sorularına cevap verir ve bize günlük ölçekte sınırsız tatmin elde etme hususunda rehberlik eder.

İnsanın varlığı ile ilgili olan temel sorular insanın ıstırabına başka bir boyut katar. Bu

sorular, Şu veya bu hedef elde edilmiş olduğu zaman bile, kendimizi tatmin olmuş hissetmemize olanak vermez. Kişi, uğruna gayret sarf ettiği hedefi elde ettiğinde, derhal başka bir hazzın eksik olduğunu hisseder. Bu, kişinin baŐarılarından zevk almasını engeller ve çektiği ıstırap yenilenir. Kişi geçmiş Şeyleri dŐŐundĐĐnde Şunu anlar ki, zamanının çoğunu bu hedeflere ulaşmak için harcamıŐtır ve baŐarılarından çok az bir haz almıştır.

Kendi yĐntemine gĐre, herkes mevcut bilgi kaynaklarından bu sorulara cevap vermeye çabalar. Her birimiz deneyimlerimize dayandırmıŐ olduğumuz dŐnya ile ilgili kendi algılarımızı formŐle ederiz. GŐnlŐk yaşam ve realite sŐrekli bu algılamamızı teste tabi tutar, bu algılamamıza tepki vermemize, onu geliŐtirmemize veya deĐiŐtirmemize neden olur. Kimimizde bu sŐre bilinçli seviyede olur, kimimizde ise bilinçsiz olarak.

Kabala olayların farkında olmayı arayan herkese ulaşır. Size bu dŐnyadaki hayatınızı etkileyecek manevi alanı – 6. Hissi – esaslı biçimde nasıl hissedeceğinizi ĐĐretir.

Bu ise, size ũst dŐnyayı – Yaratıcı’yı – algılamamıza olanak verecek ve yaŐamınız ũzerinde kontrol elde etmenizi sağlayacaktır.

Tevrat, Zohar, Hayat AĞacı ve diğer otantik manevi kaynaklar bize manevi alemde nasıl ilerleyeceğimizi, bu alemleri nasıl inceleyeceğimizi ve manevi bilgiyi nasıl elde edeceğimizi ĐĐretmek için indirilmiŐtır. Bu dŐnyada manevi tırmanıŐa giden yola nasıl çıkılacağını ĐĐretir. Nesiller boyu, Kabalistler, çeşitli biçimlerde her biri yaŐadıkları dĐnem ile uyumlu olan birçok kitaplar yazmışlardır.

Bizi manevi realitemize sunmak için toplamda 4 dil yaratılmıştır: Tevrat’ın dili (ki Hz. Musa’nın 5 kitabını, Peygamberleri ve Kitab-ı Mukaddes’i kapsar), efsaneler dili, hukuksal dil, Kabala dili. Kabala dili manevi ũst dŐnyalar sistemini ve bunlara nasıl ulaŐılacaĐını tanımlar. Diller açısından ortaya çıkan farklılıklar aynı konu hususunda farklı formatlarda çeşitli perspektifler ortaya koyar ve bu perspektiflerin her biri hedeflediği nesil ile uyumluluk gĐsterir.

Kabalist Baal HaSulam Bilgelik Sahibi’nin Meyveleri isimli kitabında Şunları yazar:

Kabala'nın Gizli Bilgeliği, İncil'inki, Zohar'inki ve efsanelerinki ile aynıdır. Sadece küçük bir farkı ile ki bu da mantığın biçimidir. Kabala, dört dile çevrilmiş antik bir dil gibidir adeta. Dillerde meydana gelen değişimden dolayı, bilgeliğin kendisinin hiçbir şekilde değişmediği hususu açıktır. Göz önünde bulundurmamız gereken husus, devir – nakil – ileti açısından en uygun olan ve en geniş biçimde kabul gören tarzın hangisi olduğudur.

Bu kitabı okuyarak, insan davranışının ve doğa kanunlarının kökenini anlamada ilk adımı atabileceksiniz. Kitabın içindeki konular Kabalistik yaklaşımın temel ilkelerini sunar ve Kabala Bilgeliğini ve bunun nasıl işlediğini tanımlar.

KABALANIN GİZLİ BİLGELİĞİ, dünyamız fenomenlerini incelerken makul ve güvenilir bir yöntem arayanları, ıstırap ve zevkin gerekçelerini anlamaya çalışanları ve hayatın ana sorularına cevaplar arayanları hedeflemektedir.

Konu 1: KABALA NEDİR?

Kabala, insanın evrendeki pozisyonunu incelemek ve araştırmak için gerekli olan doğru bir yöntemdir. Kabala Bilgeliđi, bize, insanın neden var olduğunu, neden doğduğunu, neden yaşadığını, yaşamının amacının ne olduğunu, nereden geldiğini ve bu dűnyadaki yaşamını tamamladıktan sonra nereye gideceğini açıklar.

Kabala manevi dűnyaya eriřmenin bir yöntemidir. Kabala bize manevi dűnya hakkında bilgi verir ve onu çalıřarak bizler bařka bir anlayıř geliřtirebiliriz. Bu anlayıřın yardımı vasıtasıyla üst-dűnyalar ile iletiřim içinde olabiliriz.

Kabala teorik bir çalışma olmayıp pratik bir çalışmadır. İnsan kendisini, kim olduğunu, neye benzediğini öğrenir. Kendini aşama aşama, adım adım değiştirmek için neye ihtiyacı olduğunu öğrenir. Araştırmasını kendi iç ben'i aracılığı ile yönetir.

Bütün deneyleri kendisi üzerinde, kendisi içinde yürütür. Bu nedenledir ki Kabala'ya "Gizli Bilgelik" denir. Kişi, Kabala vasıtası ile meydana gelen, sadece kendisinin hissettiği ve bildiği içsel değişimlere uğrar. Bu değişim, bir kişi içinde meydana gelir; sadece o kişiye özgüdür ve sadece o kişi bunun farkındadır.

Kabala kelimesi, İbranice olan "Lekabbel" (almak) kelimesinden gelir. Kabala, eylemlerin nedenlerini "alma arzusu" olarak tanımlar. Bu arzu, çeşitli türden hazların alınması ile alakalıdır. Hazzı almak için, kişi genelde büyük bir gayret sarf etmeye isteklidir. Sorun şudur ki, kişi minimum bedel öderken, maksimum oranda hazzı nasıl alabilir? Herkes bu soruyu kendince cevaplamaya çalışmaktadır.

Alma arzusunun gelişmesini ve büyümesini sağlayan yöntemde belli bir düzen vardır. İlk aşamada, insan fiziki hazzı şiddetle arzular. Sonra, para, onur, şan ve şöhret arar. Hatta daha kuvvetli bir arzu kişiyi güç için şevklendirir. Sonra maneviyat için bir arzu, istek geliştirebilir, ki bu nokta piramidin tepesidir. Maneviyat arzusunun ne kadar büyük olduğunu fark eden kişi bu arzusunu tatmin etmenin yollarını arar.

Alma arzusunun aşamaları arasındaki geçiş kişinin yetenekleri ve sınırlamalarının farkında olmasını sağlar.

Kabala, üst-dünyalar ile duygu ve düşüncelerimizin kökenleri ile ilgilenir ki biz bunu anlamalıyız. Dünyalar üzerinde herhangi bir kontrolümüz olmadığı için duygu ve düşüncelerimizin neden ve nasıl yaratıldıklarını bilmeyiz. Tatlı, acı, hoş, kaba vs. şeklindeki deneyimlerimize şaşırırız. Psikoloji, psikiyatri ve öteki sosyal disiplinler alanı açısından bile, duygularımızı incelemek için bilimsel aletler geliştirmede başarısızdır. Davranışsal etmenler, anlama yetimizden gizli kalırlar.

Kabala, duygularımızı bilimsel olarak incelemek için geliştirilmiş olan bir sistemdir. Duygu ve arzularımızın hepsini alır ve her biri için, her bir fenomen için, her seviyedeki her bir anlayış ve duygu çeşidi için tam bir bilimsel formül sağlar.

Bu, zeka ile birleştirilmiş duyguları inceleme işidir. Başlangıç seviyesindeki öğrenciler için, geometri, matris ve diyagramlardan yararlanır. Kabala çalışırken, öğrenciler kendi duygularının her birini tanımlar ve bunları anlamaya başlarlar. Gücüne, yönüne ve karakterine göre ona hangi adın verilmesi gerektiğini bilirler.

Kabala Bilgeliği antik ve kanıtlanmış bir yöntemdir. Kabala vasıtası ile kişi yüksek bir farkındalık alır ve maneviyat kazanır. Bu, gerçekten onun bu dünyada ki amacıdır. Kişi, maneviyat için bir arzu hissettiği zaman, bu maneviyat için bir özlem hissetmeye başlar ve sonrada Yaratan tarafından sağlanan Kabala Bilgeliği vasıtası ile bu arzuyu geliştirebilir.

Kabala, Kabalist'in hedefini açıklayan bir kelimedir. Bu hedef insanın düşünen bir varlık olarak, bütün yaratılanların en yücesi olarak, ehil olduğu her şeyi elde etmesidir.

Konu 2: NEDEN KABALA ÇALIŞILMALI?

Sıradan bir insan, Kabalistlerin yazılı eserlerini çalışırken, kendi içinde daha önceden gizli olan, saklı olan özü öğrenir. Bu çalışma vasıtası ile sadece 6. hissi edindikten sonra, daha önceden açığa çıkarılmamış olan formu anlamaya ve hissetmeye başlar.

Herkesin 6. hissini geliştirmesi için doğal bir yeteneği vardır ve bundan ötürü Kabalistler üst manevi dünyanın yapısı hakkındaki bilgilerini iletirler. [Kabala vasıtası ile Realiteyi Anlama bölümüne bakınız.]

Kişi Kabalistik materyallere maruz bırakıldığından, ilk başta neyi okuduğunu anlayamayabilir. Ama eğer anlamak isterse ve de anlamak için de doğru biçimde bir çaba gösterirse "Ormakif" olarak adlandırılan ışığı – yani onu düzelten ve aşama aşama ona manevi realitesini gösteren Işık – çağırır, ister. "İslah" ve "İslah etmek" terimleri Kabala'da alma arzusu – yani, manevi dünyanın ve Yaratan'ın niteliklerini edinme arzusu – yönünde olan bir değişimi tanımlar.

Herkes 6. hisse, hâlâ uyumakta olan bu manevi hisse sahiptir. Buna kalpteki nokta denir. Bunun karşısında, en sonunda ortaya çıktığında 6. hissi dolduracak olan Işık durur.

6. hisse ayrıca Kli de (Tas, kab, alıcı) denir ve 6. his manevi realite olmasa bile var olmaya devam eder. Hiç kabala çalışmamış olan sıradan bir insanın manevi Kli'si (manevi dünyayı hissetmek için) yeterince gelişmemiştir. Doğru biçimde gerçek kabala yazılı eserlerini çalışırken bu Işık kalpteki noktasını aydınlatır ve onu geliştirmeye başlar. Sonra bu kalp noktası genişlemeye başlar ve Ormakif'in içine girmesine olanak verecek kadar yeterince genişler. Işık, kalpteki noktadan içeri girdiğinde, kişiye manevi bir his verir. Bu nokta, kişinin ruhudur.

Yukarıdan aşağıya inen ve kişi için, yolu yavaş yavaş aydınlatan Ormakif olmaksızın ve üst dünyadan yardım gelmeksizin hiçbir şey mümkün değildir. Yukarıdan planlandığı gibi, bu ışığı tanımlamadığımız zaman bile, kalpteki nokta ve onu dolduracak olan Işık arasında direkt bir bağlantı vardır. Kabala kitaplarına çalışma, kişiye ruhu ile bağlantıya geçme ve yavaş yavaş maneviyat için bir arzu hissetme olanağı verir. Bu sürece segula

(deva – çare) denir.

10 SEFİROT'UN İNCELEMESİNE GİRİŞ isimli kitabında Rav Yehuda Aşlag şöyle yazmıştır: Ona göre, Kabalistler neden herkese Kabala çalışmayı öğretti? Ne çalıştıklarını bilmeseler bile, Kabala Bilgeliği'ni çalışmada kıyaslanamaz ölçüde harika bir niteliğin var olduğunu ilan etmek değerli ve harika bir olay iken, ruhlarını çevreleyen ışığı uyandıran şey ne çalıştıklarını anlamalarını sağlayan o muazzam arzudur. Bu, Yaradılışı planlarken, Yaratan'ın bizim için istediği bütün harika hislerin, nihayet, elde edilmesi olasılığının herkese garantilendiği anlamına gelir.

Bu reenkarnasyonda, bu kazançlara erişemeyenler bunlara başka bir reenkarnasyonda –Yaratan'ın isteği gerçekleşene kadar – sahip olacaklar. Kişi bu kazançlara erişmeyi tamamlamasa bile, Işıkların onun olması kaçınılmazdır. Ormakif, ışığı alacak olan Kli'yi hazırlaması için onu bekler. O nedenle de 'Kelim'den (kli, çoğul) mahrum olmasa bile, kişi bu bilgeliği ile ilişki içine girdiğinde, kendine ait olan ve kendini bekleyen Kelimi ve Işıkların isimlerini çağırdığında onlar bu kişiye belli ölçüde parlayacaktır. Fakat bu kişinin içindeki ruha sızmayacaklardır, zira Klileri henüz bu Işıkları kabul etmek için hazır değildir. Kabala, Kli'nin Yaratan'ın ışığını alması için yaratılan yegane vasıta. Bilgelik ile meşgul olduğunda kişinin aldığı Işık ona yukarıdan bir hayat verir, ona bol miktarda kutsallık ve saflık ihsan eder ve kişiyi, kazançları elde etmeyi tamamlamasına daha da yaklaştırır.

Kabala, kişiye onu çalışırken maneviyat hazzını vermesi anlamında ve onu kişinin maneviyatı materyalizme tercih etme deneyimi vermesi anlamında olağanüstü bir öğretidir. Edindiği maneviyatı oranında, iradesini aydınlatır ve kendisini bir zamanlar ona cazip gelen şeylerden – aynı bir yetişkinin çocukça oyunlardan artık etkilenmemesi gibi – uzak tutmasını öğrenir.

Kabalaya neden ihtiyaç duyarız? Çünkü Kabala bize değişim için bir sıçrama tahtası olarak verilir. Gün boyunca herhangi bir vakitte, Yaradıcı'yı öğrenmemiz ve anlamamız için bize verilir. Bunlar, Kabala Bilgeliği'nin sağlanmasının yegane gerekçeleridir. Kendini değiştirmek ve iyileştirmek ve Yaradıcı'yı tanımak için; Kabala öğrenen herhangi birisi gelişebildiğini ve ömründe hakiki kaderini gerçekleştirebildiğini anlamaya başladığı aşamaya ulaşır.

Konu 3: KABALİST KİMDİR?

Kabalist, kanıtlanmış, zaman testinden geçmiş ve kesin bir yönetimi kullanarak kendi doğasını inceleyen bir araştırmacıdır. Hepimizin yararlanabileceği aletler; duygusunu, zekasını ve kalbini kullanarak varlığının özünü inceler.

Kabalist, sıradan bir insan gibi görünür. Herhangi özel bir beceri, yetenek veya uğraşa sahip olması gerekmez. Onun arif bir insan olmasına veya kutsal bir ifadeye sahip olmasına gerek yoktur. Yaşamının herhangi bir noktasında, bu sıradan insan kendisini rahatsız eden sorulara inanılır cevaplar bulabileceği bir yol bulmaya karar vermiştir. Farklı bir öğrenme yönteminden yararlanarak, manevi his olan bir ekstra hissi – 6. hissi – edinmede başarılı olmuştur.

Bu his aracılığı ile Kabalist aynı bizim burada kendi realitemizi hissetmemiz gibi açık bir realite olarak manevi alanları hisseder. Manevi alanlar, üst dünyalar ve yüksek güçlerin keşfi ile ilgili olan bilgiye erişir. Bu dünyalara üst dünyalar adı verilir. Zira bizim dünyamızın üstünde ve ötesindedirler.

Kabalist, şu anki mevcut manevi seviyesinden bir sonraki seviyeye tırmanır. Bu hareket, onu bir üst dünyadan bir diğerine geçirir. Kabalist, burada var olan her şeyin, dünyamızı dolduran her şeyin – biz de dahil – kökenini anlar ve görür. Kabalist, eş zamanlı olarak hem bu dünyadadır hem de üst dünyadadır. Bu nitelik, bütün Kabalistlerde ortaktır.

Kabalist, bizi saran gerçek bilgiyi alır ve bu realiteyi hisseder. O nedenle de, kabalistler bu bilgiye çalışır ona aşına olur ve onun hakkında bize bilgi verir. Bizi maneviyata götürerek hayatımızın kaynağı ile karşılaşabilmemizi sağlayan yeni bir yöntem sağlar. Özel bir dilde yazılı olan kitapları kullanır. Bu kitapları, özel bir biçimde okumalıyız ki bizim için gerçeği keşfetmek amacıyla bir Kli olsunlar.

Yazdıkları kitaplarda, Kabalistler bizi insanın kişisel deneyimlerine dayalı olan tekniklere dair bilgilendirirler. Her şeyi kuşatan bakış açılarına göre, (onları) takip edebilecek ve kendilerinin çıktığı aynı merdiveni çıkabilecek olanlara yardım etmenin yolunu bulmuşlardır. Yöntemlerine, Kabala Bilgeliği adı verilmiştir.

Konu 4: KABALA VE ZOHAR'IN TARİHİ

Hakkında bilgi sahibi olduğumuz ilk kişi Hz. İbrahim'dir. İnsan mevcudiyetinin harikalarını gördü, Yaratan'a sorular sordu ve üst dünyalarda ona gösterildi, bildirildi. Edindiği bilgiyi ve bu edinimde kullanılan yöntemi gelen nesillere iletti. Kabala yüzyıllar boyunca Kabalistler tarafından ağızdan ağza geçti. Her bir kabalist kendine özgü deneyim ve kişiliğini birikmiş olan bu bilgi bünyesine ekledi. Manevi kazançları, kendi nesillerinin duygularına özgü olan lisanlarda anlatıldı.

Kabala, Tevrat (Hz. Musa'nın beş kitabı) yazıldıktan sonra da gelişmeye devam etti. Kabala 1. ve 2. tapınak arasındaki dönemde (Hıristiyanlık öncesi dönem M.Ö. 586-515), zaten gruplar halinde çalışılıyordu. 2. tapınağın yıkılmasını takiben (M.Ö. 70) ve şuan ki nesle kadar, Kabala gelişiminde özellikle önem arz eden üç dönem vardır ki bu dönemlerde Kabala çalışması yöntemleri ile ilgili en önemli eserler verilmiştir.

Birinci dönem 2. yüzyıl esnasında, Zohar Kitabının Rav Simon Bar Yochai "Raşbi" tarafından yazılması ile ortaya çıktı. Bu, yaklaşık M.S. 150 yılları esnasındadır. Rav Simon, ünlü Rav Akiva'nın (M.S. 40. ve 135. yıllar) bir öğrencisi idi. Rav Akiva ve onun birkaç havarisi, Kabala öğretiminden dolayı kendilerine tehdit oluşturulduğunu hisseden Romalılar tarafından eziyet edilip öldürüldü. Romalılar, Rav Akiva'nın derisini yüzdüler ve demir bir raspa ile (atları temizlemek için kullanılan günümüz kaşağına benzer) kemiklerini çıkardılar. Rav Akiva'nın 24.000 müridinin ölümünden sonra; Raşbi, Rav Akiva ve Rav Yehuda Ben Baba tarafından kendisine öğretildiği gibi gelecek nesillere Kabalayı öğretmesi için yetkilendirildi. Rav Simon Bar Yochai ve öteki dört kişi hayatta kalan yegane kişilerdi. Rav Akiva'nın esareti ve hapsedilmesinin ardından Raşbi oğlu Elezar ile kaçtı. 13 yıl bir mağarada saklandılar.

Mağaradan, Kabala çalışması ve maneviyata erişme için kullanılan kristalize olmuş bir yöntem ile çıktılar. Raşbi, insanın bu dünyada ulaşabileceği 125 seviyeye ulaştı. Zohar, bize Raşbi ve oğlunun "Peygamber Eliyahu" olarak adlandırılan seviyeye eriştiğini söyler ki bu da 125 seviyeyi öğretmek için Peygamber'in kendisinin geldiği anlamına gelir.

Zohar, eşsiz biçimde yazılıdır, kısa hikâyeler biçimindedir ve Aramik dilinde sunulmuştur. Aramik, İncil zamanında konuşulan bir dildir. Zohar bize Aramik'in "İbranicenin ters tarafı" İbranicenin gizli tarafı olduğunu bildirmektedir. Rav Simon Bar

Yochai'nin kendisi yazmamıştır bunu, bu bilgeliği ve bu bilgeliğe erişme yöntemini organize olmuş bir biçimde – bu bilgeliğin muhteiyatını Rav Aba'ya dikta ederek – iletmiştir. Aba, Zohar'ı öyle bir biçimde yazmıştır ki sadece onu anlamaya layık olanlar onu anlayabilirler.

Zohar, insan gelişiminin 6.000 yıla bölündüğünü ve bu 6.000 yıllık zaman boyunca ruhların her bir nesilde sürekli bir gelişme sürecine maruz kaldığını anlatır. Sürecin sonunda, ruhlar "ıslah etmenin sonu" olan bir konuma yani maneviyatın ve bütünlüğün en üst seviyesine ulaşırlar.

Rav Simon Bar Yochai bu neslin en büyük kişilerinden biridir. Günümüzde iyi bilinen ve yayımlanmış olan birçok Kabalistik konuyu yazmış, yorumlayıp tercüme etmiştir. Öte yandan, Zohar kitabı yazıldıktan sonra kaybolmuştur.

Efsaneye göre, Zohar yazıtları İsrail'de Safed adlı bölgenin yakınlarındaki bir mağarada gizli tutulmaktaydı. Birkaç yüzyıl sonra, bölgede yaşayan Araplar tarafından bulundu. Safedli olan bir Kabalist bir gün pazardan biraz balık aldı ve balığın paketlenmiş olduğu kağıdın paha biçilemez değeri karşısında hayrete düşmüştür. Hemen Araplardan kağıdın kalan parçalarını satın almaya koyulur ve bu kağıtları bir kitap haline getirir.

Bu (olay) vuku buldu, çünkü saklı şeylerin doğası öylesine güçlüdür ki doğru zamanda doğru ruhlar reenkarnasyona girdiğinde ve dünyamıza eriştiklerinde keşfedilmek zorundadırlar. İşte bu şekildedir ki Zohar zaman içinde açığa çıkarıldı.

Bu eserlerin çalışması küçük bir Kabalist tarafından gizlice yürütüldü. Bu kitabın ilk baskısı 13. yüzyılda İspanyada Rav Moshe de Leon tarafından gerçekleştirildi.

Kabala gelişiminin 2. dönemi bizim neslimizin Kabala öğretisi açısından çok önem arz etmektedir. Bu, Kabala çalışmasının iki yöntemi arasındaki geçişi yaratan Rav Yitzhak Luria "Ari" dönemidir. Kabala'nın saf dilinin ortaya çıkması ilk kez Ari'nin yazılı eserlerindedir. Ari, Kabala'nın serbestçe kitleler tarafından çalışılması döneminin başlangıcını ilan etmiştir.

Ari, 1534'te Kudüs'te doğdu. Babası öldüğünde küçük bir çocuk idi ve annesi,

amcasının evinde yetiştiği Mısır'a götürdü onu.

Mısır'daki yaşamı boyunca hayatını ticaretten kazandı fakat vaktinin büyük bir kısmını Kabala çalışmasına adadı. Efsaneye göre; Ari, Zohar'ı, ilk Kabalistler tarafından yazılan kitapları ve kendi neslinin bir diğer Kabalisti olan "Ramak" Rav Moshe Cordovero'nun yazılı eserlerini çalıştığı yer olan Nil'in Rodo Adası'nda dışarıdan soyutlanmış bir şekilde 7 yıl geçirdi.

1570'de Ari İsrail'in Safed şehrine geldi. Gençliğine rağmen, derhal Kabala öğrenimine başladı. Yüceliği kısa zaman içinde anlaşıldı. Safed'in bütün arif insanları – ki gizli ve açığa çıkmış olan Bilgelik açısından çok zeki kişilerdi – onunla çalışmaya geldiler ve sonra belli bir ün kazandı. Bir buçuk yıl boyunca, müridi Rav Chaim Vital çalışmaları boyunca ortaya çıkan soruların çoğunun cevaplarını kağıda geçirdi.

Ari, hâlâ kullanımda olan temel Kabala çalışma sistemini miras olarak bıraktı. Bu eserlerin bazıları şunlardır: Etz Hachayim (Hayat Ağacı), Sha'ar Hakavanot (Anlamaların Kapısı), Sha'ar Ha Gilgulim (Reenkarnasyon Kapısı) ve diğer eserler. Ari, 1572'de hâlâ genç bir insan olarak vefat etti. Son isteği olarak eserleri – uygun bir vakit gelmeden önce doktrini ortaya çıkarılmasın diye – arşivlendi.

Büyük Kabalistler metodu hazırlayıp başkalarına öğretiler, ancak biliyorlardı ki kendi nesilleri metodun dinamiklerini hâlâ anlayacak kadar ehil değildiler. O nedenle de, sık sık kendi eserlerini saklamayı veya yakmayı bile tercih etmişlerdir. Bu gerçekte önemli bir husus vardır ki bilgiler kağıda geçirilmişti ve sonra da ortadan kaldırılmıştı. Maddi dünyada ortaya çıkarılan her şey geleceği etkiler ve ikinci kez daha kolay biçimde ortaya çıkarılır.

Rav Vital, Ari'nin eserlerinin diğer bölümlerinin saklanması ve kendisiyle beraber yakılmasını emretti. Bir kısım, Sekiz Kapı isimli ünlü eseri düzenlemiş olan oğlunun eline geçti. Çok sonraları, Rav Vital'in torunu tarafından başkanlık edilen bir grup öğrenci mağaradan kitabın bir başka kısmını çıkardı.

Sadece Ari döneminde Zohar'ın gruplar halinde açık biçimde çalışılmasına başlandı. Sonra Zohar'ın çalışılması 2. yüzyılda büyümeye devam etti. Büyük Hasidut döneminde

(1750 ile 19. yüzyılın sonuna kadar geçen dönem), hemen hemen büyük ruhani liderlerin her biri Kabalistti. Kabalistler özellikle Polonya, Rusya, Fas, Irak, Yemen ve birkaç diğer ülkede ortaya çıkmışlardır. Sonra 20. yüzyılın başlarında, Kabala'ya olan ilgi hemen hemen tamamen kaybolana kadar zayıfladı.

Kabala gelişiminin üçüncü dönemi, Ari'nin doktrinlerine ilave bir yöntemin katılmasıyla yaşandı. Bu yöntem Ari'nin öğretileri ve Zohar'ın Sulam'ı (merdiven) ile ilgili yorumların sahibi olan Rav Yehuda Aşlag tarafından bu nesilde yazılmıştır. Aşlag'ın yöntemi özellikle de şimdiki nesillerin ruhlarına uygundur.

Rav Yehuda Aşlag Zohar'ın Sulam'ı ile ilgili yorum ve çevirilerinden dolayı "Baal HaSulam (Merdivenin Sahibi)" olarak bilinir. Polonya'nın Lodz Şehri'nde doğan Aşlag gençliğinde yazılı ve sözlü kanunlar hakkında derin bir bilgiye erişti ve sonra da Varşova'da hakim ve öğretmen oldu. 1921 yılında ailesi ile birlikte İsrail'e göç etti ve Kudüs'te Givant Şaul'un Rav'ı oldu. 1943 yılında, Zohar'ın yorum-çevirilerini yazmaya başladığında kendi doktrinini yazmaya çoktan girişmişti. Baal HaSulam, 1953 yılında Zohar'ın çevirilerini yazmayı bitirdi. Bir sonraki yıl vefat etti ve Givant Şaul mezarlığında, Kudüs'te gömüldü.

En büyük oğlu Rav Baruh Şalom Aşlag "Rabaş" onun varisi oldu. Kitapları, babasının talimatlarına göre şekillendirildi. Bizim neslimize ulaştırıldığı şekliyle, babasının yorumlarını anlamamıza yardımcı olan bu kitaplar babasının eserlerinin ayrıntılarına zarif bir şekilde girer.

Rabaş, 1907 yılında Varşova'da doğdu ve babası ile beraber İsrail'e göç etti. Rav Baruh evlendikten hemen sonra, babası Kabala'nın gizli bilgeliğini öğrenen seçilmiş öğrencilerin oluşturduğu çalışma grubuna onu da dahil etti. Kısa süre sonra babasının yeni öğrencilerini eğitmesine fırsat verildi.

Babasının ölümünden sonra, öğrendiği özel metodu öğretme işini devam ettirmeyi kendisi devraldı. Babası gibi, büyük başarısına rağmen, mütevazı yaşam biçimini sürdürmeye devam etti. Ömrü boyunca, ayakkabı tamircisi, inşaat işçisi ve muhasebeci olarak çalıştı. Dışarıdan, sıradan bir insan gibi yaşadı fakat her boş vaktini Kabala öğrenimi ve öğretimine vakfetti. Rabaş 1991'de vefat etti.

Rav Yehuda Aşlag, Baal HaSulam, bizim neslimiz açısından kabul görmüş bir ruhani liderdir. Zohar ve Ari'nin yazılı eserleri hakkında tamamen açıklamalı ve güncellenmiş yorum-çevirileri bu nesilde yazmış yegane kişidir. Oğlu Rav Baruh Aşlag'ın denemeleri de dahil bu kitaplar bize ilerleme açısından yardımcı olacak ve kabulleneceğimiz yegane kaynaklardır.

Bu kitapları çalıştığımız zaman, gerçekte en yeni yorumlar aracılığı ile (50 yıllık geçmişimiz vardır) Zohar'ı ve Ari'nin eserlerini çalışıyoruz demektir. Bu, bizim neslimiz için can simididir, zira eski metinleri şimdi yazılmışlar gibi çalışmamıza ve maneviyata giden sıçrama tahtası olarak onları kullanmamıza olanak sağlar.

Baal HaSulam'ın yöntemi herkese uyar ve eserlerin de inşa ettiği sulam (merdiven) hiç birimizin Kabala çalışırken korku hissetmememizi temin eder. Kabala öğrenen herhangi bir kişi emin hale gelir ki 3 ila 5 yıl içerisinde manevi alanlara, bütün realitelere ve ilahi kavrayışa (ilahi zekaya) – ki bu bizim ötemizde ve üstümüzde olan ancak bizler tarafından hissedilmeyenlere verilen isimdir – erişebilecektir. Şayet Rav Yehuda Aşlag, Baal HaSulam'ın kitaplarına göre çalışırsak, nihai ıslaha erişebiliriz.

Çalışma kitabı içimizdeki üst dünyaları anlama arzusunu uyandırmak için yazılmıştır. Köklerimizi anlamak için ve onlarla bağlantıya geçmek için bize büyük bir arzu verilir. Kendimizi geliştirmek ve emellerimizi yerine getirmek için güçlendiriliriz.

Bu üç büyük Kabalistlerin hepsi aynı ruhtandır: Önce Rav Simon olarak, ikinci defa Ari ve üçüncü kez Baal HaSulam olarak görünmüşlerdir. Her bir görünme esnasında, zaman bir vahiy için daha fazla olgun hale gelmiştir, çünkü o neslin insanları buna layık idi, ruh da o nesle uygun olan yöntemi öğretmek için inmiştir.

Her bir nesil Zohar'ı keşfetmeye daha da layık hale gelir. Rav Simon Bar Yochai tarafından yazılan ve saklanan şey daha sonra Rav Moshe de Leon nesli ve daha sonra Ari nesli – ki Ari, Zohar'ı Kabala dilinde yorumlamaya ve çevirmeye başlamıştır – tarafından keşfedildi. Bu yazılı eserler ayrıca uzaklarda bir yerlerde saklandı ve uygun bir vakitte kısmen tekrar keşfedildi. Bizim neslimiz Sulam'dan öğrendiği için ayrıcalıklıdır, Sulam herkese Kabala çalışmayı ve şimdi kendini ıslah etmeyi olanaklı kılar.

Görüyoruz ki, Zohar her bir neslin anladığı dilde konuşmaktadır. Her bir nesilde, bir önceki nesilde olduğundan daha iyi açıklığa kavuşturulur ve anlaşılır. Her nesil, Zohar kitabını eşsiz bir şekilde açar, kendine özgü olan ruhunun köklerine uydurur.

Daha önemlisi, aynı zamanda da, yazılı Kabalistik eserleri arama ihtiyacını hissedenler bunları kendileri keşfetsin diye bu eserleri saklamak için bir girişim yapılır. Kabalistler açıkça bilmektedirler ki değişim süreci iki koşulu gerekli kılar: Doğru zamanlama ve ruhun olgunluğu. Kabala çalışmasının yeni bir döneminin belirtisi ve bu çalışmanın atılımı ile karakterize edilen çok ilginç bir gelişmeye şahitlik etmekteyiz.

Konu 5: KİM KABALA ÇALIŞABİLİR?

Her ne zaman Kabala tartışması olsa, şöyle yorumlar ortaya atar: Kabala çalışarak, bir kişi çıldırabilir; Kabalayı 40 yaşından sonra çalışmak güvenlidir; kişi çalışmasına koyulmadan önce evli olmalı ve en az üç çocuğa sahip olmalıdır; Kadınların Kabala çalışması yasaktır vs. vs.

Kabala herkese açıktır. Maneviyata erişmek için, kendini gerçekten ıslah etmek isteyen kişiler içindir. İhtiyaç, kendini ıslah etme şeklindeki ruhun dürtüsünden gelir. Bu, kişinin gerçekten de Kabala çalışmaya hazır olup olmadığına karar vermesinin yegane testidir, gerçekten de. Bu arzu, hakiki olmalı ve dış baskıya maruz kalmamalı, zira sadece kişinin kendisi kendi gerçek arzusunu keşfedebilir.

Büyük Kabalist Ari kendi neslinden ileriye doğru Kabala'nın erkekleri, kadınları, çocukları ve Kabala çalışabilecek ve çalışması gereken herkesi hedeflediğini yazmıştır. Bizim neslimizin en büyük Kabalisti Yehuda Aşlag, Baal HaSulam bu nesil için yeni bir çalışma metodu bırakmıştır. Bu yöntem, Kabala çalışmaya girişmek isteyen herkes için uygundur.

Kişi artık maddi ödüllerden tatmin olmadığı zaman Kabala'ya giden yolu bulur ve yapacağı çalışmanın cevaplar, izahatlar ve yeni fırsatlar sağlayacağını umar. Kendi mevcudiyeti ile alakalı olan önemli sorulara artık bu dünyada cevap bulamaz. Hiç olmadığından daha sıklıkla, cevap bulma ümidi bilişsel bile olamaz, sadece bir ilgi duyar ve onun gerekli olduğunu hisseder.

Böylesi bir kişi bu tarz sorulara sahiptir: Kimim ben? Neden doğdum? Nereden geldim? Nereye gidiyorum? Bu dünyada neden varım? Daha önceden burada mıydım? Tekrar ortaya çıkacak mıyım? Bu dünyada neden bu kadar çok acı var? Bunlardan bir şekilde sakınılabilir mi? Nasıl akıl hazzını, aklın bütünlüğünü ve akıl huzurunu elde edebilirim? Bilinçsiz olarak, hisseder ki bu sorulara verilecek cevapları sadece ve sadece bu dünya aleminin ötesinde bulunabilir.

Bu sorulara verilecek yegane cevap üst dünyaları bilmek ve onları hissetmektir ve bunu gerçekleştirmenin yolu da Kabala vasıtası ile mümkündür. Kabala'nın Bilgeliği

vasıtası ile, insan bütün hissiyatı ile üst dünyalara girer. Kişinin bu dünyadaki mevcudiyeti ile ilgili olan gerçeklerin tamamını sağlayan dünyalardır bunlar. Kişi, hayatının kontrolünü ele alır ve bu yöntemle hâlâ bu dünyada iken amacına erişir: Huzur, haz ve bütünlük.

ON SEFİROT'UN ÇALIŞILMASI'NA GİRİŞ

Kitabında şu yazılıdır: "Eğer kalbimizi sadece bir tane ünlü sorunun cevabına sevk edersek, eminim ki bütün sorular ve şüpheler ufuktan kaybolacaktır. Onların gittiklerini hissedeceğiz. Ve bu küçük önemsiz soru ise şudur: Hayatımızın anlamı nedir?"

Bu sorudan dolayı, Kabala çalışmasının çekim gücüne kapılan herhangi bir kişinin Kabala çalışması kabul edilir. Ciddi bir çalışma içine giren bir kişi bu soruyu hisseder ve kendisine sürekli şu soruyu sorar: "Hayatımızın anlamı nedir?" İşte bu soru, onu cevapları aramaya iten şeydir.

İnsanlar hızlı tedaviler isterler. Kabala ile alakalı olan büyü, meditasyon ve tedavileri öğrenmek isterler. Esasında, bu kişiler üst dünyaların açığa çıkarılmasına veya manevi alemlere erişme yöntemlerini öğrenmeye ilgi duymazlar. Bu, Kabala çalışmaya neden olan gerçek bir arzu olarak nitelendirilemez.

Doğru vakit ortaya çıktığında ve ihtiyaç var olduğunda, kişi bir çalışma biçimi arayacak ve doğru olan çalışma biçimini bulana kadar tatmin olmayacaktır. Üst dünyaları hissetmek ve keşfetmek için kalbinde oluşan gerçek arzu kendisini Kabala yöntemine yöneltir.

Konu 6: KABALA NASIL ÇALIŞILIR?

Bundan bir kaç yüzyıl önce bu konu ile alakalı kitapları veya Kabala kitaplarını bulmak imkansız idi. Kabala sadece bir Kabalist'ten bir başka Kabalist'e – sıradan insanlara asla verilmeden – iletildi. Günümüzde bunun tam tersi söz konusudur. Materyalleri herkese ulaştırma ve herkesi Kabala çalışmasına dahil etme amacı güdülmekte. Bu kitapları çalışırken, maneviyat arzusu gelişir, bu vasıta ile bizi saran Işık, bizden saklı olan gerçek dünya maneviyatının özel büyüüne yakın olmak isteyen kişilere yansımaya başlar ve bu da o kişilerde arzu yoğunluğunu artırır.

Kabalistler, Kabala çalışmasının, bu alanda eğitilmemiş kişiler tarafından yapılmasını – bunu belli nedenlerden dolayı yapma durumları hariç – yasakladılar. Öğrencilerin doğru biçimde çalışmalarını sağlamak için dikkatli davrandılar. Öğrencilerini belli kriterle sınırlamışlardı.

ON SEFİROT'UN ÇALIŞMASINA GİRİŞ kitabının başlarında, Baal HaSulam bu nedenleri açıklamaktadır. Fakat bu kısıtlamaları Kabala'nın doğru biçimde anlaşılması için gerekli koşullar olarak algılasak, göreceğiz ki bu koşullar öğrencilerin doğru biçimde Kabala öğreniminden sapmalarını önlemek için gerekli bir yöntem olarak getirilmiştir.

Değişime uğrayan şey, Kabala çalışmak için daha iyi koşulların ve daha güçlü bir kararlılığın olduğu ve Kabala dilini daha iyi bildiğimizdir. Çünkü ruhlar, Kabala ve Baal HaSulam gibi Kabalistlerin yazdığı ve bizim hatasız biçimde çalışmamıza olanak veren yorum – çevirileri çalışmak ihtiyacını hisseder. Bu kitaplar vasıtasıyla, herkes artık Kabala öğrenebilir.

Kabalayı doğru biçimde çalışmak için öğrencilerin sadece Ari'nin, Baal HaSulam'ın ve Rabash'ın yazdıklarına ve bunların orijinal versiyonlarına odaklanmaları tavsiye edilir.

Kabala'nın ana hedefi maneviyata erişmektir.

Sadece bir şey gereklidir: Doğru öğretim. Şayet bir kişi Kabala'yı doğru biçimde çalışırsa, kendini zorlamaksızın ilerler. Maneviyatta hiçbir zorlama yoktur.

Çalışmanın amacı, kişinin kendisi ve bu kitaplarda yazılı olan şeyler arasındaki bağlantıyı keşfetmesidir. Bu bağlantı ve keşif daima akılda olmalıdır. Bundan dolayıdır ki Kabalistler tecrübe ve elde ettikleri şeyleri yazmışlardır. Bu, bilimde olduğu gibi realitenin nasıl inşa edildiği ve işlediği hususunda bilgi elde etmek amacına dayanmaz. Kabala metinlerinin amacı, manevi gerçeği hakkında bir anlayış ve yakınlaşma yaratmaktır.

Şayet bir kişi metinlere maneviyat edinmek için yaklaşırsa, metinler bir Işık kaynağı olur ve onu ıslah eder. Eğer kişi metinleri bilgelik kazanmak için yaklaşırsa, bunlar o kişi için yegane bilgelik haline gelir. İçten gelen talebin ölçüsü, kişinin gücünün ölçüsünü ve ıslahının süratini saptar.

Bu şu anlama gelir ki, eğer bir kişi doğru biçimde çalışır ise, bu dünya ve manevi dünya arasındaki bariyeri aşar. İçten gelen esinin olduğu bir yere girer ve ışığa erişir. Bu, güzel bir işaret olarak bilinir. Eğer kişi buna erişemez ise, çabalarının niteliği ve niceliği açısından ihmalkar olduğunun işareti ortaya çıkar, yeterli çaba göstermemiştir. Sorun, ne kadar çok çalıştığı değil, istek ve niyetlerine nasıl odaklandırıldığıdır; ya da kişinin bir şeylerden mahrum olduğudur. Fakat eğer kişi kendini ıslah etme arzusuna erişir ise, maneviyatı elde edebilir. Sadece o zaman sema kişinin bir başka dünyaya, realiteye ve bir başka boyuta girmesine izin vermek için açılır. Bu aşamaya, doğru biçimde Kabala çalışarak erişebilir.

Sadece hoş şeylerden kaçınarak, Kabala'yı kucaklamak gerçekleşmez, bundan dolayı kişinin arzusu da tutuşmaz. ıslah, kendi kendini cezalandırarak olmaz fakat daha ziyade manevi kazanç sonucu ortaya çıkar. Kişi maneviyata eriştiğinde, Işık ona görünür ve onu ıslah eder.

Bu, kişinin değişmesinin yegane yoludur. İyi bir dış görünüş, tavır takınarak maneviyata erişeceğine inanıyorsa, kişi yanılgıdadır, bu tür metodlar iki yüzlülüktür. İç ıslah oluşmayacaktır, zira sadece Işık ıslah edebilir. Çalışmanın amacı, kişiyi ıslah eden ışığın davet edilmesidir. O nedenle de, sadece bu amaç için kendisi üzerinde çalışmalıdır.

Eğer herhangi bir baskı ya da mecburi kurallar veya düzenlemeler var ise, bu insan yapımı olduğunun ve üst dünyalardan gönderilmediğinin bir işaretidir. Ayrıca, iç huzur

ve iç uyum maneviyat edinimi için ön koşul değildir. Bunlar ıslahın sonucu ortaya çıkacaklardır. Fakat kişi, kendisi tarafından bir çaba olmaksızın bunun meydana gelebileceğine inanmamalıdır.

Kabala yöntemi kesinlikle herhangi bir zorlama biçimini reddeder. Bu, kişiye maneviyatın işaretini verir ve onun maneviyatı maddiyata tercih etmesine neden olur. Sonra, kişinin maneviyatı ile alakalı olarak arzu ve isteğini açıklığa kavuşturur. O nedenle de, maddi nesnelere olan ihtiyaçları veya onların cazibesine kapılma durumları yok olduğu için kişi bu maddi nesnelere uzaklaşır.

En iyi niyetlerle bile Kabala'yı yanlış biçimde çalışmak kişiyi maneviyattan uzaklaştırabilir. Böylesi bir çalışma sadece başarısız olacaktır.

Manevi dünyaları çalışmak için gerekli olan diller arasında, Tevrat (Hz. Musa'nın 5 kitabını, Peygamberleri, Kitab-ı Mukaddesi kapsar) Kabala arasında; sonuncusu yani Kabala en yararlı ve direkt olanıdır. Kabala'yı öğrenenler anlayışlarında yanılmazlar. Kabala, bu dünyadan olan isimleri kullanmaz; ama manevi nesnelere ve güçler için gerekli olan manevi aletleri gösteren ve bu nesnelere ile güçler arasındaki ilişkiyi ortaya direk koyan özel bir sözlüğe sahiptir.

O nedenle, öğrencinin iç gelişimini yapması ve kendisini ıslah etmesi için gerekli olan en kullanışlı dildir. Eğer, Baal HaSulam'ın eserlerini çalışırsak, kafamızın karışık olmasında hiçbir tehlike olmaz.

Maneviyat, doğru kitapları çalışarak yani gerçek bir Kabalist tarafından yazılan kitapları çalışarak elde edilebilir. Kutsal kitapların metinleri, Kabala metinleridir. Bu metinler, Kabalistlerin öğrenirken birbirlerine yardımcı olmak ve fikir alışverişi yapmak için birbirlerine yazdıkları kitaplardır. Manevi duyguları gelişmiş olan bir kişi bu kitapların gelişimini devam ettirmesinde ne kadar yardımcı olduğunu anlayabilir. Aynı yabancı bir ülkede bir tur rehberi eşliğinde gezinmek gibidir. Kılavuz kitabın yardımı ile, seyahat edenler yönlendirilmiş olur ve nerede bulunduğunu daha iyi anlar.

Ruhumuza uygun olan kitaplara, bizim neslimiz veya bir önceki neslin Kabalistleri tarafından yazılan kitaplara ihtiyacımız vardır; zira her bir nesle farklı ruhlar, her ve her

bir nesil farklı öğretme metotlarını gerektirir.

Kabala öğretmeni arayışında olan bir öğrenci bu arayışını dikkatlice yapmalıdır. Sözde Kabalistler vardır ki yanlış öğretirler. Örneğin, vücut kelimesi her ne zaman geçse metinlerde bunun fiziki vücudu kastettiği sağ elin hayırseverliği sol elin de cesareti sembolize ettiği bazen iddia edilir. Bu, kesinlikle, İncil tarafından yapılan katı bir yasaktır veya Kabalistlerin şu söylemindeki kesin-katı bir yasaktır: "Heykel veya resim yapmayacaksınız!"

Neden acaba bu şekilde öğreten veya yorumlayan – çeviren kişiler vardır? Öncelikle, onların kendileri dalların Kabalistik dilini [Kabalistlerin Dilleri: Dallar Bölümüne bakınız] anlamamışlardır. Manevi güçler ve fiziki vücudumuz arasında direk bir bağlantı olsa, insanlara hayatta başarılı olmalarını ve maneviyat kılıfı altında fiziki yöntemlerle vücudu tedavi etmelerini öğretmekte başarılı olunmuş olabilirdi.

Yazılı Kabala eserlerini keşfetmek için doğru çalışma grubuna katılmak önemlidir. Bu, bir Kabalist'in rehberliğinde olmalıdır.

Grup kişiye güç katar. Herkesin, en azından, materyalizm için küçük bir arzusu vardır. Maneviyat arzusunu yükseltmenin yolu, ortak arzu vasıtası ile olur. Bu arada olan birkaç öğrenci Or Makif'i (saran Işık) uyandırır. Fiziki vücudun, insandan ayrılmasına rağmen, bu olay maneviyatı etkilemez zira maneviyatta, kalp-noktası herkes tarafından paylaşılır ve daha büyük bir sonuç ile nihayetlenir.

Kabalistlerin tamamı, gruplar halinde çalışanlardır. Rav Simon Bar Yochai ve öğrencileri bir grup oluşturmuştur, aynı şekilde Ari de. Grup, gelişmek için şarttır. Grup, Kabala'nın esas aletidir ve herkes gruba yaptığı katkı ile ölçülür, değerlendirilir.

Kendisi de bir Kabalist'in rehberliğinde çalışmış gerçek bir Kabalist'ten öğretiyi almak esastır. Grup, Kabalist ihtiyacını ortadan kaldırmaz, bir Kabalist olmaksızın grup imkansızdır zira o grubu yönlendiren kişi kabalisttir.

Kabalist, metinler ve Rav – öğrencinin gerçek yöntemden sapmasın diye öğrenciye yardımcı olurlar. Öğrenci, kendi üzerinde ve kendi iç varlığı üzerinde çalışır. Hiç kimse

gruptaki bir başkasının ne yerini ne de manevi seviyesini bilir. Kitaplar, grup ve Kabalist sadece o kişiye doğru yolda kalmasında ve maneviyat arzusunu arttırmada başka arzular ya da değersiz girişimleri yapması yerine yardımcı olurlar.

Öğrencilerin başarısız olmalarını engellemek için, bir soru-cevap listesi, kelime ve ifade indeksi verilir. Çalışma seansları boyunca, anlamanın derinliğine veya ölçüsüne değil de manevi gerçeğe çekilir dikkatler. Önemli olan nokta öğrencinin sadece entelektüel ilerleme değil aynı zamanda manevi ilerleme yapmak için motive olmuş olmasıdır.

İnsanların, daha başarılı olma umudu ile Kabala'nın Bilgeliği'nin cezbine kapıldıkları doğrudur. Hepimiz, hazzı alma arzusundan meydana gelmişizdir. Bu, bizim temel özümüzdür fakat doğru bir yönlendirme ile kimimiz maneviyata ve sonsuzluğa erişir, onu elde eder. Doğru bir yönlendirmeye sahip olmayan başkaları ise manevi bir şeye erişmiş oldukları hayali ile yaşarlar. Esasında, onlar bu ömürlerinde maneviyata erişme fırsatını kaybederler.

Konu 7: MANEVİYAT VE KABALA

İnsan, kendisi için, içinde bir avantaj olmaksızın bir ilerleme yapamaz. Harekete geçmesi için öncelikle içindeki avantajı nasıl elde edebileceğini anlamalıdır. Bu edinim kendisini hareket ettiren yakıt olarak görev yapar. Bu yakıt, ya derhal kazanılan ya da kendisinin öngördüğü gelecekteki yakıttır. Eğer kişi herhangi bir menfaatin, edinimin var olduğunu hissetmez ise, derhal eylemlerini durduracaktır. Bu, insanın bir şey kazanacağını hissetmeksizin var olamamasındandır.

Kabala, insana nasıl alınacağını öğretir. Maneviyat kazanmak için, kişi alma arzusunu genişletmelidir. Bu dünya da dahil bütün kitapları hazmetmek arzusu geliştirmelidir. Bu, insanın yaratılmasının amacıdır. Yaşamdan uzak durmak veya bir keşiş veya bir çileci olmak gerekmez. Bilakis, Kabala insana evlenmesini, çocuk sahibi olmasını ve çalışmasını tam bir hayat sürmesini zorunlu kılar. Hiçbir şeyden vazgeçilmemelidir; her şey bir amaç nedeni ile yaratıldı ve insan hayattan geri çekilmemelidir.

Kişi Kabala çalışmaya başladığı zaman, hiçbir manevi duyguya sahip olmayabilir ve o nedenle de zekasının yardımı ile süreci öğrenmeye başlar. Zekamız vasıtası ile kalbimizi açmalıyız. Kalp gelişirken neyin doğru olduğunu neyin olmadığını hissederiz ve doğal olarak doğru karar ve eylemlere çekiliriz.

Kabalistler – öğrencinin daha çok Işık, daha çok farkındalık ve daha çok manevi haz alma arzusunu geliştirmesine, onu büyütmesine olanak vermesi için – maneviyatı küçük dozlarda öğretmeye başlarlar. Çoğalmış bir arzu beraberinde daha büyük bir derinlik, anlayış ve kazanım sağlar. Sonra, kişi maneviyatın elde edebileceği en üst seviyesine, ruhunun köklerine ulaşır.

Konu 8: REENKARNASYON VE KABALA

Hiçbirimiz yeni ruh değiliz; hepimiz diğer reenkarnasyonlardaki önceki yaşantılarımızdan deneyim biriktirmişizdir. Geçmişteki 6 bin yıl boyunca her bir nesilde, çeşitli kereler buraya, dünyaya inmişlerdi. Yeni ruhlar değildirler fakat manevi gelişmenin bazı biçimini elde etmiş olan farklı türlerdeki ruhlardır.

Ruhlar, dünyaya özel bir düzen içinde inmişlerdir. Dünyaya tekrar tekrar girerler. Ruhların sayısı sonsuz değildir. İslah yönünde ilerleyerek tekrar tekrar geri gelirler. Az ya da çok aynı olan yeni fiziki beden içinde kılıflanmışlardır fakat inen ruhların çeşidi farklıdır. Buna günümüzde reenkarnasyon denir. Kabalistler ise başka bir terim kullanır. Nesillerin gelişmesi.

Bu karşılıklı birleşme, vücut ve bedenin birleşmesi, ruhun ıslahına yardımcı olurlar. İnsandan "ruh" diye bahsedilir, "beden" "vücut" değil. Bedenin kendisi değiştirilebilir. Beden, ruhun çalışabilmesine olanak veren kılıf olarak hizmet etmesi anlamında yararlıdır. Her bir nesil fiziki olarak bir öncekine benzer ama birbirlerinden farklıdır çünkü her seferinde ruhlar buradaki bir önceki yaşamlarının birikmiş deneyimleri ile ilerlerler. Gökte iken yenilenmiş, yeni bir gücün kazanılmasıyla ilerlerler.

Böylece, her bir nesil bir önceki nesilden farklı arzu ve hedeflere sahip olur. Bu, her bir neslin kendi özel gelişimine neden olmasını sağlar. Gerçek realiteyi veya Yaratan gibi olma tanımlamasını bilme arzusuna erişmeyen bir nesil bile tecrübe ettiği ıstırap ile görevini yerine getirir. Bu, gerçek realiteye doğru o neslin yaptığı ilerlemenin kendi biçimidir.

Bütün ruhlar, Adam HaRishon (Hz. Adem – ilk insanın ruhu) diye adlandırılan bir ruhtan gelir. Bu, kutsal kitaplardaki kişilik olan Adem değildir. Bu, manevi, iç realitenin bir kavramıdır. İlk insanın ruhunun parçaları vücut şeklini alarak ve vücut ve ruh arasındaki bir bağlantıyla, dünyaya iner. Realite öyle bir şekilde yönlendirilir ki ruhlar iner ve kendilerini ıslah ederler. Ruhlar vücut biçimine büründüklerinde seviyelerini başladıkları seviyeden 620 kat yukarı çıkarırlar. Ruhların beden giyme ile ilgili olan bu realiteye inme düzeni hafiften ağıra doğru gider.

İlk insanın ruhu kimisi ağır kimisi hafif olan ve sahip oldukları egoizm ve mezalimliğin miktarına bağlı olarak birçok bölümden ve birçok arzudan meydana gelir. Önce hafif olanlar sonra da ardından ağır olanlar bu dünyaya gelirler. Bundan ötürü, ıslah gereksinimleri farklılık gösterir.

Dünyaya inmeleri esnasında, ruhlar ıstıraplarından deneyimlerini toplarlar. Buna ıstırap yolu denir, zira bu deneyim ruhu geliştirir. Reenkarnasyona uğradığı her seferde, mevcudiyeti, kökleri ve insan yaşamının önemi ile ilgili olan sorulara verilecek cevapları aramaya iten şiddetli bir bilinçdışı dürtüye sahip olurlar.

O nedenle, az gelişen ve çok gelişen ruhlar vardır. Ruhları çok gelişenler gerçeği tanımlamak için öylesine büyük bir dürtüye sahip olurlar ki kendilerini bu dünyanın sınırları ile sınırlamazlar. Eğer onlara doğru aletler, doğru kitaplar ve doğru talimatlar verilir ise, manevi dünyanın tanımlamasını elde edeceklerdir. Ayrıca, Kabala inen ruhları saf veya az rafine olmuş (arınmış) ruhlar olarak tanımlar. Bu, ruhun ne kadar ıslaha ihtiyacı olduğu ile ilgili bir ölçektir. Daha çok ıslah gerektiren ruhlara daha az rafine olmuş (arınmış) ruhlar denir.

Farklı ruhlar indikçe, her bir neslin ruhu için özel olan ona özgü olan ayrı bir rehberlik ve ıslah gerektirirler. Bundan dolayıdır ki, her bir nesilde kendi manevi ilerleyişimizde bizi yöneten insanlar vardır. Bu kişiler, o nesle en çok uyan realitenin keşif yöntemini iletmek için kitaplar yazmışlardır ve çalışma grupları oluşturmuşlardır. Bu medya çağında, bu kişiler televizyonda, radyoda son olarak da internette ortaya çıkabilirler.

Başlangıçta (Ari'nin ruhu görünmeden önce), bu dünyada deneyimleri toplama ve azim dönemi vardı. Islaha doğru bir gelişme yapmak için ruhların mevcudiyeti yeterli idi. Topladıkları ıstırap, bu ıstıraptan kurtulmaları için ruhlarına bir aciliyet sağladı. İstıraplarını geride bırakma arzusu nesillerin gelişmelerinin arkasındaki motive edici güç idi.

Bu dönem – Ari ortaya çıkıp kendi nesli ve ondan sonra gelecek olan dünyanın bütün nesillerindeki erkekler, kadınlar ve çocukların Kabala ile uğraşabilmeleri için onlara gerekli olan şeyleri yazana kadar – yani 16. yüzyıla kadar sürdü. Gerekçe şuydu ki dünyaya inen ruhların gerçek realiteyi anlayabildikleri ve onların Ari'nin geliştirdiği özel bir yöntem ile ıslahlarını tamamlamak için hazır oldukları artık nesillerin gelişimi için

gerçekleşmişti. Kendileri için gerekli olan şeyleri alabilirlerdi.

Ruhlar, hâlâ fiziki bedenler içindeyken sadece bir arzuya sahiptirler. Fiziki vücutlar, alma arzuları ile, köklerini tekrar bu dünyaya çekerler. İnsan bilinçli olarak, manevi olarak yükselmeyi arzu eder. Bu uyuşmazlık tarafından yaratılan çatlağa harcanan büyük çaba ona daha önceki seviyesinden 620 kez yukarı yükselmesine yardımcı olan şeydir.

Eğer bir ruh bu görevini tamamlamaz ise dünyaya indiği bir sonraki seferde ıslahı daha çok hak eder bir şekilde reenkarnasyona uğrayacaktır.

Bazen, bir sonraki reenkarnasyonda daha çok başarılı olalım diye inanırız ki arzu ve isteklerimizi reddetmeliyiz. Zannederiz ki aynı bir kedinin yapacağı gibi biraz yemek ve güneşte uzanma haricinde herhangi bir şeyi arzulamamalıyız. Fakat, bunun tam tersi doğrudur, zira bir sonraki daha acımasız, talepkâr, sert ve agresif bile olabiliriz.

Yaratan, mükemmel olmamız için bizden manevi haz ile dolu olmamızı ister. Bu, sadece büyük bir arzu ile mümkündür. Sadece ıslah olmuş bir arzu ile gerçekten manevi dünyaya erişebilir, güçlü ve aktif olabiliriz. Büyük bir zarar vermeyecek olmasına karşın, eğer arzumuz küçük ise bize çok fazla bir iyilik de yapmaz. Arzuya, sadece doğru bir etkiden dolayı işlev gördüğü vakit, ıslah olmuş denir. Bu, otomatik olarak gerçekleşmez fakat Kabala'yı doğru biçimde çalışarak elde edilir.

Alma arzusuna dayandırılmış ve ruhlardan oluşan bir piramit vardır. Piramidin alt bölümünde küçük arzulara sahip, dünyevi hayvan benzeri biçiminde (yemek, seks, uyku gibi) rahat bir hayat sürmeyi arayan bir çocuk ruh vardır. Piramidin bir sonraki bölümü zenginliği elde etmek isteyen bir dürtüye sahip olan pek az sayıdaki ruhlardan oluşmaktadır. Bu ruhlar, zengin olma uğruna kendilerini feda eden, para-zenginlik edinmek için bütün yaşamlarını bu uğurda vakfetmek isteyen insanlardır.

Piramidin bir sonraki bölümünde başkalarını kontrol etmek, onları yönetmek ve güç-noktalarına erişmek için her şeyi yapacak olan kişiler vardır. Pek az ruh tarafından hissedilen daha büyük bir arzu ise bilgi içindir, bu kişiler yaşamlarını özel bir şey bulmak için, bu uğurda meşgul olarak hayatlarını harcayan bilim insanları ve

akademisyenlerdir. Bu kişiler sadece ve sadece yapacakları önemli buluşlarla ilgilidirler.

Piramidin zirvesinde ise sadece çok az ruh için gelişen, manevi dünyanın edinimi için olan en güçlü arzular vardır. Bu seviyelerin tamamı piramit içinde inşa edilidir.

İnsan da kendi içinde aynı arzu piramidine sahiptir, ki insan bu piramidi – en saf arzuyu, gerçeği isteyen sonsuz arzuyu hedeflemesinde piramidin ağırlığı onu zorlasın diye – ters çevirmek zorundadır. Bütün dünyevi egoistlik arzularını reddedip bunlardan kurtulmak ve bütün çaba ve enerjisini maneviyat arzusunu arttırma yönünde harcamak zorundadır. Buna, doğru çalışma yöntemi ile erişir.

Eğer kişi gerçekten maneviyat arzusunu arttırmak isterse, bu durumda etrafında ki Işık, kendisinden saklı olan manevi dünya – kişinin bu arzusunu daha da arttırarak – tekrar ona yansımaya başlar. Bu aşamada, Kabalist'in rehberliğinde olan bir grup çalışması elzemdir. [Kabala Nasıl Çalışılır? bölümüne bakınız.]

Günümüzde inen ruhlarda oluşan önemli değişim şu olguda yatmaktadır ki etrafımızda manevi bir sisteme ulaşmak için kesin bir arzu görmeye başlıyoruz. Sıradan insanlar bile manevi bir şeyi, bizim dünyamızın ötesindeki bir şeyi arıyorlar.

Bu "maneviyat"ın bütün kestirme yöntemleri, büyücülükle ilgili hileleri, ezoterik hileleri ve gruba katılanlara sorularına cevap vermeyi söz veren grupları kapsayabilecek olmasına karşın; yine de bu olgu farklı bir realite arayışına işaret eder. Eğer bir nesil kendi ruhları içinde daha güçlü bir arzu gösterirse bu ruhlara uygun yeni bir metot ortaya çıkacaktır.

Son 15 yıl içinde, yeni ruhların inişinde hızlı ve faal bir gelişme olmuştur. Bu ruhların arzusu daha güçlü, daha gerçek ve hakikidir. Sadece, gerçek realiteyi elde etmeye yöneltilmiştir.

Realitenin bizimle nasıl bir ilişki içinde olduğunu, ondan nasıl etkilendiğimizi gerçekten anladığımızda, yasak olan şeyi yapmayı bırakacağız, doğru şey üzerinde ısrar edeceğiz ve onu yapacağız. Sonra, gerçek dünya ile kendimiz arasındaki uyumu keşfedeceğiz.

Bu arada, bilinçsiz olarak hata yaparız, sonra hata yaptığımızı anlarız. Bundan kaçınmanın mümkün olmadığı sanılabilir. Bundan dolayıdır ki insan kendisini git gide daha çok kör bir dar geçitte, git gide büyüyen çelişki içine saplanmış hissetmektedir. Bir parçası olduğumuz manevi dünyayı kabul etmeden başka alternatifimiz olmadığını anlayacağız. Bu kabul, bizi sadece bireyler olarak değil, kolektif bir bünye halinde bilinçli bir şekilde hareket etmeye başlayacağımız yeni bir duruma götürecektir.

Bütün insanlar tek bir ruh içinde birbirine, bir ruh nesilden diğer nesle, bağlıdırlar. Hepimiz ortak sorumluluğa sahibizdir. Bundan dolayıdır ki Kabalist "dünyanın kurucusu" olarak görülür. O, bütün dünyayı etkiler ve bütün dünya da onu etkiler.

Konu 9: KABALİSTLERİN DİLİ: DALLAR

Bir şeyi hissettiğimiz veya düşündüğümüzde ve onu bir başkasına – o da onu hissedebilsin diye – iletmeyi istediğimizde kelimeleri kullanırız. Kelimelerin kullanımı ve anlamlarında genel bir konsensüs vardır; bir şeye “tatlı” dediğimizde bir başka kişi derhal ne kastettiğimizi anlar çünkü o da aynı lezzeti hayal eder. Fakat, onun bu “tatlı” lezzeti ile alakalı olan kavramı bizimki ile ne kadar aynıdır? Hâlâ kelimeleri kullanırken hislerimizi en iyi nasıl iletebiliriz?

Kabalistlerin hisleri bizim seviyemizin üstündedir. Fakat, onlar bizim için hiçbir anlamı olmayan şeylerle ilgili olan yorumlarını bize iletmeyi isterler. Bunu, dünyamızdan aldıkları yöntemler, aletler vasıtasıyla yaparlar: Sık sık kelimeler, bazen müzik notaları ve bazen de başka yöntemlerle.

Kabalistler, üst dünyalardaki deneyimleri ve duyguları hakkında eserler yazarlar. Diğer Kabalistler için yazarlar, zira kendilerinin çalışmaları arasındaki etkileşim çok elzem ve faydalıdır. Sonra, yazdıkları eserler maneviyatı henüz hissetmemiş olan kişilere, maneviyatı hâlâ gizli olan kişilere eriştirilir.

Onların manevi hislerini tanımlamaları için manevi dünyada hiçbir kelime olmadığından, Kabalistler bu deneyimlerine dal derler, yani bizim dünyamızdan alınan bir kelimedir. O nedenle de Kabala ile ilgili olan kitaplarda kullanılan dile dalların dili denir. Manevi deneyimlerin tanımlanması amacıyla, dünyamız kelimelerini ödünç alan ve onları kullanan bir dildir. Manevi dünyadaki her şeyin, fiziki dünyada bir karşılığa sahip olmasından dolayı manevi dünyanın her bir kökü bir isme ve dalların adına sahiptir. Ve duygularımızı tam olarak açıklamamızdan dolayı, duygularımızı nasıl ölçeceğimizi veya kıyaslayacağımızı bilmememizden ötürü yardımcı olması için her çeşit yardımcı kelimeyi kullanırız.

Rav Yehuda Aşlag, Talmud – Esser – HaSefirot (10 Sefirot’un Çalışması, Bölüm 1) isimli kitabında şöyle yazar: ...Kabalistler “dalların dili” olarak açıklanabilecek özel bir dili seçerler. Bu dünyada, kökünü manevi dünyadan almayan hiçbir şey meydana gelmez. Bilakis, bu dünyadaki her şey manevi dünyada ortaya çıkar ve bu dünyaya iner. Ondan dolayı, Kabalistler kazanım ve edinimlerini gelecek nesiller için hem yazılı hem de sözlü olarak kolaylıkla bir başkasına iletebildikleri hazır bir dil buldular. Dalların

isimlerini maddi dünyadan aldılar; her bir isim kendi kendini açıklar niteliktedir ve üst dünya sisteminde bulunan üst kökünü gösterir.

Bu dünyadaki her bir kuvvet ve eylem için, kökü manevi dünyada olan bir kuvvet ve eylem bulunur. Her bir manevi güç sadece bir güç ile, maddi dünyadaki dalı ile ilişkilidir.

Bu direkt ilişki ile ilgili olarak şu yazılıdır: "Bu dünyada büyümesi için onu yukarıdan zorlayan bir meleğe sahip olmayan hiçbir şey yoktur." Yani, bu dünyada, manevi dünyada karşılığı olmayan bir güce sahip olmayan hiçbir şey yoktur. Bu direkt ilişkiden ve maneviyatın isimlere sahip olmamasından ötürü sadece hayvan, mineral, bitki veya konuşma gömleği olmayan duygular ve güçler vardır – Kabalistler, manevi köklerini tanımlamak için bu dünyadaki dalların isimlerini kullanırlar. Baal HaSulam şunları yazmaktadır:

Bütün tanımlamaların yardımı ile, Kabala kitaplarında, özellikle de temel Kabala kitapları olan, Zohar'da ve Ari'nin kitaplarında, bazen insan maneviyatı açısından yabancı bir terminoloji olarak görünen şeyleri anlayacaksınız. Bu durumda, şu soru ortaya çıkar: O denli yüksek fikirleri ifade etmek için Kabalistler neden bu kadar basit bir terminoloji kullandılar? Bunun açıklaması şudur ki dünyadaki hiçbir dil – söz konusu üst köklere dayalı olan özel dallar dili hariç – mantıklı biçimde kullanılamaz... Eğer bazen yabancı ifadeler kullanılırsa bu şaşırtıcı olmamalıdır çünkü başka seçenek yoktur. İyi konusu, kötü konusunun yerini alamaz. Daima, üst dünyaları gösteren olayı veya dalı – gereği gibi – tam olarak iletmek zorundayız. Ayrıca, tam bir tanımlama bulana dek işin ayrıntılarına da girmek zorundayız.

Kabala'da, öğrenci Kabalistik Bilgelik'in ana fikrini tekrar eder: "yer", "hareket", "zaman", "yokluk", "beden", "bedenin parçaları" veya "organlar", "eş", "öpücük", "kucaklama", v.s. tekrar ve tekrar bunları yineler, ta ki kendi içinde her bir fikir için doğru hissi yakalayana kadar.

Nihai bir söz! Öğrencilerine hatalı yorumlar – çeviriler ileten bir takım sözde Kabala eğitimcilerinin de var olduğuna dikkat edilmelidir. Hata, Kabalistlerin dallar dilini kullanarak kitaplarını yazdıkları olgusundan ve manevi fikirleri ifade etmek için dünyamızdan olan kelimeleri kullandıkları olgusundan kaynaklanır. Bu dilin doğru

kullanımını anlamayan kişiler hatalıdır. Bu kişiler beden ve manevi Kli arasında bir ilişki olduğunu öğretirler: Örneğin, fiziki eylemlerle kişi manevi bir şey yapıyormuş gibi. Dallar, Kabala'nın dahili bir parçasıdır ve onların kullanımı olmaksızın kişi gerçek Kabala'yı öğrenemez.

Konu 10: KABALA VASITASIYLA REALİTEYİ HİSSETMEK

Dünya hakkında bildiğimiz her şey insan yapımı çalışmalara dayalıdır. Her bir nesil dünyamızı çalışır ve bilgisini bir sonraki nesle iletir. Bu vasita ile, her bir nesil içinde yaşaması gereken tasarımın biçimini ve kendisinin öteki nesillerle olan ilişkisinde konumunu anlar. Her dönemde, insan kendini saran dünyadan yararlanır.

Aynı süreç maneviyatta da meydana gelir. Hz. İbrahim'den ileriye her bir Kabalist nesli manevi dünyaları çalışır ve keşfeder. Bilimsel araştırmada olduğu gibi, elde ettikleri bilgiyi gelecek nesle geçirirler.

Bu dünyada, beş tür alıcı ile beraber yani beş duyu organımız alma arzusu diye adlandırdığımız genel bir duyuya sahibiz. Kişi ıslaha uğradığında, maruz kaldığında altıncı hissi kazanır, ki bu manevi duyu olarak bilinir. Bu duyu ona manevi realiteyi hissetmesine olanak tanır. Bu, diğer beş duyunun olduğu aynı kategori içinde değildir.

Bilim insanları da sadece beş duyu organlarını kullanırlar: Objektif olarak gördüğümüz herhangi bir aleti – hassas, gelişmiş, teknik, mekanik veya başka çeşit bir alet – kullanırlar. Fakat bu aletler – duyabilelim, görebilelim, koklayabilelim, tadına varabilelim ve dokunabilelim diye – sadece duyarımızın sınırlarını geliştirir. Nihayetinde, beş duyu organı aracılığı ile araştırma sonuçlarını ölçen, inceleyen ve değerlendiren insandır. Açıkçası insan duyular tarafından başarılan şeylere kesin, objektif bir cevap sağlayamaz. Kabala, bütün bilgeliğin kaynağı, bize bunu yapmamıza olanak verir.

Realiteyi çalışmaya başladığımızda, bizim ötemizde olan şeyi çalışamayacağımızı veya anlayamayacağımızı fark ederiz, zira o şey bize yabancı veya bizim için gizlidir. Onu göremezsek, ona dokunamazsak veya onun tadına varamazsak onun gerçekten var olup olmadığını sorgularız. Duyularımızın ötesindeki, yüksekteki soyut üst ışığı elde edenler, yani sadece Kabalistler gerçek realitemizi anlayabilirler.

Kabalistler, duyarımızın ötesinde sadece Yaratan olarak adlandırdığımız soyut üst ışığın var olduğunu bize söylerler. Hayal edin ki Işıktan oluşan bir denizin içinde, böyle bir okyanusun ortasındayız. Anlama yeteneğimiz bize izin verdiği müddetçe, böylesi bir

okyanusun içine sokulmuş görünen her çeşit duyguyu algılayabiliriz. Başka bir yerde meydana gelen bir olayı işitmeyiz. Duyma, işitme olarak adlandırdığımız şey kulak zarımızın harici uyarılara verdiği cevap olarak gelir. Buna neyin sebep olduğuna dair bir şey bilmeyiz. Sadece kulak zarımızın içimizden bir yerden tepki verdiğini biliriz. Bunu içsel olarak değerlendirir ve harici bir olay olarak kabul ederiz. Kendimiz dışında neler olmaktadır, bunları bilmeyiz; sadece duyularımızın bu olaylara verdiği tepkiyi anlarız.

İşitme örneğinde olduğu gibi, aynı şey bizim diğer duyularımız için de geçerlidir; görme, tatma, dokunma ve koklama duyuları. Bu, bizim "kutularımızdan" asla çıkmamız anlamına gelir. Harici olarak meydana gelene dair söylediğimiz herhangi bir şey esasında içimizde çizdiğimiz resmin kendisidir. Bu sınırlamanın üstesinden asla gelinemez.

Kabala çalışması, altıncı hisse ulaşmamız için doğal duyularımızın sınırlarını genişletmemizde bize yardımcı olabilir, ki bunun yardımı ile içimizdeki ve çevremizdeki realiteden dair haberdar olabiliriz. Bu realite gerçek realitedir. Bunun yardımı ile, duyularımızın harici olarak yaptıkları tepkileri tecrübe edebileceğiz. Eğer beş duyumuzun tamamını doğru biçimde yönlendirebilirsek, realitenin gerçek resmini göreceğiz. Sadece, manevi dünyanın özelliklerini içselleştirmemiz gerekmektedir.

Aynı, belli bir dalgaya ayarlanabilen radyo gibidir. Dalga, onu alan ve ona cevap veren radyonun dışında mevcuttur. Bu örnek bizim için de geçerlidir. Eğer en azından manevi dünyanın küçük bir kıvılcımını tecrübe edersek onu kendi içimizde hissetmeye başlayacağız.

Bu gelişme sürecinde, Kabalistler git gide daha çok manevi nitelik edinirler ve aynı ilkeye dayalı olarak inşa edilmiş olan her şey ile, manevi dünyanın bütün seviyeleri ile iletişime geçerler. Kişi, Kabala çalışırken, hem manevi hem de maddi – aralarında hiçbir fark gözetmeksizin – bütün realiteyi anlamaya, hissetmeye, değerlendirmeye ve onunla çalışmaya başlar. Kabalistler manevi dünyaya bu dünyadaki bedenlerin kılıfı içinde erişirler. Onları ayıran herhangi bir sınır olmaksızın bu iki dünyayı hissederler.

Kişi sadece bu gerçek realiteyi tecrübe ettiğinde, burada kendisine olanları açıklayan gerekçeleri görebilir, anlayabilir. Eylemlerinin sonuçlarını anlar. Sonra, hayatında ilk kez

- her şeyi yaşayarak, hissederek, kendisi ve yaşamı ile ne yapması gerektiğini bilerek
- pratik olmaya başlar.

Bunu fark etmeden önce, neden doğduğu, kim olduğu ve eylemlerinin sonucu hakkında bir şeyi bilme yetisine sahip değildir. Her şey maddi dünyanın sınırları içine yerleştirilmiştir ve bu sınırlara kişinin giriş yolu aynı zamanda da onun bu sınırlarından ayrılma yoludur.

Bu arada, hepimiz "Bu Dünya" diye adlandırılan seviyedeyizdir. Duyularımız eşit derecede sınırlıdır, o nedenle sadece aynı resmi görebiliriz. Baal HaSulam şöyle yazmaktadır: "Bütün üst ve alt dünyalar insanın içindedir. Bu, Kabala Bilgeliği'ne ve çevresindeki realiteyi yaşamaya ilgi duyan herhangi birisi için anahtar cümledir. Çevremizdeki realite üst dünyaları ve bu dünyayı kapsar.

Şimdilik, bu dünyayı maddi, fiziki ögeler vasıtasıyla anlarız. Fakat, çalışmaya başladığımızda, birkaç öge dahil ederiz, ki bunlar vasıtası ile öteki ilave öğeleri de keşfederiz. Bu, bize, şimdi göremediğimiz nesnelere görmemize olanak verir.

İlk seviyemizde, çok altlarda bir seviyedeyizdir, zira diametrik olarak Yaratan'ın seviyesinin karşısında konumlandırılmışızdır. Fakat sonra, arzumuzu ıslah ederek bu seviyeden yukarı çıkmaya başlarız. Sonra, gerçekte hiçbir değişim olmamasına karşın, çevremizi saran bir başka realiteyi keşfederiz. İçimizde değişiriz ve değişimin ardından çevremizi saran diğer elementlerin farkına varırız. Sonra, bu elementler kaybolur ve her şeyin sadece Yüce Yaratan sayesinde olduğunu hissederiz. Aşama aşama keşfetmeye başladığımız elementlere dünyalar denir.

Manevi realiteyi hayal etmeye çalışmamalıyız; ama onu hissetmeye çalışmalıyız. Onu hayal etmek, bizi, ona erişmekten alıkoyar. Kabalistler üst dünyalara duyuları vasıtası ile ulaşırlar, aynı bizim maddi dünyaya ulaşmamız gibi. Dünyalar Yaratıcı'yı bizden saklayarak O'nunla bizim aramızda bulunurlar. Baal HaSulam'ın da yazdığı gibi bu aynı dünyaların ışığı bizim için filtre etmesi gibidir. Sonra, çevremizi saran realiteyi farklı biçimde görebiliriz. Esasında, bizimle Yaratan arasında hiçbir şeyin var olmadığını keşfedeceğiz.

Bütün bu kargaşalık, aramızdaki dünyalar O'nu bizden saklar. Bunlar duyularımızın üzerine yerleştirilmiş maskelerdir. İbranice'de Olam (Dünya) kelimesinin kökü "elema"dır (gizli/ gizlenmiş). Işığın bir bölümü iletilir ve bir bölümü de saklıdır. Dünya ne kadar üstte olursa Yaratan da o kadar az gizlenmiş olur.

Bu dünyada olanlar realitenin farklı resimlerini farklı biçimde çizerler. Mantık, realitenin herkese aynı olması gerektiğini söyler. Fakat, bir kişi bir şeyi duyarken, başka kişi de başka bir şeyi duyar; bir kişi bir şeyi görürken bir başkası aynı şeyi farklı biçimde görür.

Baal HaSulam buna örnek olarak elektriği kullanarak göstermektedir. Evlerimizde, elektriği kullanan alete ve de aletin elektriği kullanma kabiliyetine bağlı olarak vakum veya basıncı Yaratan, serinleten, ısıtan, soyut enerjiyi ihtiva eden elektrik prizlerine sahibiz. Fakat, enerjinin kendi biçimi yoktur ve soyuttur. Alet, elektrikte bulunan potansiyeli ortaya çıkarır.

Aynı şeyi, hiçbir biçimi olmayan Yaratan, üst Işık için de söyleyebiliriz. Her bir kişi, kendi ıslah seviyesine göre Yaratıcı'yı hisseder. Çalışmaların başlangıcında, kişi sadece bu realitenin var olduğunu anlayabilir ama daha yüksek, yukarı bir gücü hissedemez.

Aşama aşama, duyularını kullanarak gerçek, geniş realiteyi keşfeder. Daha ileri bir seviyede, eğer çevresindeki ışığa göre duyularını ıslah ederse, kişi ve Işık arasında – İnsan ve Yaratan arasında – hiçbir fark olmaz. Bu ikisinin nitelikleri arasında hiçbir farklılık yokmuş gibi bir durum ortaya çıkacaktır. Daha sonra, kişi gerçek anlamda Yaratansallığa erişir. Yaratansallık, maneviyatın en üst seviyesidir.

Yeni başlayan bir öğrenci, öğretmenini bile doğru biçimde anlayamazken bu bilimde nasıl ustalaşabilir? Cevap çok basittir. Manevi olarak kendimizi bu dünyanın üstüne kaldırdığımızda bu mümkündür.

"Eğer maddi egoizmin bütün izlerinden kendimizi kurtarırsak, ve gerçek hedefimiz olarak manevi değerleri elde etmeyi kabul edersek."

"Eğer dünyamıza maneviyat isteği ve tutkusunu sokarsak, ki bu, üst dünya için

anahtardır."

Konu 11: KABALİSTİK MÜZİK

Zohar'ın yorumu olan Sulam'ın yazarı Baal HaSulam kendi manevi hislerini sayısız miktarda yayınlamış eserler ile ifade etmiştir. Bu eserler arasında manevi duygularına dayalı olan şarkılar yazmış ve melodiler bestelemiştir.

Müziğin kendisi, kişinin kendisini manevi dünyada hissetme yöntemine, biçimine dayandırılır. Müzik hususunda o kadar özel olan şey şudur ki herkes müziği anlayabilir; bestekarın manevi seviyesine erişmese bile. Oğlu Rav Baruh Aşlag'ın ilettiği şekli ile Baal HaSulam'ın müziğini dinleyerek bu önemli Kabalistlerin manevi duygularını hissetme fırsatına sahibiz.

Kabalist, maneviyatta iki kutuplu aşamaya erişir: Yaratan'dan saparak öfkeye ve Yaratan'a yaklaşmanın bir sonucu olarak da sevince. Yaratan'dan sapma hissi hüzünlü bir müzik üretir ve bu müzik ona yakınlık için yalvaran bir dua ile ifade edilir. Yaratan'a yakınlık hissi ise sevinçli bir müzik üretir ve şükran bildiren bir dua ile ifade edilir.

O nedenle de, müzikte iki türlü ruh hali duyar ve hissederiz: (Yaratan'dan) uzaklaşırken (O'nunla) birleşme arzu ve isteği ve birleşmeyi keşfederken de sevgi, aşk ve mutluluk. Bu iki ruh hali beraber Kabalist'in Yaratan ile birleşmesini ifade eder.

Müzik dinleyiciyi harika bir Işık içinde yıkar. Bu müziği dinlemeden önce onun hakkında herhangi bir şey bilmemiz gerekmez, zira bu müzik kelimesizdir. Fakat kalbimizdeki etkisi direkt ve hızlıdır. Onu tekrar tekrar dinlemek özel bir tecrübedir.

Notalar, Kabalistik kurallara bağlı kalınarak bestelenir, insan ruhunun inşa edilmiş biçimine göre seçilir. Dinleyici, notaların ruhunun derinliklerine, gizlerine sızdığını hisseder. Bu, ruhumuz ile notaların kökleri arasındaki direkt bağlantıdır.

1996, 1998 ve 2000'de Baal HaSulam'ın ve Rabash'ın müziklerinin 3 CD'si kaydedilip yayımlandı. Melodiler, Rav Michael Laitman'ın Rav'ı, Rav Baruh Aşlag'dan, Baal HaSulam'ın yolunu takip edenlerden ve en küçük oğlundan melodileri işittiği şekilde sunulur.

Konu 12: KABALA HAKKINDA S.S.S. (Sık Sorulan Sorular)

Kabala hakkındaki bilgileri dinleyerek, okuyarak gruplar halinde çalışarak ve en önemlisi sorular sorup, cevaplar alarak öğreniriz. Aşağıda, web sitemizden alınan, en sıklıkla sorulan sorular yer almaktadır.

Eğer herhangi bir sorunuz var ise cevap vermemizi isteyebilirsiniz, lütfen şu e-mail adresine – turkish@kabbalah.info – yazınız; veya www.kabbalah.info web sitesini ziyaret ediniz ve Turkish düğmesine basarak, Türkçe sayfasına giriniz.

Soru: Kendime, dünyadaki konumuma dair sorular sormaktayım. Kabala'nın benim için uygun olup olmadığını bilmiyorum. Kabala nedir ve eğer Kabala çalışırsam bana ne faydası olacaktır?

Cevap: Kabala genel bir soruya cevap verir: Hayatımın ve mevcudiyetimin özü nedir? Kabala bu soruya cevaplar arayanlar içindir. Bu kişiler Kabala çalışması için en uygun kişilerdir. Kabala, insana hayatının kaynağını ve böylece de hayatının amacını gösterir.

Soru: Daima Kabala'nın gizli olduğunu düşünmüşümdür. Aniden Kabala, yeni, popüler bir konu haline geldi. Bu nasıl oldu?

Cevap: Bin yıllardır, Kabala'yı yaymak yasak idi. Sadece 20. yüzyılda, Kabalist Rav Yehuda Aşlag'ın kitapları yayımlandığında bize kısıtlama olmaksızın Kabala çalışma imkanı verildi. Onun eserleri, senin gibi Kabala hakkında bilgiye sahip olmayanlara yardım etmeyi hedeflemektedir. Kabala'yı yaygın ve geniş bir biçimde dağıtmak ve hayatındaki eksik manevi öğeleri arayanlara öğretmek yasak değildir.

Soru: Rav Aşlag'ın Kabala'nın Yahudi olan ve olmayan herkese öğretilmesi gerektiğini düşünmesi doğru mu? Sizce de, Yahudi olmayanların ıslah sürecinde bir yeri var mıdır? Yoksa Kabala sadece Yahudiler tarafından çalışılmak için midir? Ve bu ıslah süreci nedir?

Cevap: Muhtemelen kutsal kitaplardan da okumuşsunuzdur, ıslahın sonunda

gencinden yaşlısına – ırk ve cinsiyet farkı olmaksızın – herkes Yaratan'ı öğrenecektir. Kabala Yaratan'ın yarattığı insan olma arzusu ile alakalıdır. Bütün yaratıklar alma arzusuna sahiptir. O nedenle de, ıslah sürecine katılmak isteyen herkes bunu yapabilir. Islah kişinin niyetlerini egoistik olanlardan, özgecil (başkaları için olan) olanlara doğru değiştirmesi sürecidir: yani, kişisel faydadan, Yaratan'ın faydasına. Bütün insanların ayırım edilmeden bu sürece dahil olmasını ümit ediyoruz.

Soru: Kabala hakkında daha çok bilgi öğrenmeye ilgi duyuyorum. Benim gibi başlangıç öğrencisinin Kabala'ya başlamadan önce din kitapları – yani, yıllardır yazılı ve sözlü dini kanunları – çalışması zorunlu değil midir? Yoksa öğrenmeye hemen, şimdi başlayabilir miyim?

Cevap: Kabala çalışmak için bir ön koşul yoktur. Gerekli olan her şey kişinin öğrenme merakı ve isteğidir. Kabala çalışması vasıtası ile, kişi eylemlerinde ve düşüncelerinde manevi dünyaya nasıl benzeyeceğini öğrenir.

Soru: Bir Rav'ın veya kabala öğrencisinin herhangi birisi ölebilsin diye o kişi üzerinde büyü yaptığı söylentisini işittim. Sorum şu: Böylesi bir şey mümkün mü? Şayet mümkünse, söylenebilecek, yapılabilecek bir büyü var mı? Ayrıca, "iyi" büyü uygulamaları ile ilgili birkaç kitap satın aldım ve bu kitaplar söz konusu olduğu müddetçe acaba beni doğru yönde yönlendirip, yönlendiremeyeceğinizi bilmek isterim.

Cevap: Hangi kitapları satın aldığınızı bilmiyorum, ama bu kitapların gerçek Kabala ile bir ilgisi yoktur. Kabala büyü ile ilgili değildir. Çalışarak ve okuyarak Kabala hususunda daha iyi bir anlayış elde edinebilirsin. Birkaç okuma materyali öneriyoruz; yani maneviyat yolunda insanın gelişimi hakkında öğretilerde bulunduğumuz ve bizim hazırladığımız makaleleri, yazıları. Bir grup ortamında bir öğretmen ile çalışmak önemliyken, bu makalelere, yazılara ve ürettiğimiz özel manevi kitaplara web sitemiz vasıtasıyla erişebilirsiniz.

Soru: Yedi yıl önce, Yaratan, Baba arayışına başladım. Bu esnada, bütün hayatım mahvoldu ve değerli bulduğum her şeyi kaybettim. O'na şöyle seslendim: "Bana cevap verene kadar vazgeçmeyeceğim! Sen uğruna terkettiğim, vazgeçtiğim her şeysin." Artık insanlar ve hayvanlar etrafındaki ışığı tecrübe etmeye başladım. Bu, acaba bir Kabala manifestosu değil mi? Yaratan'ı bilmek ve maneviyat geliştirmek istiyorum.

Cevap: Sizin durumunuz tam da insanı Kabala çalıştırmaya motive eden bir durumdur. Yaratan'a giden yol zordur ve özel bir çalıştırmayı gerektirir. Ve sadece manevi his ona görüldükten sonra, insan daha önceki duygularının sadece hayal gücünün bir ürünü olduğunu anlar. Kişi, bütün egoistik niteliklerini özgecil niteliklere dönüştürüp üst dünyalara yükselmedikçe Yaratan'ı hissedemez.

Soru: Anlıyorum ki Kabala kelimesi İbranice bir fiil olan lekabbel yani almak'tan gelmektedir. Bu ne anlama gelir ve alma amacı nedir?

Cevap: Başlangıçta, sadece Yaratan vardır. O, genel bir alma arzusu yarattı. Bu alma arzusuna ilk insan (Adam HaRishon) adı verilir. İlk insanın Yaratan ile iletişim kurabilmesi için, genel alma arzusu birçok bölümlere ayrıldı. Yarattılmanın amacı Yaratan ile iletişim elde etmektir, çünkü sadece böylesi bir durumda insan sonsuz huzur ve mutluluğa erişir.

Soru: Bu şu mu demektir; uzak gelecekte bir gün sadece yeni bir insan mı olacaktır?

Cevap: Kabala, fiziki bedenimizle ilgilenmez, ama sadece manevi parçamızla ilgilenir. Üst dünya bir yaratılan gibidir, kendimiz birbirimizden farklı hissettiğimiz bir alt dünyaya (kendimizi algıladığımız dünyaya) parçaları yansıtılan bir ruh gibidir. Bunu daha basit biçimde açıklamak gerekirse: Egoizmimiz içinde sınırlı olduğumuz için kendimizi birbirimizden farklı, ayrılmış hissederiz, her ne kadar hepimizin esasında bir manevi ruhtan meydana gelmiş olma gerçeğine rağmen. O nedenle, bu ayrılma, farklılık sadece bizim yanlış algımızda mevcuttur; zira gerçekte hepimiz birizdir.

Soru: Zohar'da bulabileceğimiz kavramlardan bazıları nelerdir? Ve Zohar'ı kim yazdı?

Cevap: Zohar kitabı, bu dünyadaki bir kişinin ruhunun kaynağına nasıl ulaşabileceğini açıklar. Bu yol, veya merdiven, 125 adımdan oluşur. Zohar'ın yazarı bu aşamaların hepsinden geçmiş olmalıdır. Rav Yehuda Aşlag'ın ruhu Zohar'ın yazarı Rav Simon Bar Yochai'nin eriştiği yüksekliğin aynısına ve manevi mevkiye erişmişti. Bundan dolayı Baal HaSulam bizim şu an kullanabildiğimiz Zohar yorumunu bitirebilmişti.

Soru: Diğer Kabala merkezleri ve öteki Ravlar ile bağlantılı mısınız?

Cevap: Bnei Baruh, Kabala ile ilgili olan diğer grup veya organizasyonlarla hiçbir şekilde bağlantılı değildir.

Soru: İngilizce, İspanyolca veya Fransızca olan ve bana gönderebileceğiniz çalışma kitabı listeniz var mı?

Cevap: Maalesef, İbranice ve Aramikçe dilinden başka bir dilde yazılmış ve Simon Bar Yochai, Ari, Yehuda Aşlag gibi otantik kaynaklara dayandırılmış ünlü ve ciddi Kabala kitapları yoktur. Bnei Baruh web sitesi aracılığı ile temel Kabala kursu vermektedir ve İspanyolca, Almanca ve Rusça da dahil 22 dilde başlangıç öğrencileri için kitaplar yayımlamaktadır. Bnei Baruh'un çıkan en son yayını Öteki Dünyanın İdrakı, İngilizce ve Rusça dillerinde mevcuttur.

Soru: Yahudilik olmayan bir başka dinde büyütüldüm. Benim inancım O'dur ki Kabala'da bahsedildiğinden daha çok Yaratan ve daha kutsal maneviyat vardır. Ve Yaratılış'ın amacı insana bu dünyada daha iyi bir yaşam vermek ve bununla beraber gelecek dünyada da daha iyi bir yaşam vermek değil midir? Etrafıma bakıyorum ve bu dünyanın ne kadar korkunç bir yer olabildiğini görüyorum.

Cevap: Sadece Yaratan ve insan vardır. Yaratılış'ın amacı bu dünyada iken üst dünyalara çıkmaktır ve bu tüm insanlar için ayırım yapılmadan gerçekleşecektir, çünkü yaratılışın amacı budur. Bu, eğer insanın düşünceleri ve arzuları üst dünyanın düşünce ve arzularına eşit ise – ki Kabala'da öğretilen bir konudur bu – gerçekleştirilebilir. Yaratılışın amacına yükselmek ve erişmek isteyen kişi (ki bu, her insanın hayatındaki kişisel amacıdır veya kişi ölümünden sonra bu dünyaya dönmek zorundadır) bütün yaratılanlar hakkında pozitif düşünmek zorundadır.

Soru: Kendi eylemlerimin ve egomun sorumluluğunu almak zorunda olduğumu anlamaya başlıyorum. Hayatımda daha çok manevi seviye elde etmek istiyorum. Nereden başlayayım? Ve eğer Kabala çalışırsam, özgür biçimde hareket edebilir miyim?

Cevap: İnsan daima, Yaratan'ın, Süper Güç'ün önünde olduğunu hayal etmek zorundadır. Kabala çalışan ve belli manevi seviyeye çıkan herkes, istediğini kullanmasına izin veren bu Süper Güç'ten böylesi yetenekleri elde edebilir. Ve daha

büyük manevi seviyeye çıktıkça, Kabalist daha çok Yaratan benzeri nitelikler ve güçler elde eder. Bundan ötürü, Kabalistin Yaratan kadar özgür ve bağımsız hareket edebileceği söylenebilir ayrıca. Fakat hiçbir gerçek, doğru Kabalist asla bu mahrem deneyimleri başkaları ile paylaşmayacaktır.

Soru: Bir yerde okuduğuma göre, Kabala'da Yaratan için 72 ismin içerildiği bir bölüm var ve bu isimler okunduğunda yazı bir mesajı ifşa ediyor. Ayrıca, İbranice karakterlere düşey olarak bakıldığında üç karakterli kolonlar halinde görüntülenir ve her bir kolonda Yaratan için bir isim içerir. Yaratan'ın nesnelere – burada olduğu gibi – açıkta saklandığını ve sizinde hiç fark edip, fark etmediğinizi merak etmekteyim.

Cevap: Kabala, matris-geometri-sayı-grafik-karakter ve harfler v.s gibi birçok matematik kavramdan faydalanır. Bu yaklaşımlar Tevrat'ta gösterilen kodlardır ve bizi manevi nesnelere ve onlar arasındaki bağlantıya dair bilgilendirirler. Her bir manevi seviye kendi ismine veya isimdeki bütün harflerin toplamına dayalı olan sayı karşılığına sahiptir. Bir ismin sayıya dönüştürülmesine gematria denir. Bu kodlar, elde etmemiz gereken seviyeleri ifade eder.

Soru: Öyle görünmektedir ki Kabala diğer önemli bütün mistik geleneklere (Budizm gibi) benzer fikirlere sahiptir. Önemli bir fark var mıdır? Eğer var ise, kişi neden diğerini değil de bu yolu seçmelidir? Eğer bir fark yok ise, neden bu Kabalistler tarafından kabul edilmez?

Cevap: Bütün mistik ve dini öğretilerin genel fikri üstteki varlık ile iletişime geçmektir. Bu varlık ile iletişimi ararken her kişi kendi gerekçesiyle gelir. Örneğin; bazı insanlar bu dünyada zengin ve mutlu bir hayata sahip olmayı, zenginliği, sağlığı, güveni ve daha iyi bir geleceği hak etmeyi ister. Hayatlarını daha iyi yönetebilmek için bu dünyayı mümkün olduğunca çok anlamak ister. Bazıları ise, ölümden sonra gelinecek olan dünyada nasıl başarılı olunacağını öğrenmeyi ister. Bu hedeflerin hepsi bencildir ve insanın egoizminden kaynaklanır.

Kabala hiçbir şekilde bu gerekçelerle ilgili değildir. Daha ziyade, Kabala insanın Yaratan'ın niteliklerine benzer niteliklere sahip olmasını olanaklı kılmak için kişinin doğasını değiştirmeyi hedefler.

Kabalistik yöntem insanın bu dünyada sahip olduğu her şeyi Yaratan'a vermek niyeti ile kullanmak arzusunda olduğunu vurgulamaktadır. Fakat, bu niyete ulaşmak için, insanın Yaratan'ı anlaması ve Yaratan'ın kişinin yaptıklarından mutlu olduğunu hissetmesi gerekir. Kabala çalışan kişi Yaratan'ı hissederek Kabala'nın anlamını anlamaya başlar.

Konu 13: KABALİSTİK METİNLERİ NASIL OKUMALI

Metinlerdeki İbranice Terimler

Kabala'da kullanılan İbranice terimleri bir başka dile tercüme etmenin gerekli olmadığını vurgulamak isteriz. Zira bu terimlerin her biri manevi bir mevcudiyeti (partzuf) veya bu mevcudiyetin parçalarından birini teşkil etmektedir.

Yabancı bir dil konuşan öğrenciye yardımcı olmak için bazı paralel çeviriler sağladık. Fakat, çevirilerin dünyamızdaki imgelerle ilgili çağrışımlara neden olabileceği vurgulanmalıdır. Bu ise kesinlikle yasaklanmıştır zira kişi manevi olan şeyi bizim dünyamız seviyesine alçaltmaya, indirmeye girişmemelidir.

Baş (Roş), Ağız (Peh), Çiftleşme (Zivug), v.s gibi terimler Kabala ile alakalı olmayan çağrışımları içerebilir.

O nedenle, İbranice isimlere bağlı olmak tavsiye edilmektedir. İbraniceyi anlamayan bir öğrenci esasında ibranice konuşanlara göre bir avantaja sahiptir; çünkü bu terimler dünyamızdaki betimlemelere bir referans olmamaktadır.

Konu 14: DERSLERİ NASIL OKUMALI?

Kabala'yı açıklama ve öğretmedeki zorluk manevi dünyanın bizim dünyamızda bir karşılığı olmamasında yatmaktadır. Çalışmanın hedefi açık olsa bile, onu anlama sadece geçicidir. İdrakımızın manevi ögesi tarafında kavratılır bu, ve yukarıdan da sürekli yenilenir. Bundan ötürü, birey tarafından bir zamanlar anlaşılan, idrak edilen bir konu bir süre sonra aynı kişiye tekrar bulantılı, sorunlu gelebilir. Okuyucunun ruh hali ve manevi durumuna bağlı olarak, metin ya tamamen derin anlamı ile ya da tamamen anlamsız biçimde görünebilir.

Dün size tamamen açık olan şeyin bir sonraki gün çok karışık olması halinde umutsuzluğa kapılmayın. Metinler size boş, anlamsız ya da mantıksız görüldüğünde sakın vazgeçmeyin. Kabala, teorik bilgi edinme uğruna çalışılmaz, ama görmek, anlamak ve algılamak için çalışılır. Kişi, kendi düşünme eylemi ve manevi güç kazandıktan sonra görmeye, algılamaya başladığında, nihai manevi Işıkları ve seviyeleri onun alması kendisine emin bir bilgi bağışlayacaktır.

Kişi, üst Işık hakkında bir idraka ve manevi nesnelere algılanmasına sahip olana kadar, evrenin ne biçimde inşa edildiğini ve onun işlediğine dair bir şey anlamayacaktır, zira dünyamızda öngörülen konu ile ilgili hiçbir benzerlik yoktur.

Bu dersler manevi güçlerin algılanması yönündeki ilk adımları kolaylaştırmada yardımcı olabilir. Sonraki aşamalarda, ilerleme sadece bir öğretmenin yardımı ile yapılabilir.

DERS 1

Bu derste incelenen başlıklar şunlardır:

1. Üç Kaynak: Raşbi, Ari, Baal HaSulam
2. 4 Aşama
3. Özgecil Olma Uğruna Vermek
4. Misafir ve Ev Sahibi
5. Yaratan'a Eşit Olmak
6. Seçim Özgürlüğü
7. Birinci Kısıtlama
8. Yaratılışın Kökleri
9. Manevi Düzenin Yapısı: Partzuf
10. Almak Arzusunun Tatmini

Manevi dünyalarla ilgili olan bilgimiz, üst dünyalara dair bir algılama geliştirmeyi başarmış ve yazılarında bu dünyaların mekanizması ve yapısını tanımlamış kişiler tarafından sağlanmıştı. Bu dünyalarla temasa geçmeyi oluşturmanın yöntemleri de bize iletilmişti. Bu miras, – hâlâ bu dünyada yaşarken – bize manevi dünyalara girmeyi, Yaratılışın tam bir bilgisini edinmeyi, tam bir mükemmelliğini algılamayı, amacını anlamayı ve var oluş amacımızı tamamen kavramayı sağlar.

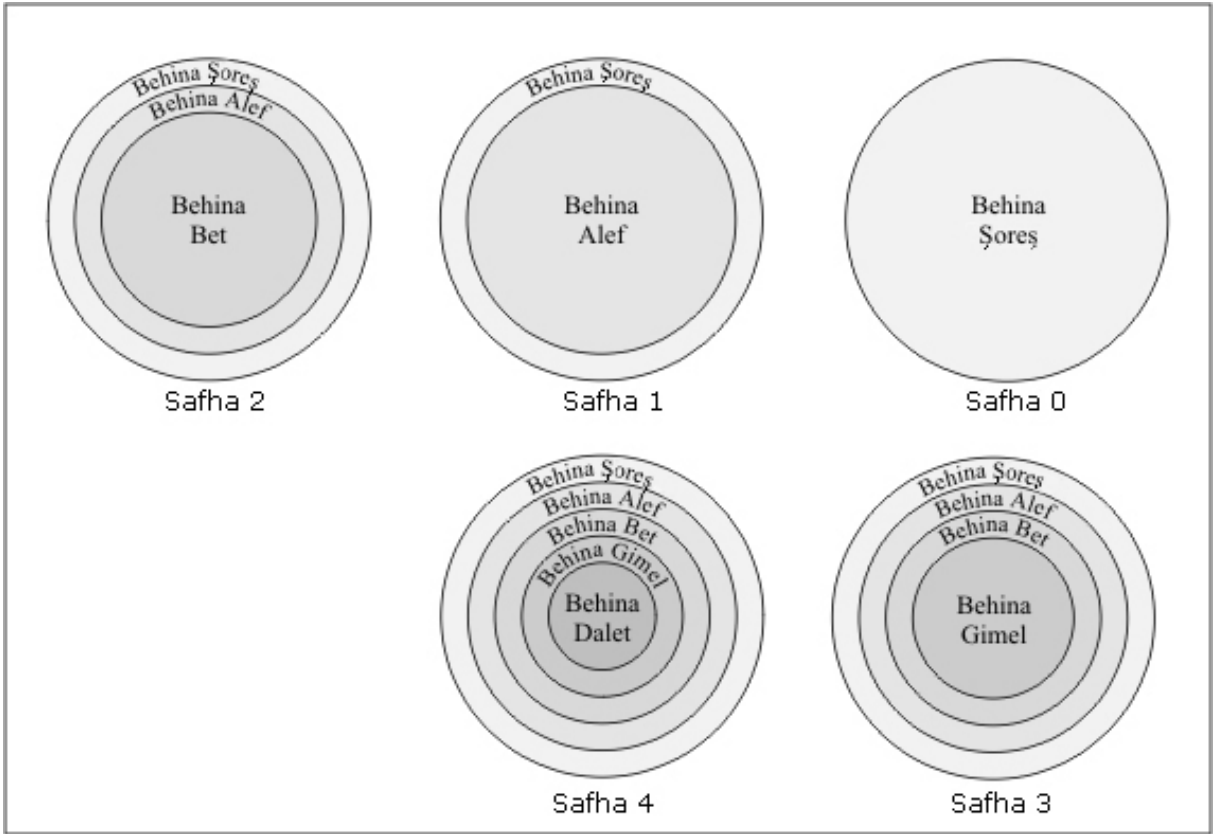
Rav Michael Laitman tarafından verilen bu kurs üç kaynağa dayalıdır: 2. yüzyılda yazılan Rav Simon Bar Yochai'nin Zohar'ı, 16. yüzyılda yaşamış olan bir Kabalist olan Rav Y. Luira – Ari'nin eserleri ve en son olarak, 20. yüzyıl ortasında yaşamış olan Rav Yehuda Aşlag'ın (Baal HaSulam) eserleri.

Bu üç Kabalist, manevi dünyaların hakimiyetini sağlayan güncellenmiş bir metodu öğretmek için, birkaç kez reenkarnasyona uğramış bir ve aynı ruhtur. Bu şekilde gelecek nesillerin Kabala çalışmasını kolaylaştırmışlardır.

Bu yegane, ruh Rav Yehuda Aşlag, Baal HaSulam'a hayat vererek son reenkarnasyonunda en üst seviyeye erişmiştir. Dünyamız ile yaptığı seyahati esnasında, bu ruh – ilk ruhun varlığın doğumundan evrenin islahının tamamlanmasına

kadar geçen sürede – en yüksek seviyelerle başlayan manevi dünyaların yapısı üzerine açıklamalar sağlayabilmiştir.

Rav Yehuda Aşlag "Yaratan'dan çıkan Işık"ın varlıkları yaratma ve onlara haz vermek arzusunu oluşturduğunu söylemektedir. Bu aşamaya Kök (Şoreş) Aşaması veya 0. Aşama denilmektedir. İbranice'de ise buna (1. Şema da görüldüğü gibi) Behina Şoreş ya da Keter denir.

ŞEMA 1) BEŞ BEHİNÖT

Sonraları, bu Işık haz alma arzusunun bununla mükemmel biçimde uyuşan bir Kli (kab/alıcı) yaratır. Işık Kli'yi doldurur ve onu memnun eder, ona haz verir. Bu, 1. aşamadır, Behina Alef veya Hohma'dır.

Bu ışığın özelliği vermek, haz uyandırmak iken Kli'lerin özelliği ise alma ve hazzı tecrübe etmeden oluşur. Fakat, Işık, Kli'ye girdiğinde özelliklerini Kli'ye geçirmeye

başlar ve Kli Işık gibi olmayı arzular; almayı istemek yerine artık kendini kısıtlamaksızın vermeyi ister. Bu aşamada, Kli Işık gibi olmayı, yani kendini kısıtlamaksızın vermeyi arzular ve böylece almayı reddeder çünkü verecek hiçbir şeyi yoktur. Bu aşamaya 2. aşama denir; yani Behina Bet veya Bina denir.

Kli'nin boş olmasından dolayı, Kli ışığın amacının bir Kli yaratmak ve ona haz vermekten meydana geldiğini düşünmeye başlar. Açıkçası, Kli ışığın belli bir kısmını alırsa, hazzı sadece tecrübe edebilir.

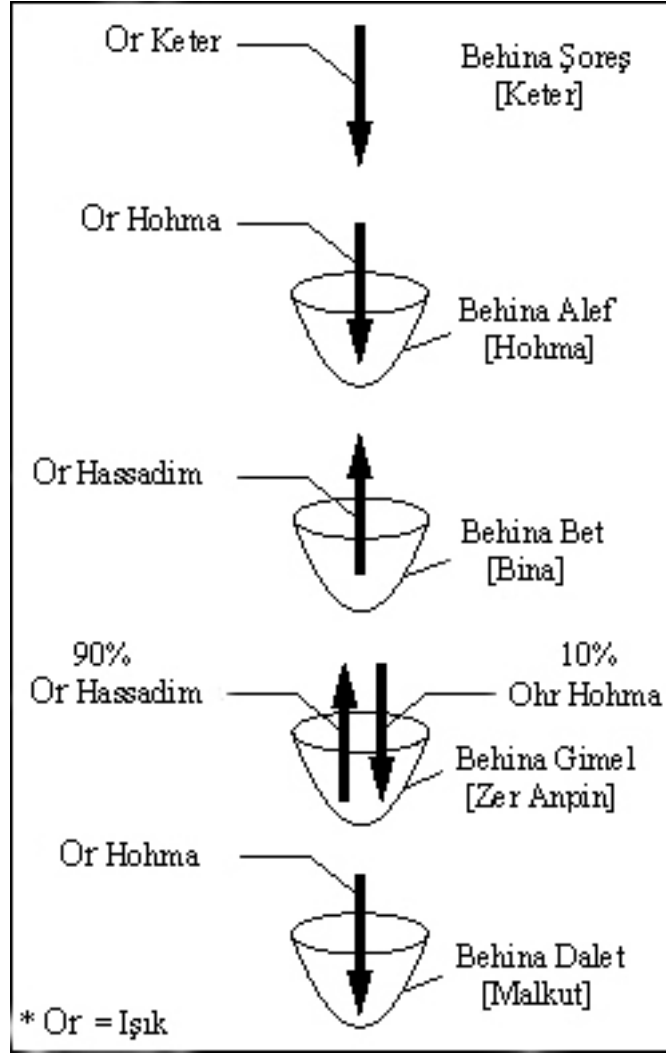
Bir sonraki aşama, örneğin Işığın hazzın % 10'unu alma arzusuna karşılık gelir, fakat Yaratan'a (ihسان) doğru dönme, yönelme niyeti ile beraber olmalıdır. Bu süreç esnasında karşılık (harmanlanmış) bir süreçtir, 3. aşamadır, Behina Gimel veya Zeir Anpin denir.

Bu iki karşı öğeden oluşan duruma eriştikten sonra, "Kli-Arzu" kendini kısıtlamadan vermektense, almanın daha iyi olduğunu ve daha doğal olduğunu anlar. Almanın ve sahip olmanın orijinal özelliği tekrar ateşlenir. Kli'nin sadece % 10'unu doldurmuş olan Hassadim ışığı, kendini kısıtlamaksızın vermek özelliğini Kli'ye geçirmez bu da böylece almanın orijinal özelliğinin baskın olmasına neden olur.

Sonuç olarak Kli kendini hazzın % 100 oranında doldurmak zorunda olduğuna ve bütün Işığı almak olduğuna karar verir. Bu, 4. aşamadır, Behina Dalet veya Malkut denir. Tamamen dolmuş olan böylesi bir Kli gerçek, hakiki bir yaratılan varlık olarak tanımlanır, zira arzuları kendi içinden gelmektedir ve bu, kendi bağımsız arzularına sahip olması, Işık ile dolmanın bağımsız arzusuna sahip olmaması halindeki 1. aşamadan farklıdır, çünkü Yaratan öyle istemiştir.

Sadece 4. aşamada, Yaratan'dan gelen Işığı almanın gerçek arzusu yaratılan varlığın kendisi tarafından gerçekleştirilir. Işıktan haz almak için, bu 1.Arzu yaratılan varlığın içinde doğar.

2. Şemada da gösterildiği gibi, Hohma, Bina, Zeir Anpin ve Malkut Işığın çıkışının 4 aşamalarıdır. Yaratan'dan gelen Işık alma arzusu ya da gerçek yaratılanı oluşturmak içindir.

ŞEMA 2) IŞIĞIN DOĞUŞUNUN DÖRT AŞAMASI

Dünyada, Yaratan'ın haz vermek arzusundan yaratılmış varlığın bu hazzı alma arzusu dışında hiçbir şey yoktur. Bütün olası gelişme aşamalarında bütün yaratılanlar – cansız, bitkisel, canlı ve konuşan – ve her şey haz almak için Işığın bir kıvılcımını almayı arzular.

Yaratan – Işığı aldıktan sonra Yaratılan sonsuz ve daimi olan hazzı bencil bir şekilde değil de mükemmel ve mutlak bir biçimde tecrübe edebilsin diye – Yaratılan'ı yarattı. Eğer Işık Kli'ye girer onu tamamen doldurursa, bu durumda Kli artık alamaz çünkü arzu Işık tarafından doyurulmuştur ve arzunun yokluğunda haz da ölür.

Kendi maksadınız için almadığınızda, yani, sadece veren kişinin uğrunda haz aldığınızda, sonsuz biçimde almak olasıdır, yani verenin uğruna almak. Böylelikle Kli'ye

giren Işık, alma arzusunun etkisini azaltmaz.

Deneyim vasıtası ile biliriz ki aç olduğumuz ve bir şey yemeye başladığımız zaman belli bir vakit sonra – en leziz yemekler önümüzde olsa bile – artık açlığı hissetmeyiz.

Haz, hazzın kendisi ile onun için oluşan arzu arasındaki sınır üzerinde tecrübe edilir. Fakat, haz arzuya girip onu doyurur doyurmaz bu arzu yavaş yavaş solar. Ve şayet haz arzudan daha kuvvetli olursa bu çıkartmaya, nefrete bile neden olabilir.

Haz, nasıl sınırsız ve mükemmel bir şeye çevrilebilir? Yaratan tarafından spesifik bir şema teşkil edilmiştir. Eğer insan hazzı içinde hissederse ama diğerlerine de haz verirse bu haz sonsuzdur çünkü bu arzu sadece hâlâ verebileceği hazzın miktarına arzuyu verdiği kişiye bağlıdır sadece. Bu hazzı ne kadar çok insana versem daha çok hazzı ben kendim hissederim. Bu durum sonsuz bir mevcudiyet, mükemmellik üretir – ki bu, Yaratan'ın özelliklerinden birisidir. Bu, kesinlikle Yaratan'ın bizi teşvik etmek isteyeceği şeydir.

Eğer yaratılan varlık sadece almak isterse, kendini bozuk yozlaşmış bir ortamda sıkıştırılmış bulur. Sadece, içinde var olan şeyi hissedebilir. Eğer yaratılan varlık Yaratan'ın yaratılanı mutlu etmesinden kaynaklanan hazzını hissedebilse – çocuklarına bencil olmayan biçimde veren bir anne gibi – sonsuz bir hazzı tecrübe edebilir.

En etkin uygulama mükemmelliğe denk gelir. Işık sadece basit bir hazzı iletmez aynı zamanda sınırsız bir bilgi, sonsuz bir mevcudiyet, ben bilgisi, sonsuzluk hissi ve uyum vasıtası ile sağlanan hazzı da kapsar.

İdeal safha Işığı yaratılan varlık üzerine durmaksızın döken Yaratan'ı kapsar. Yaratılan varlık, sadece Işığı almayı isteyerek Yaratan'ı memnun ederse Işığı almaya razı olur. Bu sisteme, Yaratan'dan çıkan direkt ışığın aksine geri dönen Işık ya da Yansıtılan Işık denir.

Bu safhanın gerçekleşmesi için, öncelikle yaratılan varlığa doğru olan Direkt Işığı çeken, cezbeden bir arzunun var olması zorunludur. İkinci olarak yaratılan varlık Işığın yoluna bir perde yerleştirmelidir. Bu perde, sadece kendisi için hazzın tecrübe

edilmesini önler ve yaratılan varlığa hazzı almasına olanak tanır, ancak bu haz Yaratan için verebileceği miktarla orantılı biçimde olacaktır. Sonra, yaratılan varlık tamamen Yaratan gibi olur.

Başka bir deyişle, şu takas meydana gelir: Yaratan, hazzı kabul eden yaratılan varlığa mutluluk verir ve kişi bu mutluluğu sadece Yaratan'a haz vermek koşuluyla kabul eder.

Baal HaSulam, ev sahibi ve misafir ile ilgili olan çok basit ve sonsuz bir örnekten alıntı yapmaktadır. Ev sahibi, misafirine bir masa dolusu güzel yiyecekler sunar. Misafir oturur ama yemeye cesaret göstermez çünkü alıcı pozisyonunda olmak istememektedir ve ev sahibini onu memnun etme isteginde samimi olup olmadığını bilmemektedir. Misafir utanır zira sahibi verirken o sadece alıcı durumundadır. İşte bundan ötürü ev sahibinin gerçek arzusunu anlamak için misafir sunulan yemekleri geri çevirir.

Şayet ev sahibi – misafirinden yiyecekleri onurlandırmasını isteyerek çok memnun olacağı hususunda misafirini ikna ederek – ısrar ederse bu durumda misafir yemeye başlayacaktır. Misafir öyle yapacaktır, zira bunun ev sahibini memnun edeceğine ikna olmuştur ve artık ev sahibinden almadığını ama ona verdiğini hisseder; yani ona haz-mutluluk verir.

Roller tersine dönmüştür. Bütün yemekleri hazırlayan ev sahibi olsa ve davet eden olarak hareket etse bile, memnun etme arzusunun sadece misafirine bağlı olduğunu açıkça anlar. Misafir akşam yemeğinin başarısının anahtarını elinde tutar ve duruma hakim olur.

Yaratan, yaratılanı – Işığın etkisi altında sadece almadan dolayı utanacak – onun utanç duyacağı biçimde yaratmıştır. Özgürce seçme özgürlüğünü kullanarak, yaratılan hazzın sadece bencilce tecrübe edilmediği bir seviyeye erişecektir, zira amacı Yaratan'ı memnun etmektir. Bu durumda yaratılan varlık Yaratan'a eşdeğer olur, Malkut, Keter seviyesine erişir ve ilahi özellikler elde eder.

Bu ilahi özellikler, bu duygular tanımların ötesindedir ve onları anlayamayız. Yaratan ile sadece benzeşmenin bir derecesini elde ederek manevi dünyalara yapılan giriş zaten

sonsuzluk, mutlak haz ve kazanım anlamına gelir.

Kabala Bilimi Yaratılışı'ı çözmeye çalışır. Bu bilim Dünyamızı öteki bütün dünyalar ve bütün evren – Yaratan seviyesine, sonsuzluk ve mükemmelliğin nihai derecesine ulaşmak için – ileri yönlü ıslahı (tikun) elde ederken üstünde yürümeleri zorunlu olunan yolu tarif eder, tanımlar. Bu dünyada yaşarken, günlük koşullarımız içinde ve bedenimizle giydirilmiş iken bu ıslah işine girişmemiz gereklidir.

Kabalistler, bu mükemmeliyet derecesine erişmişlerdir ve onu bizim için tanımlamışlardır. İstisnasız bütün ruhlar, doğru zamanda bu nihai seviyeye erişmek zorundadırlar. Dünyamızda ki ruhların reenkarnasyonu son ruh yolunu tamamlayana kadar devam edecektir. Sonraları manevi dünyaya girmek ve nihayetinde 0 noktasına, Keter'e erişmek için ıslahın mümkün olduğu yegane yer bizim dünyamızdır.

Süreç sadece tek bir yaşamda gerçekleşebilir mi? Hayır, bu imkansızdır. İnsan doğduğunda, zaten bu dünyada olan bir ruhu alır. Ruh, belli ıslah aşamalarını tecrübe etmiş ve deneyim kazanmıştır. Bundan dolayıdır ki günümüzde doğan insanlar daha önceki nesillere göre daha zeki ve daha çok tecrübeye sahiptir. Modern teknoloji, kültürel koşullarda ve modern toplumda gelişen çeşitli değişimler karşısında işlev görmek için daha çok hazırlıklıdır. Bizim neslimizde, Kabala çalışma arzusu git gide daha popüler olmaktadır. Son 20 ila 25 yıl içerisinde ruhlar öylesi bir tecrübe seviyesi kazanmış ve öylesine bir idrak seviyesine erişmişlerdir ki manevi bilgi olmaksızın kişi ilerleme yapamaz. Geçmişte ise, milyarlarca kişi içinde sadece bir avuç kişi belirsiz biçimde maneviyat gereksinimini hissetmiştir.

Kişinin ömrü süresince manevi kazanıma ulaşması sadece birkaç yıl içinde mümkün olacaktır. Bu yaratılışın gayesidir, takdir edilmiştir. Her birimiz bir ve aynı Malkut'un (ruhun) bir parçasıyız ve bize belli özellikler ve bu dünyada oynamamız gereken belli bir rol bahşedilmiştir. Kabala'nın bilimsel sisteminin yardımı ile bu özellikleri değiştirerek, her bir parça en yüksek derecesine erişmek için kendi ıslahını gerçekleştirir.

Parçaların yolu Yukarı'dan takdir edilmiştir. Hepimiz bu dünyada belli bir ruh ve özel niteliklerle yaratılanızdır. Hiçbirimiz ruhumuzu önceden seçmedik. Şunu söylemeye gerek yoktur ki (üzerinde yürüyeceğimiz) yolumuz da takdir edilmiştir. O halde ne

yapacağız? Nerede kaldı özgür irademiz? Hangi anlamda şu veya bu eylemin yapıldığı basit bir mekanik element haricinde zeki birer varlıklarız? Kendimizi ifade etmemize izin vermek için Yaratan ne ölçüde kendisini geride tutmaktadır? Yaratan, bunu sadece bir koşulu gerektirerek yapar; kişi ıslah yolunda ilerlemeyi kendisi arzu etmek zorundadır ve bunu ancak kendi arzularını uyardığı güç ile orantılı olarak yapabilir.

Her birimiz başlangıç noktasından başlamalıyız ve en sonunda nihai noktaya erişmeliyiz. Bu hususta özgür bir irade yoktur. Yol içinde özgür bir irade yoktur çünkü herkes kendi aşamasından geçmek ve ileri yönde bu aşamaları kendi içinde bütünleştirmek zorundadır. Bir başka deyişle, yolu "yaşamak" zorundayız.

Özgürlük – her bir adımın gerekçesini ortaya koyarak ve ıslah sürecine maruz kalmak için en hızlı sürati seçerek ve Yaratan'a bağlanarak – yol boyunca meydana gelenlerle uyumlu olmak anlamına gelir. İnsana bağlı tek faktör budur ve yaratılışın özü de buradadır. Kişi kendi içinden gelerek en hızlı biçimde başlangıç koşulundan kurtulmayı, Yaratan'ın onu yarattığı biçimi ve özelliklerinin ıslahına maruz kalmayı ve en son noktada Yaratan'a bağlanmayı kendisi istemelidir.

Bu arzuyu ne kadar çok ifade ettiğine bağlı olarak o kişiye insan denebilir, yoksa tamamen kişiliksiz bir yaratıktır. Kabala insana bağımsız, bireysel, gerçekten özgür bir şahsiyet olmasında ve bu nitelikte bir kişiliği geliştirmesine yardımcı olan tek gerçek bilimdir.

Bir Kli'nin (alıcı/kab) formasyonuna neden olan dört aşama arzudan arzuya (Aviut; hamlık, kabalık veya yoğunluk) göre değişebilir. Sıfırıncı aşamada (Kök; Şoreş Aşaması) ve 1. aşamada bu arzu soyuttur. Yaratılan varlık Yaratan'dan ne kadar uzakta durursa alma arzusu o derece kuvvetli, yoğun/kaba ve bencilce olur.

4. aşama, Malkut, kesin ve mutlak bencilliktir ve bu arzu kendi kararından ortaya çıkar. Her bir müteakip aşama bir öncekini kapsar: Keter, Hohma'dadır; sonra her ikisi de Bina'ya dahil edilir, her üçü Zeir Anpin'e dahil edilir. Malkut, bu dört aşamadan oluşur. Her bir önceki aşama bir sonrakini destekler ve onun mevcudiyetini sağlar.

4. aşama onu tamamen dolduran ışığın hepsini almıştır. Işık Kli'yi haz ile

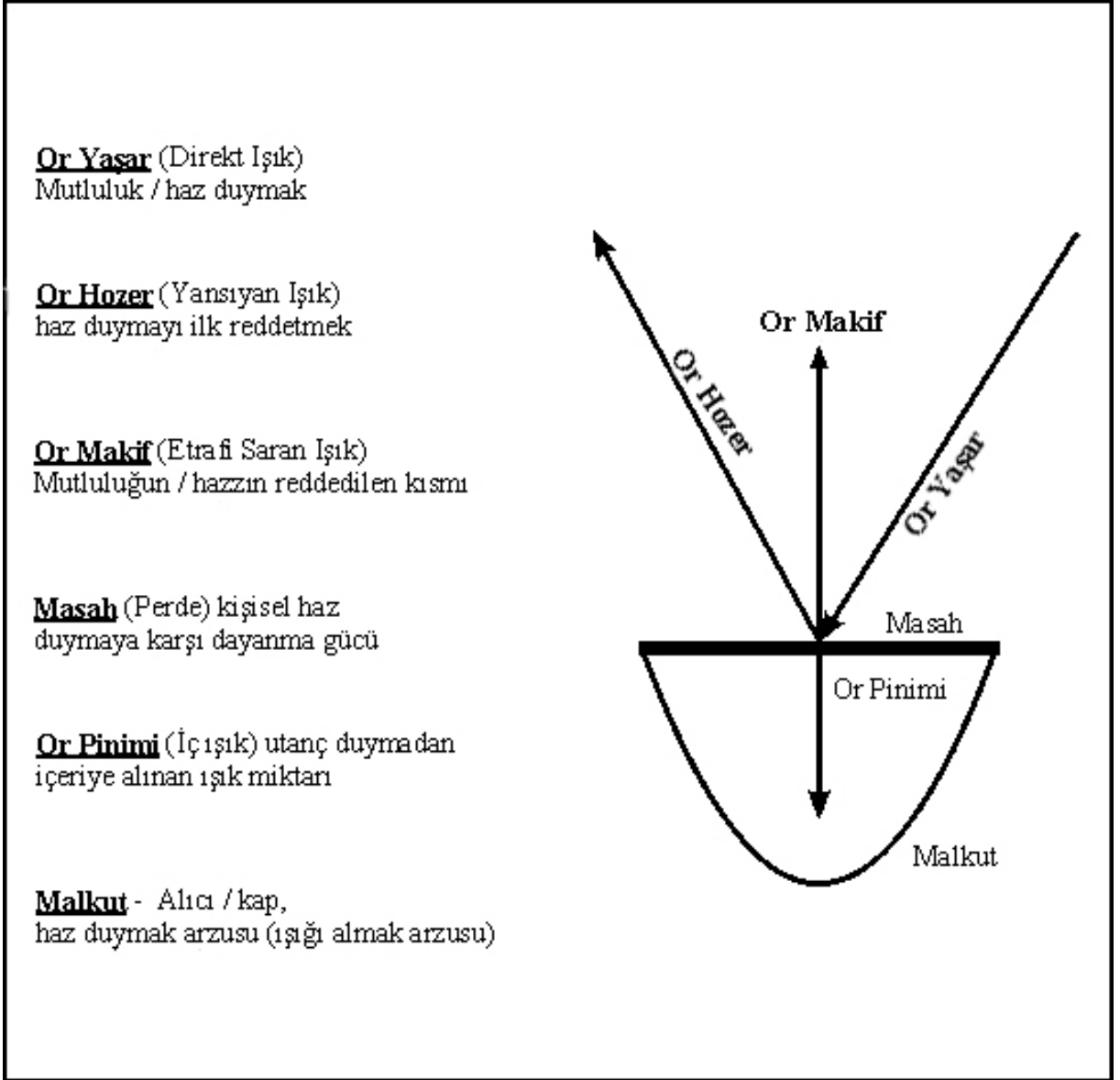
doldurduğunda Kli'nin Işıktan, verme özelliğini aşama aşama aldığını biliyoruz. Sonra, Malkut, bu özelliğin Işığın özelliğinin tamamen zıttı olduğunu hissetmeye başlar. Veren ile kıyaslandığında bencilliğinin farkında olur ve öylesine bir utanç duyar ki Işık almaktan vazgeçmeye ve boş kalmaya karar verir.

Işığın Malkut'tan rededilmesine Tzimtzum Alef (Birinci Kısıtlama) denir. Malkut boşaldıktan sonra veren ile dengeli bir durum oluşur; her ikisi de ne alır ne de verir. Karşılıklı bir zevk, haz yoktur. Bu durumda Malkut muhtemelen nasıl Yaratan'a eşit olabilir?

Misafir ve ev sahibi örneğini benzetme olarak alırsak, Malkut Işık'tan gelen her şeyi geri iter çünkü kendisini alıcı olarak hissetmek istememektedir. Sonra, şu koşulu oluşturur ve kendi hazzı için olmasa bile Işığın bir kısmını kabul edecektir, çünkü Yaratan'ı memnun etmek istemektedir, zira bilir ki Yaratan yaratılanın hazzını istemektedir. Bu tarzda bir alma, vermek gibidir, bu nedenle Malkut şimdi veren olma konumundadır.

Eğer gerçek bir arzu hayata getirilecek ise Işığın dört aşamadan geçmesi gerektiğini görebiliriz. İkimizdeki arzunun doğuşundan önce, bu arzu – biz onu en sonunda hissedene kadar – Yaratan'dan gelen Işığın gelişiminin bütün aşamalarından geçer. Hiçbir arzu Işık olmaksızın ortaya çıkamaz. Önce Işık gelir, sonra arzu.

Gelin, 4. aşama esnasında yaratılan Yaratılış'ın yapısını bir inceleyelim (3. Şema'ya bakınız). Yaratan'dan gelen Işığa Direkt Işık (Or Yaşar) denir, Malkut'un geri çevirdiği Işığa ise Yansıtılan Işık (Or Hozer) denir ve en sonunda Kli'nin içine kısmen giren Işığa ise İç Işık (Or Pınimi) denir.

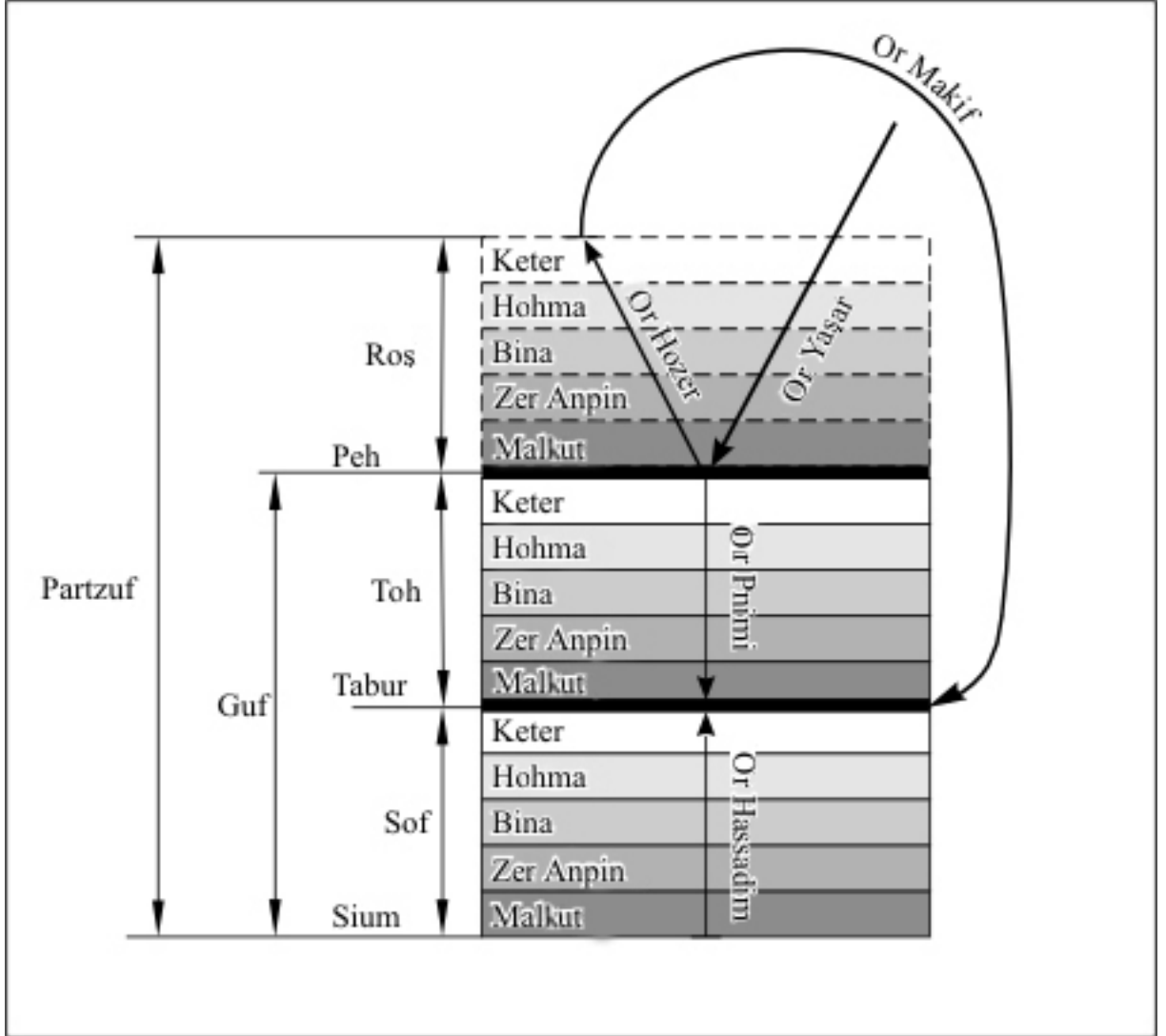

ŞEMA 3) KLİ (KAB/ TAS)

Misafir, ev sahibi ve leziz yemeklerle dolu bir masa ile karşılaştığında, öncelikle her şeyi reddeder, sonra ev sahibini memnun etmek ve ona haz vermek için – her şeyi tek lokmada mideye indirmek istemesine rağmen – biraz yemeye karar verir. Bu, kişinin kendi bencil arzusunu özgecil bir biçimde, başkalarını düşünerek kullanmak zorunda olması anlamına gelir. Misafir olayları düşünmeye başlayınca, ev sahibi için bile akşam yemeğinin tamamını kabul edemez, bu yemeğin sadece bir kısmını kabul edebilir.

Bu, bir kısıtlama – sınırlama yaptıktan sonra, yaratılan varlığın özgecil biçimde Işığın küçük bir kısmını – örneğin; Işığın % 20'sini – kabul etmesinin ve kalan % 80'ini de

geri çevirmesinin nedenidir. Yaratan için, yaratılan varlığın ne kadar IşığI kabul edeceğine karar verdiği yere Roş (Baş) denir. IşığI kabul eden parçaya ise Toh (İç Kısım) denir; ve son parçaya – ki boş kalır – ise Sof (son) denir. Bu, yaratılan varlığın kısıtlama – sınırlama yaptığı yerdir ve artık IşığI kabul etmez.

ŞEMA 4) AŞAMA PARTZUF

İnsan vücudu ile olan benzerlikleri kullanan yaratılışın çeşitli kısımlarına farklı terimlerle değinilmiştir. Fakat, kelimeleri kullanmak daha kolay ve daha uygundur.

Kabalistler kendilerini çok basit bir dille ifade etmeyi tercih etmişlerdir: dünyamızdaki her şeyin, Yukarı'dan aşağıya inen direkt bağlantılarla uyumlu olarak, manevi

dünyalardan kaynaklanması olgusunu kullanarak; her manevi nesnenin dünyamızdaki bütün nesnelere doğru inmesi olgusunu kullanarak. Sonra, dünyamızdaki her şeyin bir ismi olduğu için, her nesnenin ismini alabilir ve o nesneyi doğuran manevi nesneyi seçmek için kullanabiliriz.

Dünyamızdaki taş örneğini ele alalım: Yukarı'da bu taşı meydana getiren bir güç vardır: O nedenle buna taş denilecektir. Tek fark şu ki "manevi taş" belli özelliklerle bahsedilmiş bir manevi köktür ve karşılığında da dünyamızda "taş" sıfatı ile maddi bir nesne olan bir dala karşılık gelecektir. Bu dallar ve eylemler vasıtası ile manevi dünyalardaki ögelere ve eylemlere değinebiliriz.

Otantik Kabala yazılarının hiçbiri ne kadar dünya dilini kullanıyor olsalar da, dünyamızdan tek bir kelime dahi bahsetmez. Dünyamızın bütün nesnelere manevi dünyalarda eşleşen manevi bir nesnenin yansımasıdır.

Analiz ve değerlendirmeden sorumlu olan manevi bir nesnenin bölgesine Baş (Roş) denir. (4. Şemaya bakınız) Malkut'un üstüne yerleştirilmiş olan Perde'ye – Işığın içeriye girmesine izin verir – Ağız (Peh) denir. Işığın girdiği kısma vücut (Guf) denir. Guf'un içinde bir kısıtlama – sınırlama yaratan sınıra göbek deliği (Tabur) denir. Işığı boşaltan en alt kısma ise son uç (Sium) denir. Bir bütün olarak bu nesne Yaratılışı, ruhu, Malkut'u oluşturur.

Böylece, Işığın gerçekten hissedildiği yer olan Guf bölgesinde, Toh'da Işığın % 20'sini aldıktan sonra, Partzufu Saran Işığın, Or Makif'in dışarıdan yaptığı, baskıyı hissetmeye başlar. Der ki: "Işığın bir kısmını kabul etmenin ne kadar haz verici olduğunu görüyorsun, dışarıda ne kadar hazzın kaldığını tahmin edemezsin, sadece biraz daha kabul etmeyi denesene." Birazcık daha tecrübe etmektense, hiçbir şekilde haz tecrübe etmemenin daha iyi olduğunu anlayabiliriz. Haz hem içeriden hem de dışarıdan bir baskı uygular ve bundan ötürü ona karşı durmak çok daha zor hale gelir.

Hiçbir surette Işığı kabul etmezken, Partzuf uzun bir süre bu halde kalır, ama artık Işık hem içeriden hem dışarıdan baskı uygular. Eğer Partzuf biraz daha Işık kabul ederse, bu kendi zevki için hareket ettiği anlamına gelir, çünkü bencilliğine olan direncinin gücü sadece % 20'ye eşittir. Partzuf böyle hareket etmeyi reddeder. Bir daha ileride böyle hareket etmemek için birinci kısıtlamayı gerçekten de yapmıştır. Bu tamamıyla uygun

olmayabilir. İlk aşamayı tersine döndürmek için yani Işığı kabul etmeden önceki aşamayı tersine döndürmek için; tek bir çözüm vardır, bu da Işığı reddetmektir. Ve bu eylem kesinlikle Partzuf'un yaptığı şeydir.

Tabur üzerine eş zamanlı biçimde Or Pinimi ve Or Makif tarafından uygulanan baskıya "Bituş Pinimi u Makif" (içten ve dıştan dövülme) denir.

Işığın Guf'un içine yayılması (bu durumda % 20) nasıl meydana gelmektedir? İlk başta Peh de Roş (Baş'ın Ağız) seviyesinde konumlandırılmış olan Perde (masah), Işığın % 20'lik baskısı ile Peh'in altına – Guf'un içerisine, ta ki Tabur sınırına ulaşana kadar – getirilir.

Işık, Guf'dan atıldıktan sonra, Perde Işığı geri çevirerek Tabur'da, Peh de Roş'a doğru ileri yönde yükselir. Işık Guf'un içine yayılmadan önce Partzuf Roş'taki mevcut bütün bilgiye sahip olmuştur. Ne tür bir Işık olduğunu, ne tür bir haz getirdiğini öğrendi, kendi arzusunun ne olduğunu, kendisi için ne kadar kuvvetli bir gücün hazza karşı geldiğini anladı.

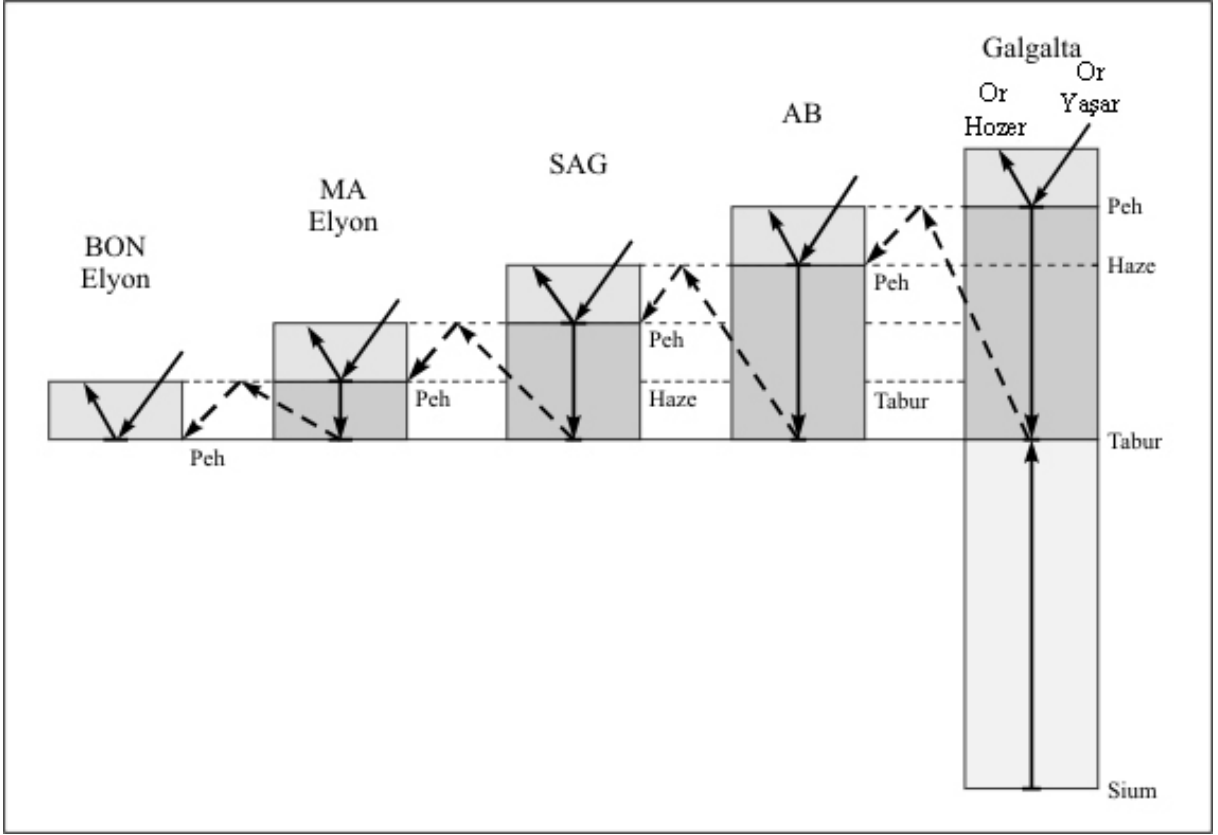
Bütün bu bilgiye göre ve de Partzuf'un Işık ile doldurulduğu durumdan ve Işığı kısıtlama durumundan geriye kalan bilgiye göre, Partzuf geçmişin bir hatırasını/izini tutar: Buna Reşimo denir.

Maneviyatta ne vardır? Sadece haz arzusu ve bu arzuyu tatmin eden haz. Partzuf'un kendisi için duyduğu arzu ile ilgili olan bilgiye Aviut denir ve Işığa karşılık gelen bilgiye ise – kendini Kli ile giydirir – Hitlabşut denir. Aslında sadece Yaratan ve yaratılanın var olduğunu söyleyebiliriz.

Daha önceki durumdan geriye, daima bir Hitlabşut Reşimo ve bir de Aviut Reşimo kalır. Bu iki parametre, Partzuf'un daha önceki durumunu tanımlamak için yeterlidir. Işığı geri çevirdikten sonra, Partzuf Işığın Gufda kaldığı zaman ne hissettiğini tam olarak bilir. Bu deneyim ile, nasıl hareket edeceğini ve ne tür hesaplamalar yapmak zorunda olduğunu öğrenmiş olur.

Aşağıda 5. Şema'da gösterildiği gibi, Partzuf artık Işığın % 20'sini tutmanın mümkün

olmadığını anlar. Bu sefer, Yaratan için bu hazzın % 15'ini tutmaya karar verir.

ŞEMA 5) PARTZUFİM: GALGALTA, AB, SAG, MA, BON

Bunun meydana gelmesi için, Partzuf'un biraz daha aşağı hareket etmesi gerekir, böylelikle Roş ve Peh daha önceki Partzuf seviyesinin altında konumlanmış olur. Perde'ye çarpan Işık geri itilir ve belki de sadece % 15'i içeri geçer.

Hitlabşut'a ve Aviut'a nasıl karar verilir? Hesaplama Malkut'un (Aviut Dalet, 4. Seviye Arzusu) karşılık gelen Işık ile (Hitlabşut Dalet, 4. Seviyenin Işığı) tamamen dolduğu yer olan Ein Sof (sonsuzluk) Dünyasında başlar. Malkut'un bu durumuna kısaca "Dalet-Dalet" denir ve (4,4) olarak belirtilir.

Bir sonraki Partzuf kendini artık Işık ile doldurmasını sağlayacak bilgiyi elinde tutar; bu, Aviut Gimel'e 3. Seviyenin Arzusuna karşılık gelir ve bu şekilde devam eder.

Bir sonraki Partzufim'in her biri, Yaratan için Guf'unu ışıkla doldurmak kapasitesini git gide azaltır.

Toplam 25 Partzufim vardır ve bunların herbiri yukarıdan aşağıya ortaya çıkarlar. Son Partzuf'un sırası geldiğinde, alt kısmı ayıran sınırı, manevi dünya ile bizim dünyamız arasındaki Bariyer'i (Mahsom) geçer ve bizim dünyamızda parlamaya başlar. Bizim dünyamız, Perde'nin yokluğu ile karakterize edilen Malkut'un bir durumudur.

2. DERS

Bu derste incelenecek başlıklar şunlardır:

1. Yaratılış'ın Amacı
2. Cansızlar, Bitkiler, Canlılar, Konuşanlar
3. Manevi Kanunları Kavramak
4. Haz
5. Kavrayıştaki İki Adım
6. Almak ve Vermek
7. Manevi Utanç
8. Hitlabşut ve Aviut
9. Bituş Pınim u Makif
10. Adam Kadmon'un Beş Parçası

İnsan, sınırsız ve mutlak hazzı almak için yaratıldı. Fakat böylesi bir duruma erişmek için, insanın dünyaların sisteminin nasıl çalıştığını bilmesi gerekir.

Bu dünyaların kanunları manevi dünyadan verilir. Doğumdan önce ruhtarımız orada var idi ve yaşamdan sonrada ruhtarımız oraya geri dönecektir.

İlgi alanımız fiziki bedenimiz içinde olduğumuz bu özel dönem ve Kabala'nın öğretileriyle bu hayatı en iyi nasıl yaşayabiliriz?

Kabala, bizim için meydana gelen her şeyi tamamen nasıl kullanabileceğimizi öğretir. Manevi olarak yükselmek için, insanın her şeyi bilmesi ve kendisine sunulan bütün olasılıkları kesinlikle kullanması gerekir.

Dünyamızın değerini kavramak zorundayız: Cansızlar, bitkiler, canlılar ve konuşanlar. Ruhumuzun ve de onun gelişimini tanımlayan kuralları anlamamız gerekir.

Manevi gelişme kurallarına göre, insan hayatında en yüksek manevi dereceye erişmek zorundadır. İnsana – istenen seviyeye erişene kadar – şu an ki yaşamında olmasa bile,

bir sonrakinde veya daha sonrakinde birçok fırsat verilecektir.

Kabala, bize bu süreci hızlandırmamızda yardımcı olur. Yaratan, çok ilginç bir sistem teşkil etmiştir: İnsan ya herhangi bir acı çekmeksizin hayatının anlamını düşünmeyi kabul eder ya da böylesi acılar – onun kendisine sorular sormaya zorlanabilmesi için – kendisine gönderilecektir.

Başka bir deyişle, insan Yaradılış'ın amacına doğru gönüllü veya zorla bir ilerleme yapmasının hiçbir önemi yok; Kabala ona kendi arzusu ile ilerlemesinde yardımcı olur. Bu, en iyi yoldur ve insan ilerleme sağlarken mutlu olabilir.

Şu soruyu soranlar da vardır: Kabala acaba ev kredimi ödememde yardımcı olur mu, kişiye işinde yardımcı olabilir mi, ailevi meselelerde çözüm bulmasında yardımcı olabilir mi?

Esasında, Kabala bu sorulara belirsiz cevaplar vermez. Kabala bize Yaradılış'ın amacına erişmek için, en etkin biçimde bütün dünyamızı nasıl kullanacağımızı öğretir. Bu, bütün bu sorunları, problemleri kullanarak, Yaratan'ın bizi ittiği yöndür.

Kabala, kişiye hayatında ne tür bir manevi yükü almak zorunda olduğunu açıklar; yoksa sorunların nasıl çözüleceğini değil, günlük sorunlarımıza neden olan asıl soruna bir çözümün nasıl bulunacağını bize öğretir. Acı çekmek, sadece manevi tırmanışımızı sağlamak için yolumuza konulur.

Kişi, manevi dünyaların bütün kurallarını keşfettiğinde, kendisine yukarıdan gönderilen şeyin ne olduğunu ve bu güçlükleri en iyi şekilde nasıl ve niçin kullanacağını ve nasıl doğru biçimde hareket edeceğini bilir.

Esasında bize bir şey olduğunda ne yapmamız gerektiğini, nereye koşacağımızı kimi çağıracağımızı anlamayız. Günlük sorunlarımızı direkt çözmek, her zaman yaptığımız gibi onlardan kaçmaya çalışmak bizi amaca doğru ilerletmez, sadece yeni zorluklar, güçlükler yaratacaktır. Bu durumlar sadece, bizi yaratılışın amacına doğru daha da yaklaştırıp amaçlarını yerine getirdiklerinde kaybolacaktır.

Manevi kuralları bilerek, bize bütün nedenleri ve sonuçları görme fırsatı verilir. Her şeyi doğru perspektif ile gözlemleriz, bütün bağlantıları anlarız.

Bu şekilde adımlarımızın her biri bilinçli adım haline gelir. Hayat değişir ve artık çıkmaz bir sokağa girmişiz gibi gelmez. Doğumdan önce, şu anki hayatımız esnasında ve bu dünyadan ayrıldıktan sonra bütün koşullarımızı bir araya getiririz. Tamamen yeni bir mevcudiyet seviyesine erişiriz.

Şu anda, birçok insan hayatının anlamı ve öteki manevi konuların manası üzerine düşünmeye başlıyor. Bu, daha önceki hayatları esnasında ruhlarında birikmiş olan geçmiş deneyimlerden dolayı meydana gelir.

Yaratan, insanın bu acıların özü ile bu acıların kökü üzerinde düşünmesine izin vermek için acıyı gönderir. Böylece, insan Onu anlamadan Yaratan'ı çağırabilir. Yaratan bizden ona bağlanmamız için gerekli olan arzuyu geliştirmemizi ister.

Fakat, insan eline doğru kılavuz kitabı aldığı anda, acılar tarafından zorlanmaksızın gayretli çalışma ile gelişebilir.

Doğru yolu seçerek, insan aynı acıyı zevk olarak hissedebilir; daha hızlı gelişir ve onun ilerisine geçer, aynı zamanda da onun amacını ve kaynağını anlar.

Böylece, Yaratan daha önceden acı kaynağı olan bir Yaratan yerine haz kaynağına dönüşür. Bu yolda kaydedeceğimiz ilerlemenin mesafesi sadece bize bağlıdır.

Yaratan hazzı onu doğru biçimde kullanmamız için yarattı ve bizi yönlendirmek zorunda. Ulaşamayacak bir haz için çabalamak bize acı çektirir ve onun peşinden – her nerede olursa olsun – koşmaya hazırız.

Başka bir deyişle acı, tatminin yokluğudur. Ama, arzunun peşinden koşmak herhangi bir iyilik getirmeyecektir. Hazzı aldığımız an ona olan ilgimizi kaybeder ve bir başka şeye atlarız.

Haz onu aldığımız anda kaybolur. Dünyamızda acının haz ile doldurulması imkansızdır. Hazzı sadece, ilk hissedildiği zaman, acı ile haz sınırında hissederiz. Tatmin arayışı git gide hazzı matlaştırır, soldurur.

Memnun olmanın bu metodu yanlış ve bencilcedir. Sonsuz hazzı almamız için birisine nasıl vermemiz gerektiğini öğrenmeliyiz. Yaratan'ın bize haz vermek, bizi memnun etmek istediğini bilmemiz bunu yaşamamızdaki tek nedendir ve ancak bu şekilde kendi öz tatminimiz yerine O'nu memnun etme imkanımız olur.

Vermek için almamız.

Kelimelerin kifayetsiz olması nedeniyle bu süreç hakkında konuşmak zor, hatta neredeyse imkansızdır. Doğru bir idrak neredeyse imkansızdır. Doğru bir idrak, sadece Yaratan, kendisini ortaya çıkardığında, ortaya çıkar.

İnsanlar, Yaratan'ı Mahsom'u aştıktan, geçtikten sonra – yani bizim dünyamız ile manevi dünyalar arasındaki Bariyer'i geçtikten sonra – hissetmeye başlar. Bu, Gimar Tikun'dan önceki – Nihai Islah – 6000 adımdır. Her bir manevi adım Yaratan'ın yüzünün açılmasının bir derecesini ortaya koyar.

Nihai Islah, insanın bütün arzularının ıslahını takip eder.

Kabala çalışmasındaki ilk aşama, mümkün olduğunca çok alakalı ve uygun kitapları okumak ve mümkün olduğunca çok bilgiyi de sindirmekle meydana gelir.

Bir sonraki aşama ise öğrencinin ve grubun arzusu birbiriyle birleştiğinde oluşan grup çalışmasıdır. Öğrencinin Kli'si grup üyesinin sayısına orantılı olarak genişler, büyür.

İnsan, bireysel ilgisinin dışını hissetmeye başlar. Bizim durumumuzda ise Yaratan'ı simgeleyen gruptur, çünkü insanın dışında bulunan her şey Yaratan'dır. Kişi ve Yaratan haricinde hiçbir şey yoktur. Esas olarak, bütün manevi eylem – iş bir grup çatısında başlar ve biter.

Zaman boyunca, Kabalistler gruplara sahip olmuşlardır. Sadece bir grup çatısı içinde ve bu grubun üyelerinden beslenen karşılıklı bağlara dayalı olarak; öğrenciler manevi dünyaların idrakinde ilerleyebilirler.

Gimar Tikun, bütün insanların tekbir Kabalistik gruba döndükleri durumdur.

Her gün bunun daha gerçekçi olmasına karşın hâlâ gidilecek çok yol vardır. Herhangi bir olayda, en yüksek manevi seviyelerde, her şey bu kazanım için – bütün kökler için, bütün kuvvetler için – hazırdır.

Genelde, iki aşamayı çalışırız: (i) Yaratan tarafından algılandığı şekli ile, bizim dünyamız seviyesine kadar gerçek, hakiki düşünce gelişirken; yaratılan varlığın yukarıdan aşağıya düşüşü (ii) insanın bu dünyadan bütün yolları katederek en yüksek dereceye çıkışı. Fiziki bir hareketten bahsetmiyoruz, zira bedenimiz bu materyal seviyede kalır ama bu, manevi biçimde, çabalarımız ve gelişmemizin sonucudur.

Yukarıda (4. Şema'da) gösterilen Partzuf'da, iki durum mevcuttur: (i) Işığı aldığı ve bundan haz duyduğunda bu Kli'ye Hohma denir. (ii) Kli geri vermek istediğinde ve yine haz duyduğunda, buna Bina denir. Bu iki Kli birbirine zıttır; karşı karşıyadır.

Esasında, üçüncü bir durum da vardır; karışık durum. Bu, Kli'nin Yaratan için bir parça aldığı yerdir. Böylesi duruma Zeir Anpin denir. Burada, Hohma Işığın % 10'una ve Hassadim Işığının da % 90'ına sahibiz.

Eğer, Kli'de Hohma Işığı var ise, böylesi bir duruma Panim (Yüz) denir. Bu, Hohma Işığının miktarına bağlı olarak küçük veya büyüktür.

Nihai aşama, Malkut, yaratılan varlığın hakiki alma arzusudur, zira Hohma Işığını almak için sabırsızdır.

Oradaki Işık Malkut'u tamamen doldurur. Malkut'un bu durumuna Ein Sof, Sonsuzluk Dünyası; yani sınırsız almak denir.

Daha sonra, hâlâ Işık almayı isteyen Malkut bu arzuyu kullanmamaya karar verir. Kendisi için olan alma arzusunun Yaratan'dan kendini uzaklaştırdığını anlar. O nedenle, İlk Kısıtlamasını yapar ve Işığın geri çevirir ve boş kalır.

Işığın geri çevirerek, Malkut özelliklerini Yaratan'a benzetir.

Geri çevirme arzusu mutlak ve tam olarak hissedilir. Arzu kaybolmaz ve verici – alıcıya geri verirken ve böylece ona haz gönderirken alıcıyı sonsuz biçimde hisseder. Böyle yaparken Kli hem nicelik olarak hem de nitelik olarak hazzı sonsuz derecede hisseder.

Anlaşıyor ki Yaratan Kli'leri yarattığında, Kli'leri öyle bir biçimde organize etti ki Kli'ler Işığın durmaksızın verme özelliğini emerek Işığa benzediler.

Kişi şu soruyu sorabilir; Malkut Işığa nasıl benzer olabilir ve buna rağmen nasıl haz alabilir?

Daha önce de vurguladığımız gibi Malkut bütün arzularının üzerine anti-egoistik bir perde çeker. Perde'nin önüne Işık-Haz'ın % 100'ü – Malkut'un alma arzusuna bağlı olarak – yerleştirilir, örneğin 100 kg.lık perdeyi Hazzı alma arzusuna karşı koyan 100 kg. güç kullanarak Malkut bütün Işığın geri çevirir ve Yaraticı'yı memnun etmeye yetecek kadar gerekli olan Işığın almaya karar verir.

Işığın böylesine alma, kısıtlama olmaksızın vermeye eşittir.

Malkut'a gelen Işığa Or Yaşar (Direkt Işık) denir. Yansıtılan bütün Işığa Or Hozer (Geri dönen Işık) denir. İçeri giren Işığın % 20'sine Or Pınimi (İç Işık) denir.

Dışarıda kalan Işığın büyük bir kısmına Or Makif (Saran Işık) denir. Malkut'un alt kısmında, Or Hohma'nın girmediği yerde Or Hassadim vardır.

Ein Sof Dünyası'ndaki Malkut'un durumundan, geriye, bir Reşimo kalır. Bu Reşimo şunlardan oluşmaktadır: (i) Dalet'te Hitlabşut (Işığın niceliği ve niteliği ile ilgili olan

bilgi) ve (ii) Dalet ve Aviut (arzunun gücü ile ilgili olan bilgi).

Bu iki tür hafızayı kullanarak, Malkut Yaratan için alabileceği ilk % 20 Işık için Roş'ta hesaplamalar yapar. Vermeksizin almadan kaynaklanan manevi utancı hissetmek için öncelikle Yaratan'ı algılamak, O'nu veren olarak hissetmek, O'nun ihtişamını görmek gerekir. Sonra, O'nun özellikleri ve kişinin egoistik doğası arasında yapılan kıyaslama utanma hissine neden olacaktır.

Fakat böylesi bir algılamaya erişmek için, kişinin öğrenecek çok şeyi vardır. Yaratan'ın ihtişamı yavaş yavaş ortaya çıktıkça, O'nun için bir şey yapma arzusu belirecektir.

Yaratan'a vermek, almak gibi bir şeydir. Bunu kendi dünyamızda da gözlemleyebiliriz. Şayet önemli bir kişiye bir iyilik yapma fırsatına sahip olursak, kişi bunu zevkle ve neşe ile yapacaktır.

Bütün işlemlerimizin amacı Yaratan'ı ortaya çıkarmaktır. O'nun Güç, Kudret ve ihtişamını. Bu seviyeye ulaşıldığı vakit şahit olacağımız şey bize – Yaratan'ın iyiliğine karşılık olarak bir şey yapmak için – enerji kaynağı olarak hizmet edecektir.

Vurgulanmalıdır ki Yaratan'ın görünmesi – sadece kişi bu görünmeyi özgecil amaçlar için yani özgecil özellikleri edinmek için kesin bir arzuya sahip olduğu zaman – gerçekleşecektir.

Işığın bir bölümünü alan ilk Partzuf'a Galgalta denir. Bituş Pınim u Makif'ten – yani Tabur'daki (Göbek Deliği) Perde'de her iki Işık (Or Pınimi ve Or Makif) tarafından çarpıldıktan sonra – sonra, Partzuf dışarıdan baskı yapan Işığın yarattığı arzulara karşı direnemeyeceğini anlar.

Partzuf Işığı geri çevirmeye karar verir. Şu anki durumda, bu karar herhangi bir sorun yaratmayacaktır çünkü hazzın hiçbirisi Partzuf tarafından hissedilmez.

Işığı geri çevirdikten sonra, Perde kalkar, zayıflar ve Roş'un Peh'ine katılır. Bu eyleme Hizdakut (Arınma) denir.

Bilakis, Işığın etkisi altında Perde aşağı indiğinde, Aviut'u artar.

Işığın ilk Partzuf'tan geri çevirdikten sonra, geriye Reşimot kalır: Dalet'te Hitlabşut ve Gimel'de Aviut'un bir miktarı kaybolmuştur, çünkü Partzuf Dalet'in daha önceki miktarı ilk çalışmanın imkansız olduğunu farketmiştir.

Aviut Gimel'e göre Perde, Peh de Roş'tan Aviut Dalet'in seviyesinden daha aşağı iner. Şayet Dalet seviyesindeki Partzuf'un Galgalta'sının Peh'i olursa, bu durumda Gimel seviyesi onun Hazeh'idir.

Tekrar Işık yukarıdan Perde'ye baskı uygular, Perde onu geri çevirir ama sonra Reşimot'un (Reşimo'nun çoğulu) etkisi altında Işığın Galgalta – Tabur'a kadar almaya karar verir ama daha aşağısına değil.

Fakat, Galgalta'nın Partzuf'u bile Tabur'unun altında Işığın alamamıştır. Şimali yayılmakta olan İkinci Partzuf'a AB denir.

Tekrar Bituş Pınim u Makif eylemi ortaya çıkar; yani Işığın geri çevirme ve yeni bilgiler (Reşimo) Partzuf'u doldurur.

Bu, Gimel'de Hitlabşut (3. Seviye'nin Işığın, [AB'daki gibi olan 4. Aşama'nın değil]) ve Bet de Aviut'tur (Bituş Pınim u Makif'ten dolayı Aviut'un tekrar bir seviye kaybedilmesi).

Bundan dolayıdır ki Işık geri çevrildiğinde ilk başta AB'in Peh'i seviyesine kadar çıkan Perde şimdi AB'in Hazeh seviyesine kadar iner.

Bu noktada, Gimel-Bet'in Reşimot'u üzerinde bir Zivug (Çiftleşme) tarafından yeni Partzuf biçimlendirilir (3,2). Bu yeni Partzuf'a SAG denir.

Daha sonra, yeni bir Bituş Pınim u Makif, Perde'yi Bet-Alef Reşimot'u ile beraber SAG'ın Peh de Roş'una kadar yükseltir (2,1).

Sonra, Reşimot'a göre Perde 4. Partzuf MA'nın ortaya çıktığı yerden SAG'ın Hazeh'ine iner. Daha sonra, 5. Partzuf BON, Alef-Şoreş'in Reşimot'undan oluşturulur.

Her bir Partzuf 5 bölümden oluşur: Şoreş (Kök), Alef (1), Bet (2), Gimel (3) ve Dalet (4). Bunlar olmaksızın hiçbir arzu ortaya çıkmayabilir. Bu oluşum asla değişmeyen katı bir sistemdir.

Son aşama, Dalet, daha önceki bütün 4 aşamayı da hisseder ve bu arzuların yardımıyla Yaratan tarafından yaratılmıştır. Dalet her bir arzuya bir isim verir ve Dalet'in her an Yaratan'ı nasıl gördüğünü tanımlayan şey bu isimlerdir.

Bundan dolayı Dalet'in kendisi "Yaratan" ismi ile çağrılır: "Yood-Hey-Vav-Hey" -Y-H-V-H. Daha sonra bu harfler ayrıntılı biçimde incelenecektir. Bir insanın iskeleti gibidir, büyük de olabilir küçük de, oturuyor veya ayakta da olabilir, ama aynıdır, değişmez.

Eğer bir Partzuf Hohma Işığı ile doldurulursa, ona AB denir ama Hassadim Işığı ile doldurulursa ona SAG deriz. Partzufim'in (Partzuflar) bütün isimleri bu iki Işığın kombinasyonuna dayalıdır.

Kutsal kitaplarda tanımlanan her şey, farklı oranlarda Hassadim Işığı ya da Hohma Işığı ile doldurulmuş, manevi Partzufim'den başka bir şey değildir.

Beş Partzufim'in (Galgalta, AB, SAG, MA ve BON) doğuşundan sonra, bütün Reşimot kaybolur. Yaratan için Işıkla doldurulabilinecek olan bütün arzular tüketilmiştir.

Bu aşamada, Perde Yaratan için Işık alma yeteneğini tamamen kaybeder ve hiçbir şey almadan egoizme sadece direnebilir.

Birinci Kısıtlamadan sonra, Malkut'un en sonunda ışığın beş parçasını alabileceğini anlarız. Beş Partzufim'in doğumuna Adam Kadmon'un dünyası denir. Malkut beş Reşimot'unu bitirmiştir.

Ein Sof Dünyası'nın Malkut'unun tamamen Işık ile doldurulduğunu görüyoruz. Birinci Kısıtlama sonrasında, Partzufim'in yardımı ile sadece kısmen Tabur seviyesine kadar dolacaktır.

Malkut'un görevi artık Yaratan için son bölümünü de ışıkla doldurmaktır. Bu bölüme, Sof (Son) denir ve Tabur'dan Sium Raglin'e (Bacakların Nihayetlenmesi) doğru yayılır.

Yaratan Malkut'u sınırsız haz ile doldurmayı ister. Buna erişmek için gerekli olan tek şey; Malkut'un kalan kısmını ışıkla doldurarak ya da başka bir deyişle Yaratan'a tekrar hazzı gönderme kuvvet ve arzusuna sahip olabilmesini sağlayacak koşulları yaratmaktır.

Bir sonraki bölümde, bu sürecin nasıl oluştuğunu göreceğiz.

DERS 3

Bu derste incelenen başlıklar.

1. 5 Duyu
2. Görünme
3. Manevi Dünyalardaki Düzeltmeler
4. Saran Işığı Çekmek
5. Ego'yu Islah Etmek
6. Manevi Dünyalara Giden Kapı

Duyularımızdaki önemsiz bir değişim bile realiteyi ve dünyamızla ilgili olan algılamamızı önemli derecede değiştirecektir.

Duyumsadığımız her şeye Yaratılış denir. Duyularımız öznel olduğu için yarattığımız resim de öznel olacaktır.

Bilim adamları duyularımızın sınırlarını genişletmeye çabalarlar (mikroskoplar, teleskoplar, sensörler v.s ile), ama bu aletler onların özünü değiştirmez.

Sanki duyu organlarımız tarafından tutsak edilmişizdir. Dışarıdaki bütün bilgi duyularımız vasıtası ile bize sızır, içimize girer:

Alınan bilgi kişinin içinde bazı işleme maruz kalır, duyulanır, bir algoritma sonrasında değerlendirilir. Benim için iyi midir yoksa kötü müdür?

Yukarıdan bize 6. duyu organını yaratma fırsatı verilir. Bu, Kabala Biliminin yardımı ile edinilir.

Benzer fikirli insanların oluşturduğu bir grupta hakiki kaynakları kullanarak ve hakiki bir öğretmenin kılavuzluğunda Kabala'yı doğru biçimde çalışırsak, duyu organlarımızı

nitelikli olarak değiştirebiliriz ve Yaratıcı'yı, manevi dñnyaları keşfedebiliriz.

Kabala yaratılan yegane şeyin zevk ve haz alma arzusu olduğunu öğretir. Beynimiz, sadece bu duygunun gelişimini hedefler ve onu doğru biçimde ölçülendirir. Beyin yardımcı bir aletten başka bir şey değildir.

Kabalayı doğru biçimde çalışmanın vereceği sonuç gerçek bir evrenle ilgili olan ayrıntılı bir tecrübe ve dñyamızla ilgili şu anki algılamamızın olabildiğince açık olmasıdır.

Her iki dñyanın algılanması bize tam ve geniş ölçekli bir resmi, en yüksek gücü ve bütün evreni kontrol eden Yaratıcı'yı verir.

Kabala, insan tarafından algılanan yeni duyular ve duygulardan bahsetmektedir; bunlar insanın beyinde değil kalbinde görünürler. Kalp, basit bir pompa olsa bile insanın iç tepkilerine karşılık gösterir.

Esasında duyularımız – duygularımız – saf bir manevi maddedir. Onları yaşatıp hissetmemize olanak sağlayan çeşitli organlar da birer manevi doğadır. Kalp sadece tepki gösterir, çünkü çeşitli tepkimelere göre vücuda enerji vermek için çalışır.

Başlangıç durumunda, bir şeyin saklı olduğunu anlayamayız ya da algılayamayız. Fakat çalışmamız esasında bu olguyu anlamaya başlarsak, bu bile doğru yönde yapılmış ileri yönlü bir adım olur.

Üstelik bizimle iletişime geçen, bize farklı durumları gönderen daha yüksek bir gücü anlamaya başlarız ve bunun nedenleri ve etkileri böylece daha açık hale gelir. Bu zaten Yaratan'ın belli bir derece kendisini göstermesidir.

Kişi, Yaratan'ın kendisine gönderdiği ile uyumlu olarak kendi eylem ve işlerini değerlendirmeye ve kendi eylem ve tepkilerini eleştirmeye başlar.

"Bu bana Yaratan tarafından – Onu tekrar bırakayım diye – gönderildi" ya da "Bu

durumda farklı davranmalıyım," şeklinde düşünür. Böylesi özeleştiriler insanı, insan seviyesine çıkarır çünkü daha önceki gibi iki bacaklı bir yaratıktan öte bir şey olmuştur.

İnsan, Yaratıcı'yı hissetmeye başlar ve kendisi için hangi eylemlerin yararlı hangi eylemlerin zararlı olduğunu anlar.

İnsan alakalı bütün nedenleri ve etkileri gördüğü için neyin yararlı olduğunu ve neyin yararlı olmadığını öğrenmeye başlar. Doğal olarak, bilinçli bir insan kendisine mükafat ya da ceza sağlayan bir mekanizmanın işleyişine aykırı davranmaz.

O nedenle de, Yaratan'ın kendini göstermesi insana en yüksek yarar ile sonuçlanacak biçimde her bir özel olayda doğru biçimde hareket etme fırsatı verir. Bu durumda, böylesi bir kişiye Tıradik (erdemli kişi/haktan yana) denir. Yaratıcı'yı algılar, bunun hem yaptığı bütün iyiliklerin ödülü, hem de bir emre karşı gelmemesinden dolayı ilave bir ödül olduğunu kavrar.

Erdemli bir kişi daima Yaratıcı'yı haklı çıkarır. Kişi daima manevi emirleri yerine getirirse ona daha da çok Işık girer. Bu iç ışığa Kutsal Kitap denir.

Yaratan'ın daha çok görünmesinden sonra, insan manevi merdiveni tırmanır ve her bir basamağında ruhani bir emri yerine getirir, karşılığında da ışığın yeni bir bölümünü alır. Kendisi için iyi ya da kötü olsun hiç fark etmez, kendisi olmaksızın eylemleri gerçekleştirmesinin mümkün olduğu bir seviyeye ulaşana kadar, daha erdemli olur.

İnsan Yaratıcı'yı kesinlikle merhametli ve O'nun eylemlerini de mükemmel olarak görür. Bütün bunlar, Yaratan'ın belli bir derecede olan görünmesinin neticesidir.

İnsan 6000 basamak boyunca yürürken, Yaratan'ın kendisine ve arkadaşlarına yaptığı her şeyin bütün yaratılan varlıkları sonsuza kadar memnun etme, onlara mutluluk verme arzusundan kaynaklandığını anlar. Sonra, insan sonsuz bir minnettarlık ve bütün eylemleri ile Yaratıcı'ya teşekkür etme arzusuyla dolar.

Bu davranışlar Yaratan'a vermeye yöneliktir. O'nu daha da fazla memnun etmek için

daha fazla şey yapar. Böyle bir koşula Yaratan için sonsuz ve ölümsüz sevgi denir.

Bu aşamada insan Yaratan'ın geçmişte kendisine sadece iyiliği arzuladığını anlar. Önceleri, insan ıslah edilmemiş, düzeltilmemiş durumda iken Yaratan'ın kendisini sık sık sıkıntıya soktuğuna ve ona acı getirdiğine inanırdı.

Yüce Yaratan'ın Işığı değişmez, ama rahatsızlık uyandıran bir arzu soktuğu vakit, bu arzu nefret hissi uyandırır.

Manevi dünya sadece olumlu ve olumsuz durumların eşliğinde algılanır. Kişi olabilecek herhangi bir durumdan korkmamalıdır.

Kişi Kabala çalışmaya başladığında, daha önce bilinmeyen sorunları aniden ortaya çıkmaya başlar. Kabala öğrenmeksizin, bu birkaç yılınızı almış olabilirdi. Şimdi, bu süreç sadece hızlandırılmıştır.

Bu olayın meydana gelmesi için, kişi "on yıla bir gün" oranında yararlanabilir. Bu, herkes için planlanan olayların sayısını azalttığı anlamına gelmez. Daha ziyade, daha kısa bir ömürde bu olayların süresi kısaltılır.

Eğer bir öğrenci egosunu, gururunu ve yüzeysel bilgisini azaltırken grup derslerine, devam eder ve doğru biçimde dinler ise duyduğu şeyi araştırmaya ve ona daha çok dikkat etmeye başlar.

Çalışılan materyal ile ilişki içindeki manevi Işığı çekmek amacıyla, yukarıdan aşağıya dünyaların çıkış sürecini çalışırız, inceleriz.

Bu Işık aşama aşama Klî'lerimizi temizler, ıslah eder ve özgecil hale getirir.

Sadece birkaç gün önce başlayan öğrencilerle 10 yıldır çalışanların beraber oturduğu öğrenci gruplarına sahibiz, herkes engellenmeksizin beraber ilerleyebilir.

Esasında, günümüzde öğrenciler daha büyük bir her şeyi anlama arzusu ile gelirler, ruhları daha tecrübeli ve daha hazırdır.

Temelde Kabala çalışma süreniz önemli değildir. Önemli olan öğrencilerin grup şevkine ne ölçüde katıldığı, grupla nasıl birleştiği, saygı vasıtasıyla kibrini nasıl yok ettiği. Grupla olan bu birleşmeden dolayı birkaç saat sonra kişinin kendi çabası ile elde edilmesi onun yıllarına mal olan manevi seviyelere ulaşması mümkündür.

Gerçek Kabala'dan çok uzak olan maneviyatı edinmemiş ve dini fanatiklerden ve sahte Kabalistlerden kişinin uzak durması gerekir. Kişi sadece hakiki edebiyatı çalışmalıdır ve bir öğretmen tarafından yönlendirilen tek bir gruba ait olmalıdır.

Kabala'yı keşfettiğimde dünyanın, kozmosun, gezegenlerin, yıldızların, v.s.'nin nasıl dizayn edildiğini anlamak istedim. Uzayda bir hayat olsun ya da olmasın, bunlar arasında ne tür bir ilişki vardı.

Çeşitli biyolojik yaşam biçimlerine ve onların anlamlarına ilgi duymuştum. Benim uzmanlık alanım sibernetiktir. Organizmaların düzenlenme sistemini keşfetmeyi istiyordum.

Bu yolda ilerlerken, yukarıdan Kabala'ya doğru içime bir dürtü geldi. Daha çok bilgiye sahip oldukça, böylesi konulara git gide daha az ilgi duydum. Kabala'nın biyolojik hayatla, yaşamla ve ölümle ilgili olmadığını anlamaya başladım, zira bunlar manevi alanla ilgili değildiler.

Manevi dünya maddi dünyanın içine sızar ve onda var olan herşeyi biçimlendirir: cansızlar, bitkiler, hayvanlar ve insanlar.

Kabala sayesinde, dünyanın manevi köklerini ve bu köklerin ilişkilerini anlayarak dünyamız doğru biçimde incelenebilir. Örneğin; Baal HaSulam tarafından yazılan Talmud Esser HaSefirot çalışması bize manevi dünyalardaki ruhun doğumunu anlatır. Eğer kişi onu kelime kelime okur ise, bu anne karnında, hamilelik dönemlerinde, doğumda ve emzirmedeki insan kavramından bir farklılık göstermez. Saf bir ilaç gibi görünür.

Sonra, kişi dñnyamızda manevi konumların gelişiminin böylesi sonuçlarını neden algıladığımızı kavramaya başlar. Ruhun gelişimi dñnyamızda vücudun gelişimini tanımlayan bir dilde açıklanır.

Çeşitli türdeki yıldız falları, astroloji ve kehanetlerin Kabala ile hiçbir alakası yoktur. Bunlar vücut ile alakalıdır ve vücudun hayvani özelliği farklı şeyleri duyumsar. Kediler ve köpekler de bazı doğal fenomenlerin yaklaşmasını hissedebilir.

Günümüzde birçok insan kendisini, yaşamını ve kaderini değiştirmeye çalışarak "Yeni Çağ" teknikleri diye adlandırılan metodlara hücum etmekte. Kader esasında değişebilir, ruhunuza baskı yapar ve onu nasıl kontrol edeceğinizi öğrenirseniz.

Manevi dñnyanın kanunlarını çalışırken, kendi dñnyamızın kanunlarını anlamaya başlarız. Fizik, kimya, biyoloji gibi bir çok bilim dalı Kabala bakış açısından ele alındıklarında daha basit ve daha anlaşılır hale gelir.

Yine de insan doğru manevi seviyeye eriştiğinde, maddi bilimleri pek de umursamaz, zira onlar daha az düzenlidir. Manevi olarak düzenlenmiş maddeler şimdi en fazla yararı veren ve fazla öneme haiz şeylerdir.

Kabalist, aşağı inmenin değil, şu anki manevi seviyesinden yukarı çıkmanın rüyasını görür. Herhangi bir kabalist, isterse bütün bilim dallarının gelişimlerinin köklerini algılayabilir.

Baal HaSulam, Rav Aşlag, bazen manevi ve maddi bilimler arasındaki ilişkiye dair yazılar yazmıştır. Büyük bir Kabalist olan Vilna'lı Gaon manevi ve maddi konular arasında kıyaslama yapmaktan haz duymuştur. Hatta geometri üzerine bir kitap bile yazmıştır. En yüksekteki manevi dñnyaları algılayarak, oradan aşağıya bizim dñnyamızın bilimi ile direkt bir bağlantı kurabilmiştir.

Kendimize gelince; manevi dñnyalar hakkında hiçbir bilgimiz olmadığı için kelimeleri telafuz ederek sadece bu kitapları okuyabiliriz.

Fakat sadece bu dünyaları bile telafuz ederek, yazarın bulunduğu belli seviyeden Or Makif'i alarak, çekerek kendimizi görünmeden maneviyata bağlıyoruz. Hakiki Kabalistler'in kitaplarını okuduğumuzda, Or Makif'in bizi ileri taşımaya izin veririz.

Kabalist, ruhların çeşitleri ve seviyelerin farklılığı, Kabalist eserlerde ifade edilen stil, üslup çeşitliliğini ve de bunları çalışırken çekebileceğimiz, alabileceğimiz Işık yoğunluğunun çeşitli derecelerini de açıklar.

Fakat, Kabalistik ve kutsal kitaplardan ve onların özel kısımlarından çıkan Işık daima var olmuştur.

Kabalist Hz. Musa kendi halkının çölde avare dolaşması hakkında bir kitap yazmıştır. Eğer biz bu eseri edebi açıdan hikayeler şeklinde düşünürsek, bu durumda ne onun ne de diğer kabalistlerin yazdıkları üzerimizde hiçbir etkiye sahip olmayacaktır.

Ama, daha derine girersek ve orada gerçekten tanımlanan şeyi anlarsak, o zaman Hz. Musa'nın yazdığı Beş Kitap içinde manevi dünyaların idrakının bütün derecelerinin yorumlanıp açıklandığı bir Kabalistik vahiy olur. Bu kesinlikle Hz. Musa'nın ve diğerlerinin iletmek istediği şeydir.

Aynı şey Kral Süleyman'ın "Şarkıların Şarkısı" isimli eseri içinde geçerlidir. Her şey onun nasıl okunduğu ve algılandığına bağlıdır. Ya sadece bir aşk şarkısı veya manevi bir vahiy, ki bu hususta Zohar Yaratan'la olan bağın en yüce ilişki olduğu şeklinde yorumda bulunur.

İçeriği Yaratan ile ilgili fikirleri ve ulaşılması gerekli olan hedefleri tetikleyerek gerçek Kabalistik kaynakları bulmak önemlidir.

Kişiye gerçek hedefinden saptıran kaynaklar herhangi bir yarar sağlamayacaktır. Saran Işık, Or Makif kişinin arzusuna göre çekilir, alınır. Kişinin arzusu gerçek amacı hedeflemez ise Işık parlamaz.

600.000 adetlik bir Ruhtan bahsediyoruz; bu nereden kaynaklanır? 6 sefirot'tan yapılı

olan bir partzuftan ve her birisi karşılığında 10'dan meydana gelmişlerdir. Bu Partzuf 10.000'lik bir seviyeye yükselmiştir. O nedenle de rakam 600.000'dir.

Sürekli olarak – ne olursa olsun – farklı arzular besleriz. Gelişmemiz bu arzuların seviyesine bağlıdır.

Başlangıçta arzularımız en alt seviyededir, güya hayvani arzular seviyesinde. Sonra, bu arzular zenginlik, onur, sosyal pozisyon ve v.s. için olan başka arzular tarafından takip edilir.

Daha yüksek bir seviyede, bilgi, müzik, sanat, kültür, v.s. için olan arzular yer alırken, en sonunda, maneviyat için daha yüksek bir arzu buluruz.

Böylesi arzular – nesillerin gelişmesiyle bu dünyada birçok kere bedene bürünme (reenkarnasyon) sonrasında – ruhlarda aşama aşama ortaya çıkar.

Dünyamızda, önce hayvan doğası yaşamında yaşayan ruhlar bedene büründürülürdü. Sonra, gelecek nesillerin ruhları para, onur ve güç arzusunu tecrübe ettiler. En sonunda, bu bilim için olan bir arzuya ve sonra da bilimin sağlayamayacağı daha yüksek bir şeyin arzusuna neden oldu.

İnsanın iki farklı arzuyu tecrübe etmesi imkansızdır, çünkü bu, arzuların gereğince tanımlanmamış oldukları anlamına gelebilir.

Dikkatli biçimde analiz edildikten ve seçildikten sonra, yegane arzu görülür. Bir insan bir kaç arzuyu eş zamanlı olarak alır. Sonra, eğer seviyesini doğru biçimde değerlendirebilirse bu arzulardan sadece birini seçer.

Manevi Kli 600.000 parçaya bölündü ve Perde'sini kaybetti. Şimdi Perde yeniden inşa edilecektir ve geri dönüş yolunu "yaşayabilmeleri", ne olduklarını hissedebilmeleri ve kendilerinden Yaratan'ı yaratabilmeleri için bu görevi kırık parçaların kendileri gerçekleştirmek zorundadır.

Manevi Kli iki parçadan oluşur: 1. Bölüm, Peh'den başlar Tabur'a gider ve Kelim de Aşpa (İhsan Kli'si) denir; karşılıksız veren arzulara tekabül eder. Özlerinde egoist olmalarına rağmen, karşılıksız vermek prensibiyle hareket ederler. 2. Bölüm Tabur'dan başlar ve tümüyle bencil arzularla ve sadece kendisi için alma prensibiyle hareket eder, Kelim de Kabala (Almak Kli'si) olarak adlandırılır.

Alt arzuların aksine üst arzularda bir perde vardır. Partzuf'un üst kısmına Galgalta ve Eynaim denir; ve alt kısmına da AHP denir. Sonuç olarak üst arzuların iyi ve alt arzuların kötü olması gibi bir şey söz konusu değildir, ancak "üst" arzular küçük ve "alt" arzular büyüktür.

Daha zayıf arzular kendi ıslahlarına önce başlar ve bu süreç fazla bir vakit gerektirmez. Sonra, Tabur'un altındaki arzular ıslah edilir; bunlar daha bencildirler.

Galgalta ve Eynaim olarak adlandırılan özgecil arzuların önce ıslah edilmesi sonra da AHP şeklinde adlandırılan egoistik arzuların ıslah edilmesi gerekir. Bu sürecin sonunda, her şey tekrar bir tek ortak Kli ile birleşir. Bundan dolayı özgecil Kliler ve egoistik Kliler arasındaki fark ıslahın zamanlamasındadır.

Galgalta ve Eynaim'in ıslahının vakti gelmiştir ve arzuları ortaya çıkarılmıştır. Yüksek bir gelişme derecesine artık ulaşılmıştır.

Öte yandan AHP arzularının ıslahına geçemez, zira arzuları hâlâ gizli biçimde saklıdır.

Fakat vakit geldiğinde, Galgalta ve Eynaim arzularına kıyasla AHP'nin arzularının ne kadar büyük olduklarını anlayacağız. Bu ruhlar ıslaha başlar başlamaz, Galgalta ve Eynaim'in zaten ıslah olmuş ruhları onlar sayesinde yükselmeye başlayacaktır.

Gelecek olan ıslahtan dolayı egoistik Kelim, AHP, Galgalta ve Eynaim, özgecil kelime büyük talepte bulunur. Galgalta ve Eynaim'in birçoğu ıslahına henüz başlamıştır ve AHP'nin ıslahına engel olurlar.

Manevi dünyalara erişmek için, bizim neslimizin çok özel bir edebiyatı okuması

gerekmektedir.

Bugün, bu Talmud Esser HaSefirot'tur. 500 yıl önce, Ari Rav Ishak Luria tarafından yazılmış kitaplardır. Ari'den önce ise Zohar kitabıydı.

Her bir nesle manevi dünyaya girmenin anahtarı işlevini gören özel bir kitap verilir. Bu kitap belli bir neslin ruhlarının gelişimine karşılık gelir.

Kişi bir kez gerçekten manevi dünyalara eriştikten sonra bütün kitapları okuyabilir, çünkü artık bu kitapların her birinin kendisi için uygun olduğunu anlar.

Manevi dünyalarla eşleşme, özelliklerini edinme içsel olarak bütün kuralları dikkatlice incelemeyi gerektirir. Sonuç olarak, ruh evrimleşir.

Tam bir kazanım vakti geldiğinde, bütün dünyalar – manevi ve maddi – tek bir mevcudiyet haline gelirler. Sonra, insan aynı anda bütün dünyalarda yaşayabilecektir.

DERS 4

Bu derste işlenecek başlıklar

1. Arzuyu Hissetmek
2. Perde, Masah
3. Vermek için Almak
4. Adam Kadmon'un Beş Partzufim'i
5. Nekudot de SAG
6. Partzuf Galgalta
7. İkinci Kısıtlama
8. Atzilut'un Yeri

Kabala'yı öğrenmek için bu kadar mesafe aldıktan sonra, tanımlamalarımızın teknik doğasının yarattığı bazı sorunlardan dolayı öğrencinin yol kenarına düşmemesini tavsiye ederiz.

Kabala Bilgeliği'nin gerçek bilgisi için duyulan samimi bir arzu ile, öğrenciye – Or Makif – Saran Işık'ın uyandırması ile yukarıdan yardım edilir.

Doğru vakit geldiğinde, öğrenci grubun bir parçası olarak nitelikli bir öğretmen rehberliğinde çalışmalarında ilerleyecektir.

Önemli olan husus, kişinin tamamen vermesi ve kendisi için herhangi bir şey almaması için elde etmesi gereken seviyeye ulaşması gerektiğini aklında tutmasıdır.

Sonra kişi gerçek bir dıvekut (bağ) ile mükemmelliğe erişir. Bu yaratılışının amacıdır ve insan sadece bunun için yaratılmıştır.

Konumuza geri dönecek olursak, Partzuf'a giren ve ondan çıkan Işık ile ilgili yazı yazdık. Burada, doymuş ve doymamış arzulardan bahsetmekteyiz.

Işık Partzuf'a girdiğinde, bu bir arzunun yerine getirilmesi, mükemmellik ve haz duygusu demektir.

Işık, Partzuf'tan ayrıldığında ise bir boşluk ya da düş kırıklığı kalır geriye. Bu, manevi dünyada boşluk hissi şeklinde böylesi bir şeyin olması olgusundan dolayı meydana gelir.

Şayet Or Hohma ayrılırsa, Or Hassadim kalır. Partzuf Işığı her defasında geri çevirdiğinde bilinçli bir şekilde belli miktardaki hazzı geri çevirerek nereye doğru ilerlediğini anlar.

Manevi çerçevede, bencil bir haz bilinçli bir şekilde geri çevrilir ve doğası gereği özgecil bir haz ile yer değiştirilir ki bu daha yüksek ve daha güçlü bir hazdır.

Eğer Partzuf Efendisini memnun etmek amacıyla (Işığı) almakta başarısız olduğunu algılar ise, kendisi için almayı reddeder.

Böylesi bir kararı vermek için, biraz yardımın biraz da bencilliğe karşı gelen bir gücün gerekli olduğunu söylemeye gerek yoktur. Bu nihai rol Perde (Masah) tarafından oynanır.

Perde vasıtasıyla, Kli karanlık yerine Işığı algılamaya başlar. Ortaya çıkan Işığın miktarı Perde'nin gücü ile orantılıdır. Perde olmaksızın, Işık herhangi bir özgecil eyleme izin vermez. Kli tarafından oluşturulan Birinci Kısıtlama (Tzimtzum Alef) boyunca ışığın yokluğu, Perde'nin oluşturulmasına olanak veren durumdur.

Böylece, Işığın girmesine izin verir. Sadece perde gereği gibi pozisyonlandırıldığı vakit, arzunun manevi olduğu düşünülebilir.

Daha önce, Adam Kadmon dünyasının beş Partzuf'unu incelemiştik. Daha önce de belirtildiği gibi, Kabala öğrencisinin ana görevi Işığı elde etmektir, yani, Partzuf'u, ruhu, Işık ile doldurmak.

Işık, Kli'ye girer girmez, derhal Kli üzerinde çalışmaya başlar ve Kli'ye kendi özgecil özelliklerini, yani verebilme özelliğini geçirir.

Sonra, insan Işığa kıyasla ne olduğunu anlar ve Işığı, aldığı için utanç duymaya başlar; bu onun Işığa benzemesine yol açar.

İlahi Işığın gücü Yaratan'ın yarattığı Kli'nin doğasını değiştiremez, sadece kullanımını değiştirebilir. Kendi için olan haz'dan Yaratan için olan haz'a dönüştürür.

Kli'den böylesine yararlanma biçimine "verme niyetiyle almak" denir. Malkut'un tamamen Işığı almasından haz duymasını sağlarken bir yandan da bu hazzı, Yaratıcı'ya geri götürür. Artık, Yaratan'ın hazzını paylaşarak haz almaya devam eder.

Direkt Işığın (Or Yaşar) ilerlemesinin birinci aşaması (Behina Alef) boyunca, Malkut sadece kendini dolduran Işık'tan haz aldı.

Fakat Sonsuz Dünya'dan (Olam Ein Sof) bizim dünyamıza gelen ve tersi biçimde tekrar sonsuz dünyaya giden bütün yol boyunca Işığın takip ettiği yoldan dolayı bu kez bir Perde kullanarak Malkut tekrar tamamen Işık ile dolar; fakat bu kez Yaratan'a dönmek niyetiyle. Bu, Malkut'un sonsuz bir hazza erişmesine olanak sağlar.

Bu süreç sayesinde, hem en alttaki hem de en üstteki bütün arzuları sonsuz bir hazza ulaşır. Bu, ayrıca, "bütünlük hissi" ifadesi ile de belirtilir.

Adam Kadmon Dünyası'nın beş Partzufim'i Ein Sof Dünyası'nın bütün Reşimot'unu (ruhani hafıza) kullanmıştır, ki bu nedenle Malkut'u Tabur'a kadar doldurmak imkansız olmuştur.

Tabi ki, hâlâ Galgalta'nın Tabur'u altında çok güçlü arzular kalır.

Bu arzuların üzerinde Perde olmadığından Işık ile doldurulmaz. Eğer, Galgalta'nın alt kısmını Işık ile doldurmada başarılı olsak, Gimar Tikun (Nihai Islah) gerçekleşirdi.

Bu görevi gerçekleştirmek için, SAG Partzuf'undan çıkan Işık Galgalta Tabur'unun altına iner ve yeni bir Partzuf olan Nekudot de SAG'ı doğurur.

Biliyoruz ki Galgalta; Keter, AB; Hohma, SAG; Bina, Ma; Zeir Anpin, ve BON; Malkut adını taşır.

Bina Partzuf'u her yerde yayılabilecek bir Partzuf'tur. Sadece verme arzusu vardır, herhangi bir Or Hohma'ya ihtiyaç duymaz, onun özelliği kısıtlama olmaksızın vermektir: Or Hassadim.

SAG, Gimel de Hitlabşut'un Reşimot'u – Bet de Aviut üzerine doğdu. Bencil alma arzusu ile çalışan ne Galgalta ne de AB Tabur'un aşağısına inebilir, zira orada daha güçlü arzuların var olduğunu bilirler.

Tabur'un altında, Nekudot de SAG Galgalta'yı Hassadim Işığı ile yani verme hazzı ile doldururlar. Sonra, bu hazlar kısıtlama olmaksızın Partzuf'daki herhangi bir arzuya yayılabilirler, dağıtılabilirler.

Tabur'un altında, Nekudot de SAG, kendi 10 Sefirot'una sahip yeni bir Partzuf oluşturur: Keter, Hohma, Bina, Hesed, Gevura, Tifferet, Netzah, Hod, Yesod ve Malkut.

Bu Partzuf "Nekudot de SAG" adını taşır. Bu, Bina'nın bir kısmı olarak, bütün ıslah sürecinde en çok önem arz eden hususlardan biridir; ve ıslah olmamış arzuları kendi seviyesine çıkarır, ıslah eder ve kendi seviyesinin üstüne yükseltir.

En üstten Tabur'a doğru, Galgalta şunlardan oluşur:

- i. Baş seviyesinde: Keter, Hohma ve Bina.
- ii. Toh seviyesinde: Hesed, Gevura ve Tifferet.
- iii. Tabur'un altında, Sof'ta: Netzah, Hod, Yesod ve Malkut.

Nekudot de SAG Tabur'un aşağısına indiğinde ve Hassadim Işığını Galgalta Sof'una iletmeye başladığında, bu Kelim'leri daha önce doldurmuş olan Işık'tan dolayı, Galgalta

Sof'ta kalan Reşimot'un parçası üzerinde güçlü bir reaksiyona neden olur.

Bu Reşimot Dalet-Gimel gücüne sahiptir. Dalet-Gimel'in gücü (4. Seviye'nin Hitlabşut'u, 3. Seviye'nin Aviut'u) Nekudot de SAG'ın (2. Seviye'nin Hitlabşut'u, 2. Seviyenin Aviut'u) Masah'ından daha güçlüdür. O nedenle de, SAG böylesine güçlü bir Işığa-Arzuya karşı koyamaz ve onu kendisi için almayı arzulamaya başlar.

Artık, yukarıdan aşağıya doğru olan Direkt Işığın yayılmasındaki Bina aşamasını inceleyebiliriz. (1. Şema'ya Bakınız). Bu aşama iki bölümden oluşur.

Birinci bölümde, kısıtlama olmaksızın verirken herhangi bir şeyi almak istemez. Bu bölüme Gar de Bina denir ve özgecil niteliklere sahiptir.

İkinci bölüm zaten Işığın almayı düşünür; amacı onu daha çok iletmektir. Alıyor olmasına rağmen, bunu kendisi için yapmaz. Bina'nın bu kısmına Zat de Bina denir.

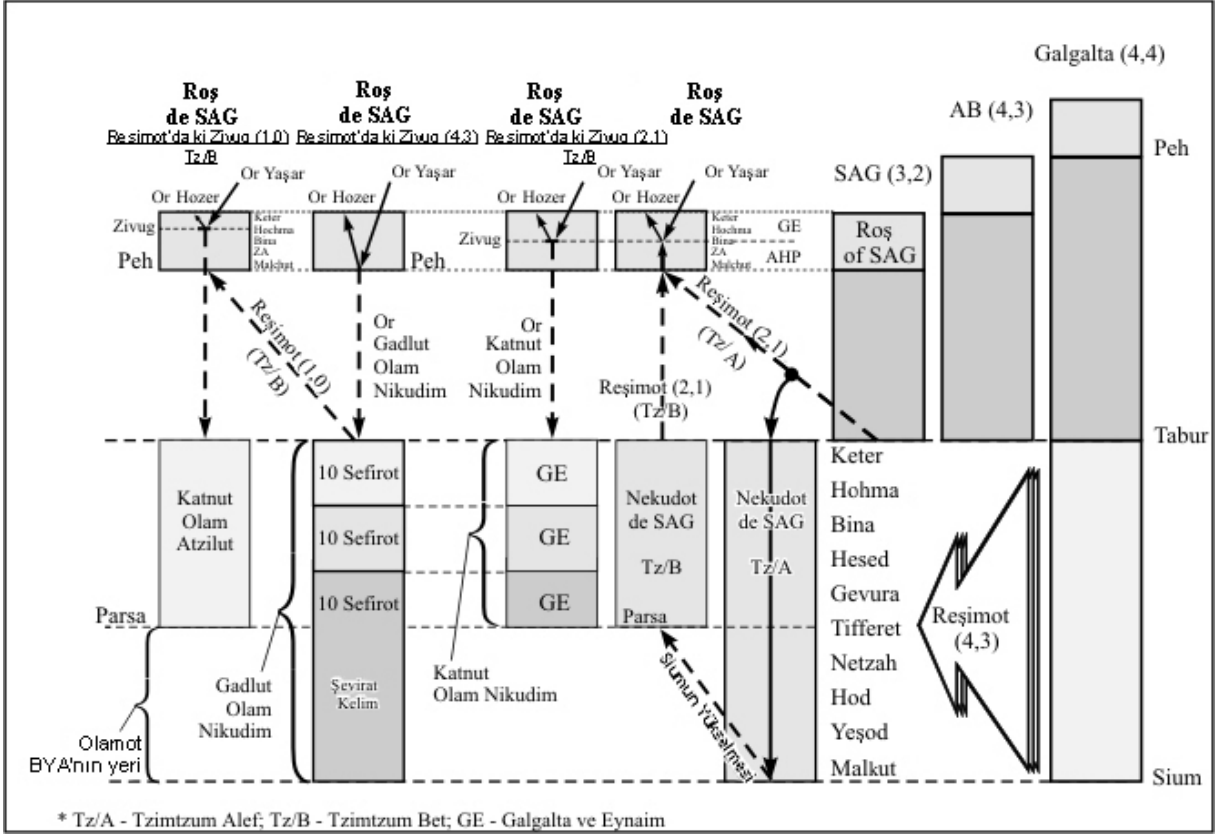
Aynı şey, Bina'nın özelliklerine sahip olan Nekudot de SAG'ın Partzuf'unda meydana gelir.

İlk altı Sefirot Gar de Bina adını taşır ve son dört Sefirot'a da Zat de Bina denir. Gar de Bina'ya ulaşan Hohma'nın güçlü Işığın onu etkilemez, bu Işığa karşı kayıtsızdır.

Fakat, daha alt seviyelere vermek için almayı arzulayan Zat de Bina sadece Aviut Bete tekabül eden Işığın alabilir.

Eğer Zat de Bina'ya ulaşan arzular daha güçlü bir Aviut'a sahipse, sadece kendisi için alma arzusu görülür.

Fakat, Tzimtzum Alef'ten sonra, Malkut ben-amaçlı bir niyetle alamaz.

ŞEMA 6)

O nedenle de, Nekudot de SAG'ın Zat'ında böylesi bir arzu görülür görülmez, Malkut yükselir ve Tifferet'in ortasında olan özgecil ve bencil arzular arasındaki sınırdaki kendini pozisyonlandırır.

Malkut'un bu eylemine Tzitzum Bet, İkinci kısıtlama denir. Bu çizgi boyunca Işığın yayılması için gerekli olan yeni bir sınır oluşur: Parsa. Bu sınır, önde, Galgalta Sium'unda bulunmaktaydı.

Daha önceleri Işık sadece Tabur'a kadar - Tabur'un altına girmeyi denemiş olmasına karşın - yayılabilmişken, Nekudot de SAG'ın Partzuf'un Tabur'un altına yayılması ile Hassadim Işığı gerçekten de oraya girdi, sızdı ve Parsa'ya giden yolu adeta Hohma Işığının yayılması için açtı.

Şayet Tzitzum Bet'ten önce Or Hassadim Tabur'un altında yayılabilsen, Parsa altında hiç Işık kalmazdı.

Nekudot de SAG'ın Partzuf'u Tabur'un altındaki "yer" (Makam) kavramını yarattı. "Yer" nedir? İçinde, daha küçük bir boyutta başka bir Sefira'nın yerleştirilebileceği bir Sefira'dır.

Dünyamız bir "yer" de mevcuttur. Şayet bir kişi evrenden her şeyi çıkarır ise geriye "yer" kalır.

İnsanın sınırlı aklı bunu algılayamaz ama bunun sadece ölçülemez bir boşluk olduğu – zira başka boyutlar da yerleştirilmiştir – söylenebilir.

Bizim dünyamıza ilaveten, algılanması, ya da hissedilmesi için imkansız manevi dünyalar da vardır çünkü başka boyutlarla alakalıdır.

Daha sonra, Atzilut Dünyası Tabur'un altında Gar de Bina'nın yerinde görünür. Beria Dünyası Tifferet'in alt bölümünde, Parsa altında oluşur.

Yetzira Dünyası, Sefirot Netzah, Hod, Yesod yerinde oluşur. Son kısmı kendi dünyamızın oluşturduğu Assiya Dünyası, Sefira Malkut yerinde konumlanır.

5 Sefirot'tan Keter, Hohma, Bina, Zeir Anpin ve Malkut'tan nasıl 10 Sefirot elde edilir? Zeir Anpin hariç, bu Sefirot'ların hepsi 10 Sefirot'tan meydana gelir.

Küçük bir mevcudiyet olan Zeir Anpin sadece altı Sefirot'u kapsar: Hesed, Gevura, Tifferet, Netzah, Hod, Yesod. Eğer Zeir Anpin yerine, kişi altı Sefirot'unu yerleştirirse bu durumda Keter, Hohma, Bina ve Malkut ile beraber 10 Sefirot elde edilecektir.

Bundan dolayı bazen 5 ya da 10 Sefirot'tan bahsedilir. Öte yandan 12 ya da 9 Sefirot'a sahip bir Partzuf diye bir şey yoktur.

5. DERS

Bu derste işlenecek başlıklar şunlardır:

1. Işığın Aşamaları.
2. İkinci Kısıtlama (Tzimztum Bet).
3. Yansıtılan Işık.
4. Adam Kadmon'un Beş Partzufim'i.
5. Nekudet de SAG Tzimtzum Bet.
6. Nikudim'in küçüklüğü.
7. Arzuların Parçalanması.
8. Atzilut Dünyası.

Kısa bir gözden geçirme ile başlayacağız: Yaratılış, Yaratan'dan gelen Işık ile meydana getirilir ve bu Işık haz vermek arzusudur ve buna Şoreş (Kök Aşaması) denir.

Kendisi için haz alma arzusunu, Behina Alef'i oluşturur. Işık ile dolduktan sonra Işığın niteliğini kazanır; bu verme arzusudur, süreli olarak haz getirme arzusudur. Buna Behina Bet denir.

Fakat verebilecek hiçbir şeyi yoktur. Sadece O'nun için Işığın bir kısmını kabul ederse O'na haz getirebileceğini fark eder.

Şimdi 3. Aşama: Zeir Anpin yaratılır. Zaten iki özelliği vardır: Vermek ve almak.

Bu iki çeşit hazzı algıladıktan sonra, Zeir Anpin almanın vermekten daha iyi ve daha hoş olduğunu hisseder. Bu, onun Alef aşamasındaki başlangıç özelliğidir.

O nedenle Işığın tamamını almaya karar verir ve tamamen Işık ile dolar fakat şimdi bunu kendi arzusuyla yapar. Hazzı sonsuzdur.

Bu dördüncü aşama olmuştur ve buna Ein Sof Dünyası'nın Malkut'u denir, tek ve yegane gerçek Yaratılış. İki koşulu bir araya getirir: Neyi arzuladığını önceden bilir ve

bu iki durumdan almayı tercih eder.

İlk üç aşama "Yaratılış" adını taşımaz, çünkü kendi arzularına sahip değildirler, sadece Yaratan'ın arzularına veya onun bir sonucuna sahiptirler.

Aynı ilk aşamada olduğu gibi, Işık ile dolduktan sonra, 4. Aşama: Yaratan'ın özelliklerini benimsemeye başlar ve kendisini bir alıcı olarak hisseder.

Yaratan gibi olmak kararına neden olan bir utanç duygusu ortaya çıkar ve hiçbir Işığı içeri almama kararı verir, böylece Tzimtzut Alef oluşur.

Nasıl olur da Tzimtzum (Kısıtlama) 1. Aşama'nın sonunda meydana gelmedi? 1. Aşama boyunca Kli'nin arzusu kendisine ait bir arzu değildi, Yaratan'ın arzusu idi.

Burada, yaratılış kendi alma arzusunu kısıtlar ve onu kullanmaz.

Tzimtzum, haz alma arzusu üzerinde yapılmamıştır, kendisi için alma arzusu üzerine uygulanmıştır. Sadece niyet'e karşılık gelir.

İlk durumda, Kli sadece almaktan vazgeçmişti. Şimdi, eğer Kli kendisi için olmayan bir alma kararı verirse, egoizme karşı koyma niyetinin gücüne bağlı olarak Işığın belli bir kısmı ile kendisini doldurabilir.

Işığı başkası için olacak şekilde almak, vermekle eşdeğerdedir. Manevi alemde davranış insanın niyetiyle tanımlanır, hareketin kendisiyle değil.

İlk kısıtlama Kli'nin kendisi için hazzı asla kullanmayacağı anlamına gelir. Tzimtzum Alef asla bozulmayacaktır.

Bundan dolayı yaratılan varlığın ana görevi kendisi için olan hazzı alma arzusunu etkisiz kılma gerekliliğidir.

İlk yaratılan varlık, Behina Dalet – Tzimtzum Alef'in Malkut'un doldurulduğu şeyin hiçbir zaman kendisi için olan haz şeklinde alınmayacağı anlamına gelmesine karşın – Yaratan'ın Işığın tamamından hazzın nasıl alınacağını gösterir.

Bu ilkenin nasıl daha ileri seviyede kullanılacağını göreceğiz.

Başlangıçta, Malkut egoizmin üstüne bir perde koyar, ve bu gelen Işığın tamamını geri çevirir. Bu, Perde üzerinde muazzam bir baskı uygulayan haz ve bu hazzı almak için muazzam bir arzusu olan Malkut'un, bu baskıya karşı koyup koymayacağını ölçmek için bir nevi testtir.

Evet, hazzın hepsini geri çevirebilmiştir ve haz içerisinde bulunmamıştır.

Fakat bu durumda, Kli Işık'tan ayırılır. Haz geri çevrilmeden ve de hazzın bir kısmını Yaratan için alabilmeyi nasıl başarabiliriz?

Bunu başarabilmek için Perde tarafından yansıtılan Işık (Or Hozer) bir şekilde Direkt Işığı (Or Yaşar) sarmalıdır ve her ikisi beraber Kli'ye bu şekilde girmelidir, yani alma arzusuyla.

Böylece, Or Hozer anti-egoistik bir durum olarak işlev görür, Or Yaşar'ın (haz) girmesini kabul eder ve izin verir.

Burada, Or Hozer özgecil bir niyetle hareket eder. Bu iki çeşit Işığı içeri almadan önce, Roş'ta bir hesaplama yapılır. Yaratan için ne kadar Işık alınabilir? Bu miktar Toh'a geçer.

Örneğin Perde'sinin gücüne bağlı olarak, İlk Partzuf Işığın % 20'sini alabilir. Bu Işığa İç Işık (Or Pnimi) denir.

Kli'ye girmeyen Işık dışarıda kalır ve o nedenle de buna Saran Işık – Or Makif – denir.

Işığın % 20'lik kısmının ilk baştaki alınmasına Partzuf Galgalta denir.

İki Işığın, yani Tabur'daki Perde üzerinde Or Makif ve Or Pınimi'nin yaptığı baskının ardından, Partzuf bütün Işığın geri çevirir. Sonra, Perde yavaş yavaş yukarıya Tabur'dan Peh'e doğru – anti egoistik gücünü yitirerek ve Peh de Roş'taki Perde'nin seviyesine erişerek – hareket eder.

Manevi dünyada hiçbir şeyin kaybolmadığına ve her mütakip eylemin bir öncekini kapsadığını unutmayınız. Böylece, Peh'ten Tabur'a doğru olan, alınmış Işığın % 20'si Partzuf'un bir önceki durumunda kalır.

Sonra, madem ki Işığın % 20'sini idare edemiyor. Partzuf tekrar Işığın, içine almaya karar verir, bu kez % 20 değil de % 15 oranında.

Bu maksatla, Perdesini Peh seviyesinden Partzuf Galgalta'nın Hazeh'inin seviyesine – yani daha düşük manevi bir seviyeye – indirmek zorundadır.

Şayet başlangıçta seviyesi Reşimot tarafından tanımlandı ise: 4. Seviyenin Hitlabsüt'u ve 4. Seviye'nin Aviut'u şimdi ise sadece 4. ve nispeten 3. seviyedir.

Işık aynı şekilde girer ve yeni bir Partzuf oluşturur: AB. Yeni Partzuf'un kaderi aynıdır; o da Işığın geri çevirir.

Bu olayın ardından, 3. Partzuf, SAG, yayılır ve ondan sonra MA ve BON.

Bütün beş Partzufim Peh'inden Tabur'una Galgalta'yı doldurur. Oluşturdukları dünyaya Adam Kadmon denir.

Galgalta Behina Şoreş'e benzer, çünkü Yaratan'dan alırken verebildiği her şeyi de verir.

AB, Yaratan'ın rızası için küçük bir parça alır ve ona Behina Alef olarak Hohma denir.

SAG sadece ihsan için çalışır ve ona Behina Bet olarak Bina denir. MA, Zeir Anpin'e – Behina Gimel ve BON Malkut'a, Behina Dalet'e karşılık gelir.

SAG, Bina'nın özelliklerine sahip olduğundan, Tabur altında yayılabilir ve Galgalta'nın alt bölümünü Işık ile doldurabilir.

Tabur'un altında boş arzular hariç, Yaratan'a olan benzerlikler tarafından oluşturulmuş hazlar vardır.

Çünkü Tabur'un altındaki Galgalta'nın NHY'si (Sefirot: Netzaf, Hod, Yesod) Hohma Işığını içeri almayı reddetmişti. Hassadim Işığından, Yaratan ile olan benzerliklerin hazzından zevk alırlar. Ayrıca, bu haz Dalet de Aviut seviyesindedir.

Nekudot de SAG Aviut Bet'e sahiptir ve bu seviyede sadece Işığın ihsanından haz alabilir. O nedenle, artık Dalet seviyesindeki hazza karşı direnemezler, aksi halde Işığı kendileri için almaya başlayacaklardır.

Yukarıdaki durum normal biçimde meydana gelmelidir ama Galgalta'nın Sium'unda duran Malkut Partzuf Nekudot de SAG'ın Tifferet'inin ortasına yükselir ve yeni bir Sium (Sonuç) oluşturur. Bu Işığın kısıtlanmasıdır ve buna Parsa denir, zira onun aşağısına Işık giremez.

Böylesi bir eylemle, Malkut Işığın yayılması üzerinde ikinci kısıtlamasını yapar ve buna birinci kısıtlamaya olan benzerliği nedeniyle Tzimtzum Bet denir.

Günlük yaşamımızdan bir örnek verelim: İyi huylu ve iyi yetiştirilmiş ve de 1,000 YTL'lik bir miktarı asla çalmayacak olan bir adamı hayal edin. Fakat, önüne 10,000 YTL bırakılsa, aldığı eğitim işe yaramayabilir, çünkü bu durumda, paranın yarattığı ayartılma, baştan çıkarılma ve beklenen haz kısıtlanamayacak kadar güçlüdür.

Tzimtzum Bet Tzimtzum Alef'in devamıdır, fakat alma Kli'sinde yani Kelim'de Kabala'dadır.

Doğası gereği özgecil olan Partzuf'un Nekudot de SAG içinde bencil özelliklerini açığa çıkarmış olması ilginçtir; derhal, yukarı çıkan Malkut onu sarar, kapsar ve Parsa diye adlandırılan bir çizgi, sınır oluşturur; bu Işığın aşağı doğru yayılmasını sınırlamak, kısıtlamak içindir.

Her baş gibi Partzuf SAG'ın Roş'u beş Sefirot'tan oluşur: Keter, Hohma, Bina, Zeir anpin ve Malkut. Bunlar, öte yandan, Kelim de Aşpa'ya (Keter, Hohma ve Bina'nın yarısı) ve Kelim de Kabala'ya (Bina'nın yarısından Malkut'a) bölünürler.

Kelim de Aşpa'ya da (İhsan Kelim) Galgalta ve Eynaim denir.

Kelim de Kabala; Awzen, Hotem, Peh'dir: AHP

Tzimtzum Bet'in kısıtlaması bu noktadan, bu andan itibaren Partzuf'un alma Keliminin hiçbirini, aktif hale getirmemek zorunda olduğu anlamına gelir. AHP'ı kullanmak yasaklanmıştır ve Tifferet'in ortasına yükseldiğinde, Malkut da aynı şeye karar vermişti.

Tzimtzum Bet'ten sonra, Reşimot SAG'ın Roş'u na yükselir ve orada sadece Galgalta ve Eynaim seviyesindeki bir Partzuf'u oluşturmayı ister. Bu, Partzuf'a Yaratan ile olan temasından biraz Işık almasına olanak tanır.

Artık, Perde'nin Peh de Roş'ta değil ama Guf'taki Tifferet'in ortasındaki Parsa'nın sınırına, çizgisine denk gelen Nikveh Eynaim'de konumlanma zorunluluğu ortaya çıkar.

SAG'ın Roş'undaki Zivug'dan sonra, bir Partzuf bu noktadan çıkacaktır ve Tabur'un altında Parsa'nın altına kadar yayılacaktır.

Tabur'dan Parsaya yayılan yeni Partzuf daha önceki Nekudot de SAG'ın Partzuf'unu sarar, örter ama sadece üst kısmını yani özgecil Kelim'i.

Yeni Partzuf'un adı Olam Nikudim'in Katnut'udur (Nikudim Dünyası'nın Küçüklüğü). Bu Partzuf kısıtlanmış Bet Alef Reşimot seviyesinde görünür.

Esasında, daha önce bahsedilen beş dünya içerisinde (Adam Kadmon, Atzilut, Bria, Yetzira, Assiya) böylesi bir dünya yoktur, çünkü doğar doğmaz hemen parçalanmıştır.

Bu dünyanın kısa mevcudiyeti esnasında, Keter Sefirot'u, Hohma, Bina, Hesed, Gevura ve Tifferet'in 1/3'ü 10 parçaya bölünmüştür ve normal isimlerini almışlardır.

Ayrıca, Hohma Sefirot'u ve Bina için özel isimler vardır: Abba ve İma (Anne ve Baba) Zeir Anpin Sefirot'u ve Malkut için de: ZON, Zeir Anpin ve Nukva (Dişi).

SAG'ın Roş'undaki Nikveh Eynaim'deki Zivug de Aka'ayı takiben, Partzuf'un alt bölümünün Reşimot'unun isteği üzerine, SAG Peh de Roş'taki Gadlut (büyüklük) Reşimot'u üzerinde ikinci bir Zivug gerçekleştirir.

Bu eylem gerçekleşirken, SAG'dan dışarıya doğru büyük bir Işık yayılmaya başlar ve Parsa'nın aşağısına inmeye çalışır.

Partzuf Nikudim kesinlikle emindir ki Yaratan için Işığı alabilecektir ve Tzimtzum Bet'e rağmen bu eylem için yeterince güce sahiptir.

Fakat şu anda Işık Parsa'ya dokunmaktadır ve Şevirat Ha Kelim (Kelim Parçalanması) meydana gelir, çünkü Partzuf'un sadece kendi hazzı için Işığı almayı istediği açıktır. Işık derhal Partzuf'u çıkartır ve Kelim'in tamamı ve hatta Parsa'nın üstündekiler bile parçalanır.

Böylece, Yaratan için Partzuf'un Kelim de Kabala'yı kullanmak arzusundan, Gadlut'ta Nikudim dünyasını oluşturmak için 10 Kelim'i de kullanarak perdenin niyetinin parçalanması meydana geldi.

Partzuf Nikudum'un Guf'unda; yani Parsa'nın (Hesed, Gevura, Tifferet) üstündeki ve Parsa'nın (Netzah, Hod, Yesod ve Malkut) altındaki ZON'da sekiz Sefirot vardır. Bunların her biri dört aşamadan oluşur (0 aşaması hariç).

Karşılığında, bunlar On Sefirot'u içerir, kırılan 320 tane Kelim'i yaratır (4 x 8 x 10).

320 tane kırık, parçalanmış Kelim'den, sadece Malkut ıslah edilemez ve bu da 32 parçayı temsil eder.

Kalan 288 parça (320 – 32) ıslah edilebilir. Bu 32 parçaya Lev HaEven (Taş Kalp) denir. Bu, sadece Gimar Tikun (Nihai Islah) vaktinde Yaratan'ın kendisi tarafından ıslah edilecektir.

Özgecil ve bencil arzular eşzamanlı olarak parçalara ayrılır ve birbirine karışırlar. Sonuç olarak, parçalanmış Kelim'in her bir ögesi ıslah için uygun olan 288 parça ve ıslah için uygun olmayan 32 parçadan meydana gelir.

Artık, Yaratılış'ın amacı sadece Nikudim'in kırık, parçalanmış Dünyasının ıslahına bağlıdır. Eğer, bizden istenen görevi başarırız, Behina Dalet Işık ile dolacaktır. Olam Ha Tikun (Islah Dünyası), Nikudim Dünyasının Kelimini ıslah edecek anlamlı bir sistemi inşa etmek için yaratılır.

Bu yeni dünyaya da Olam Atzilut (Yaratan Dünya) denir.

6. DERS

Bu derste işlenen başlıklar:

1. 125 Aşama
2. Adam HaRishon'un (Hz. Adem) Günahı
3. Kelimin Parçalanması
4. Ruhların Parçalanması
5. Dünyaların Parçalanması
6. *Nikudim* Dünyası
7. Olam HaTikun
8. *Atzilut* Dünyasının *Partzufim*'i
9. *BYA* Dünyalarının Doğuşu

Yaratan ve bizim dünyamız arasında beş dünya vardır. Bunların her biri beş adet *Partzufim*'den ve her bir *Partzufim* de beş adet *Sefirot*'tan meydana gelmektedir.

Yaratan ve bizim aramızda toplam olarak 125 aşama vardır. Bütün bu aşamalar arasında gidip gelen *Malkut* en son aşamaya ulaşır ve bu şekilde tek yaratılmış olan *Behina Dalet*, daha önceki dört aşama ile birleşir.

Malkut dört aşamanın bütün özelliklerini tamamıyla barındırır ve böylece Yaratan'a eşit olur. Bu, Yaratılışın Amacı'dır.

Malkut'u kalan dokuz *Sefirot* ile birleştirmek amacıyla, özel bir *Partzuf* yaratılır. *Partzuf*, *Keter*'den *Yesod*'a kadar olan dokuz tane *Sefirot*'tan ve *Malkut*'tan meydana gelir. Bu *Partzuf*'un adı Adam'dır (Adem).

Başlangıçta, dokuz *Sefirot* ve onuncu *Sefirot*, birbirine hiçbir şekilde bağlı değildir. İşte bundan dolayı başlangıçta *İyilik ve Kötülük Bilgisi Ağacının Meyvesi*'ni yemenin Adam'a yasaklandığı söylenmiştir. *Adam*'ın kovulmasıyla ve onun *Kelim*'inin parçalanmasıyla;

dört üst tabaka veya ilk dokuz *Sefirot Malkut'a* düştüler. Burada, dördüncü aşama aynı eski *Malkut* olarak kalmayı seçebilir ya da dört aşamanın benzerliğinde ruhsal gelişmeyi tercih edebilir.

Eğer *Malkut* kendisi gibi kalır ise, bu *Malkut'un*, veya ruhun, veya *Adam'ın Assiya Dünyası'nda* olduğu anlamına gelir; bununla beraber şayet *Malkut* üçüncü aşama gibi olursa o halde *Malkut Yetzira Dünyası'ndadır*.

İkinci aşamaya olan benzerlik, *Malkut'un Beria Dünyası'nda* olduğu anlamına gelir. Birinci aşamaya olan benzerlik ise *Atzilut Dünyası'ndaki Malkut'a* karşılık gelir. Nihayetinde, sıfırncı aşamaya olan benzerlik, *Malkut'un Adam Kadmon Dünyası'ndaki* mevcudiyeti anlamına gelir.

Yukarıdan aşağıya doğru olan, yani *Ein Sof'un Malkut'undan* bizim dünyamıza doğru ve sonra tekrar *Ein Sof'a* doğru olan bütün manevi hareketler önceden takdir edilmiştir.

Yaratılışın Amacıyla uyumlu olmayan hiçbir şey planlanmamıştır. Bu amaca dördüncü aşama üçüncü, ikinci, birinci ve sıfırncı aşamaya benzediğinde – ulaşılır; ki bu aşamaların hepsi dördüncü aşamada vardır.

Bütün dünyalar, beş dünyanın 125 aşaması yukarıdan aşağıya doğru Yaratan'ın inisi olarak görünür. Bu sınırlama, Yaratan'ın kalıcı bir sınırlaması gibidir; yani bütün *Yaratılanı*, bizim dünyamızın seviyesine ulaşana kadar giderek *Kendi'nden* uzaklaştırır ve yaratılan artık Yaratan'ı hissetmez duruma gelir.

Yaratılan yukarı doğru çıktığı zaman, yolunu beş dünyanın 125 aşamasından yapar; ki bu 125 aşama özel bir amaç için oluşturulmuştur. Tek bir aşamayı geçmek, sizi bir sonraki aşamadan ileriye atlamak için gerekli olan güç ile donatır.

Yukarıdan aşağıya düşüş, ruhun gerilemesi; yukarı yükseliş ise ruhun gelişmesi demektir. Düşüş esnasında, her bir aşamanın gücü azalır, çünkü Yaratan'ın Işığı yaratılana yansır ve Yaratan daha da gizli olur. Fakat, tersi yönde gerçekleşen bir hareket ise git gide daha fazla Yaratan'ın Işığı'nı insana yansıtır ve sonuç olarak da insanı güçlülere karşı koyma kuvveti ile donatır.

Şevirat HaKelim meydana geldiğinde neyin ortaya çıkacağını açıklayalım:

Bencil kısım olan *Malkut*'un kendi çıkarı için kullanmaya çalıştığı dokuz özgecil *Sefirot*, *Malkut*'a düşer. Bu esnada, özgecil ve egoist arzular birbirleriyle harmanlanır.

Şimdi, şayet güçlü bir *Işık* bu harmanı aydınlatarak *Malkut*'u uyandırıp *Malkut*'a kendi doğasını ve *Yaratan'ın* ne olduğunu idrak ettirirse; bu, *Malkut*'un üst *Sefirot* yani *Yaratan'ın Işığı* gibi olmak için çaba sarf etmesine olanak sağlar.

Şevirat HaKelim'in adeta karşıt ruhani bir eylem olmasına rağmen, esasında bu, *Malkut*'u *Yaratan'ın* özgecil özellikleriyle donanmasına ve bir sonraki aşamada O'nun seviyesi'ne yükselmesine olanak sağlayabilecek mümkün olan yegane süreçtir.

Şevirat HaKelim'den sonra, iki sistem şeklinde, iki paralel dünya sistemi – *Asiya*, *Yetzira*, *Briya*, *Atzilut* ve *Adam Kadmon* – inşa edilir: bu iki dünya sistemi, özgecil ve bencil olan dünya sistemleridir. Bu dünyalar Şevirat HaKelim'in temelinde inşa edilir; bundan dolayı bu sistemler insanın ruhunu özel olarak kavrar.

Ayrıca insanın ruhu bencil ve özgecil *Kelim*'den meydana gelir. *Adam*'ın düşüşü bu iki çeşit *Kelim*'i birleştirdi ve *Partzuf*'u parçalandı.

Dünyalar sisteminde, doğru seviyeye çıkarken, her bir kırık parça orada kendi özelliğini keşfeder.

Adam'ın Şevirat *Neşhamot*'u (Ruhun Parçalanması) ve Şevirat *Nikudum* de aynı temelde inşa edilir. Dünyalar, ruh için bir dış kılıftır.

Materyal dünyamızda, insanı saran ve içinde barındıran bu dış kılıf, evren, dünya ve çevremizdeki her şeydir.

Atzilut Dünyası'nın nasıl oluşturulduğunu incelerken, yapısının tamamen *Nikudim* Dünyası ile eşleştiğini, uyuştuğunu fark edebilirsiniz. *Tzimtzum* *Bet*'ten sonra, *Nekudot*

de SAG üç çeşit Reşimot'a sahip olan SAG'ın Roş'una çıkar, yükselir.

Kısıtlanan Bet – Alef Reşimot'undan, Kelim Galgalta ve Eynaim'de ki Katnut'ta Nikudim Dünyası oluşturulur. Bu, Tabur'dan Parsa'ya aşağı doğru yayılır.

Ötekiler gibi bu Partzuf da Roş'tan ve Guf'tan meydana gelir. Roş üç parçaya bölünür: Birinci Roş'a Keter, ikincisine Abba (Hohma) ve üçüncüsüne de İma (Bina) denir.

Nikudim Dünyasının Guf'una ZON –Zeir Anpin ve Nukva denir. Parsa'nın üstünde Gar de ZON bulunur ve Parsa'nın altında ise Zat de ZON'u buluruz.

Bunu takiben, Nikudim Dünyası Gadlut'a girmeyi arzular, yani AHP'leri kendisine dahil etmeyi ister. Ama üst Işık Parsa'ya ulaştığında ve onu geçmeye çalıştığında Nikudim Dünyası parçalara ayrılır.

Roş Keter, Roş Abba ve İma olduğu gibi kalır, çünkü Baş'lar parçalanmaz.

Fakat ZON, yani Guf, hem Parsa'nın üstünde hem de Parsanın altında tamamen parçalanır. Artık, toplamda 320 tane kırık, parçalanmış parça vardır, bunun 32'si (Lev HaEven) kendi gücü ile ıslah olması mümkün değildir. Kalan 288 parça ıslaha tabi olur.

Daha sonra, parçalanmış Kelim'i ıslah etmek için Olam HaTikkun (Olam Atzilut) yaratılır. Bütün 320 parçanın kırılması sonrasında Reşimot SAG'ın Roş'una yükselir.

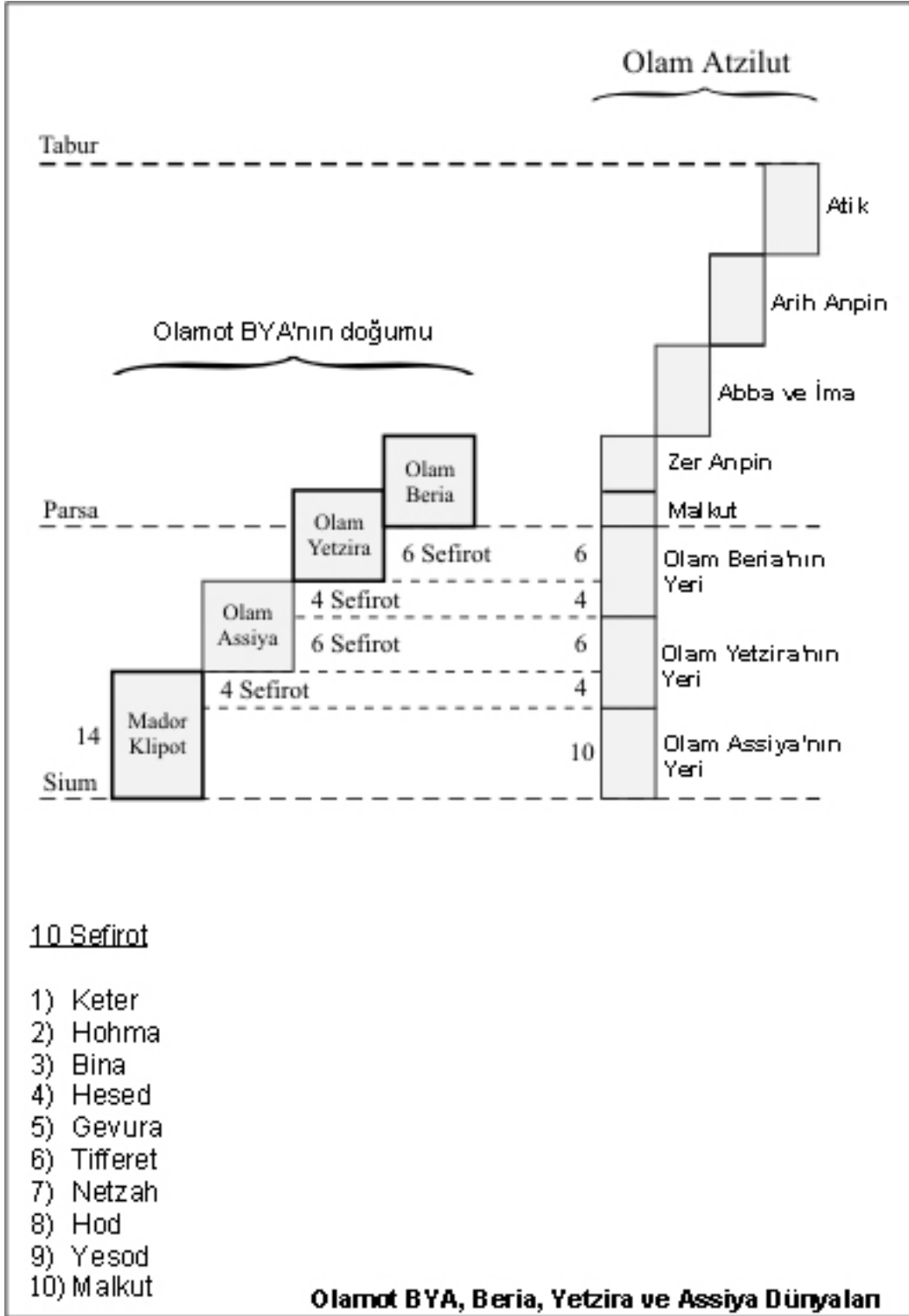
Başlangıçta, SAG Roş'u ıslah olma yeteneğine göre en saf en hafif parçaları seçer.

Bu, ıslah'ın kanunudur: Önce, en kolay parçalar ıslah edilir ve sonra bunların yardımı ile sonraki parçalar ele alınır.

Islah olmuş Kelim'den SAG'ın Roş'u Nikudim'in küçük Dünyasına benzer olan Atzilut Dünyasının Partzufimini yaratır.

- i. Atzilut Dünyasının Keter'i, ayrıca Atik de denir.
- ii. Hohma, ayrıca Arih Anpin de denir.
- iii. Bina, ayrıca Abba ve İma da denir.
- iv. Zeir Anpin
- v. Nukva, Malkut da denir.

Atzilut dünyası, Nikudim Dünyasının bir kopyasıdır. Atik Galgalta'nın Tabur'u ve Parsa arasındadır, Arih Anpin Atik'in Peh'inden Parsa'ya kadarki yerde; Abba ve İma Arih Anpin Peh'inden Arih Anpin Tabur'una kadardır. Zeir Anpin Arih Anpin Taburundan Parsaya kadarki yerededir. Malkut Zeir Anpin altında bir nokta biçimindedir (Şema 7'ye bakınız).

ŞEMA 7) ATZİLUT DÜNYASI VE BYA DÜNYALARI

Her bir Partzuf iki bölümden meydana gelir: Galgalta ve Eynaim – Özgecil Kelim – ve AHP'ler alma Kelim'i.

Parçalandıktan sonra, Kli iki bölümden değil dört bölümden meydana gelir: Galgalta ve Eynaim, AHP; AHP içindeki Galgalta ve Eynaim ve Galgalta ve Eynaim içindeki AHP.

Böylesi bir kombinasyon kırılan 320 tane kırık parçanın her bir Kelim'inde bulunabilir. Amaç, her bir parçayı kırmak ve Galgalta ve Eynaim'i AHP'den ayırmaktır.

Süreç ise şöyledir: Atzilut Dünyası Galgalta ve Eynaimi'ni ayırarak, ıslah olmamış her bir parçaya güçlü bir Işık gönderir; sonra Galgalta ve Eynaim'i kaldırır AHP'nin Kelim'inin yanına ayrı olarak yerleştirir. O nedenle de, AHP'ler kullanılmayacaktır. Atzilut Dünyası bütün Galgalta ve Eynaim'i ıslah ettikten sonra Atzilut Dünyasının Malkut'u Bina'ya çıkararak Atzilut Dünyasının Roş'unun altına yükselir. Atzilut Dünyasının Roş'u Atik, Arih Anpin ve Abba ve İmadır. Orada, Malkut aşağıdaki eylemleri gerçekleştirir;

- i. Bet de Aviut (2. Seviye)'de Zivug (Eylemini yapar), Briya dünyasını yaratır.
- ii. Alef de Aviut'ta (1. Seviye) Zivug (Eylemini yapar), Yetzira dünyasını yaratır.
- iii. Aviut Şores'te (0. Seviye) Zivug (Eylemini yapar), Assiya dünyasını doğurur.

Bina'nın yükselişi, Atzilut Dünyasını iki seviye yukarı yükseltir: Artık Malkut Abba ve İma yerindedir, Zeir Anpin ise Arih Anpin yerindedir ve Arih Anpin ile Atik o oranda yükselir.

Atzilut Dünyasının Partzuf Malkut'u yükselişiyle Bina'yla eşit olur, Abba ve İma yaratıp "doğum" yapabilir.

Sonuç Briya dünyasının Atzilut Malkut'undan doğmasıdır ve kendisini doğuran Roş altında yeni bir yeri Atzilut Dünyasının Zeir Anpin'i yerine doldurur. Yeni doğan genelde annesinin bir seviye altındadır.

Bundan sonra, Yetzira Dünyası hayata getirilir. İlk dört Sefirot'u yani üst kısmı artık Atzilut Dünyasının Malkut'unun yerini doldurmaktadır. Alt kısmındaki altı sefirotu Briya dünyasının ilk altı sefirotunun yerindeki mekan alır.

Bir sonraki dünya Assiya, Briya Dünyasının ve Yetzira Dünyalarının yarısını kapsar. Yetzira dünyasının dört Sefirot'u ve Assiya Dünyasının on Sefirot'u boş kalır.

Bu boş yere Madar Klipot, kötü güçlerin yeri denir.

Önemini vurgulamak için, bütün süreci bir kez daha düşünelim:

Nikudim Dünyası Roş'u; Keter artı Abba ve İma, ZON'u da Guf'u yaparak Katnut'a gitmiştir.

Bütün bunlara Galgalta ve Eynaim denir ve Tabur'dan Parsa'ya yayılır. Nikudim dünyasının Gadlut'u bundan sonra ortaya çıkmaya başlar ve hem Roş'ta hem de Guf'ta on Sefirot'a sahiptir.

Gadlut Keter'de, Abba ve İma'da görünür ama ZON Gadlut'u almak istediğinde, Nikudim dünyası parçalanır.

Guf'un bütün Kelim'i 320 parçaya dağılır, Parsa altına düşer ve her bir parçayı birleştirir ve dört grup ortaya çıkar:

- i. Galgalta ve Eynaim
- ii. AHP
- iii. AHP içindeki Galgalta ve Eynaim
- iv. Galgalta ve Eynaim içindeki AHP

Parçalanmış Kelim'i ıslah etmek için, Atzilut Dünyası yaratılır. Öncelikle, üç Partzufim'i doğar: Atik, Arih Anpin, Abba ve İma; ki hepsi tamamen Keter ve Nikudim Dünyasındaki Abba ve İma Partzufimine karşılık gelir.

Zeir Anpin ve Malkut Nikudim Dünyasındaki aynı Partzufim'e karşılık gelir.

Bu aşamada, bütün 320 parçadan çıkartılmış olan Kelim Galgalta ve Eynaim'in ıslahı bitirilir, tamamlanır.

Üstelik, AHPlerin içinde Galgalta ve Eynaim'e sahibiz. Onu çıkarmanın bir yolu yoktur ancak yönlendirilmiş Işık onu Işığa daha da yaklaştırır.

Atzilut AHP'de ıslah yapmak ister. Malkut Bina'ya yükselir ve Briya Dünyasının on Sefirotunu doğurur, ve artık Atzilut'un Zeir Anpin'in yerinde durur çünkü artık Atzilut Dünyasının Malkut'u Abba ve İma'dadır.

Bu aşamada, Yetzira Dünyasının Sefirot'u yaratılır; sonuncusu kısmen Briya Dünyasıyla kesişir. Yetzira Dünyasının bu kısmı Briya Dünyasının üst yarısında Parsa'nın altındadır.

Son olarak, Assiya Dünyası, Briya Dünyasının orta kısmından Yetzira Dünyasının orta kısmı arasında yer alır.

Yetzira Dünyasının ortasından başlayan ve en sonunda Assiya Dünyasında sona eren kısım boşluktur, Mador Klipot.

Şu an dünyaların çıkıp inebileceğini ancak ilk pozisyona göre daima beraber hareket ettiklerini göreceğiz.

Bu bölümde şimdiye kadar tartışılan her şey Rav Yehuda Aşlag'ın yazdığı Talmud Esser HaSefirot (10 Sefirot'u Çalışma)'un 1500 sayfasından açıklanır.

Büyük öneme sahip bu eser manevi ilerlememiz için bize kılavuzluk sağlar ve doğru amaca odaklanmamıza yardımcı olur.

Islahımız, İkinci Kısıtlama, Tzimtzum Bet ile ilgilidir. Esasında, burada ne tür güçlerin işlev gördüğünü ve bu alanda var olan realitenin doğasını hayal etmek için bile hiçbir insani yol yoktur. Bunlara, Kabala'nın gizleri denir.

7. DERS

Bu derste işlenecek konular:

1. Nikudim Dünyasının Partzufim'i.
2. Atzilut Dünyasının Partzufim'i.
3. AHP Nedir?
4. Partzufim'in Parçalanması.
5. Adam HaRishon'un Doğumu.
6. Yaratan ile bağlantı.

Atzilut Dünyasının birinci Partzufu ATİK ilk başta Katnut'ta olan, Tabur'dan Parsa'ya gelen Alef – Şoreş'in (1. Seviyesinin Hitlabsut'u, 0. Seviye'nin Aviut'u) Reşimot'unda ortaya çıkar. Sonra, Dalet-Gimel'in Reşimot'undaki dünyamıza gelen yol boyunca Gadlut'ta dağılır (4-3).

Bu, Işığın Dünyamızda parlamasına olanak sağlayan Partzuf'tur.

Dünyamızdan, Parsa'nın aşağısında Briya, Yetzira ve Assiya dünyalarının konumlandırıldığı yere yükselen herhangi bir kimseye erdemli adam, tzadik denir.

Partzuf Atik'in Atzilut dünyasının öteki Partzufimine Işığı geçirmek amacıyla sadece Parsa'ya değil aynı zamanda da Parsa'nın aşağısına dağıldığı unutulmamalıdır.

Atik'in Tzimtzum Alef'te olmasından dolayı, bu Partzuf her yere yayılabilir ve Parsa'nın altında olduğunda Atzilut Dünyasına çıkmak isteyen insanların ruhlarını aydınlatır.

BYA Dünyalarında olmak "ihsan için vermek" anlamına gelir. Bir sonraki Partzuf, Arih Anpin (Hohma), Katnut'ta ortaya çıkar. Bu Partzuf'tan sonra, Abba ve İma (Bina) doğar, sonra Partzuf Zeir Anpin doğar ve en son olarak da bir nokta biçiminde Malkut doğar. Atzilut dünyasının beş Partzufim'inin AHP'leri Kelim'de Kabaladır; alma Klileridir. Onarılıp ıslah edileceklerdir.

Atzilut dünyası, çalıştığımız yegane dünyadır. Atzilut dünyası ile ilişkili olduğu için diğer bütün dünyaları da çalışırız.

Amaç, en sonunda bütün ruhları, Atzilut'a çıkarmaktır.

Partzuf, Arih Anpin kendini birçok farklı örtü ile sarar ve bu örtülere de Searot, saç – insan bedeninin saçı gibidir – denir.

Işık, Searot boyunca bütün alt dünyalara yayılır. Eğer alt dünyalardaki ruhlar Hohma Işığını arzular ise, Arih Anpin ile bağlantıya geçerler ve bu Işığı 13 çeşit lütuf ile – Partzuf Searot'un 13 parçası – alırlar.

Eğer bu Partzuf küçülür ise, Işığın akışı durur, bu olay nedeniyle bütün dünyalar acı çeker. Her çeşit sürgün bundan dolayı ortaya çıkar.

Ama eğer Arih Anpin Işığın onun içinden geçmesine izin verir ise, böylesi bir sürecin çok yararlı olduğu düşünülür.

Arih Anpin'den Hohma Işığını almak için, onun Roş'unda yükselmesi gereklidir.

Atzilut Dünyası'nın Malkut'u Arih Anpin seviyesine yükseldiğinde, Malkut'un bu özelliğini Arih Anpin'e benzer olma ölçüsünde geliştirdiğine işaret eder.

Bu süreç şöyledir: Öncelikle, Malkut'tan bir istek Abba ve İma'ya gönderilip Malkut'ta bir ıslah gerçekleştirilir ve sonra Malkut Arih Anpin'in Roş'una yükselir.

Bir sonraki Partzuf olan Abba ve İma'da sadece Hassadim Işığı mevcut olabilir. Bu ışığın yardımı ile Malkut ve Zeir Anpin ıslah edilir ve üstelik bunlar Arih Anpin'in Roş'undan Hohma Işığını alabilirler.

Abba ve İma, farklı eylemlerin nasıl gerçekleştirileceğini örnek olarak göstermesi için, Zeir Anpin ve Malkut'a giren ilave bir Partzufim yaratırlar.

Zeir Anpin ve Malkut'a bilgi ve güç veren böylesi bir ilave Patzuf'a Tzelem (görüntü) denir.

Islah eden her şey Abba ve İma ile ilişkilidir. Islah edilmiş olan her şey de Malkut ve Zeir Anpin ile ilişkilidir.

Neden sadece bu iki Partzufim ıslah edilmelidir? Çünkü bu iki Partzufim Nikudim dünyasında kırılmışlardır.

Atzilut Dünyasının ilk üç Partzufimi Nikudim Dünyasının Roş'unun Reşimosunda ortaya çıkar.

Atzilut Dünyasının Zeir Anpinine "Ha Kadoş Baruh Hu" (Kutsal ve Kutsanmış Olan) denir.

Atzilut Dünyasının Malkut'una Şehina – bütün ruhların toplamı denir.

Kutsal kitaplardaki bütün isimler, bahsedilen şahısların isimleri de dahil Atzilut dünyasından ortaya çıkar. Üstelik, bu şahıslar – BYA dünyasındadırlar – yine de Atzilut dünyasının kontrolü altındadırlar.

Atzilut dünyası Işığın küçük bir parçası (Or Tolada) haricinde Parsa'nın aşağısına herhangi bir Işığın girmesine izin vermez. Bu, Nikudim Dünyasında meydana geldiği gibi, tekrar Şevirat HaKelim'den (Kelimin Parçalanması) sakınmak için yapılır.

Parsa'nın altında konumlandırılmış olan AHP'ler nasıl ıslah edilecekler? Yaratan'dan nasıl farklı olduklarını anlamalarına yardımcı olan güçlü bir Işık ile aydınlatılırlar.

Sonra, kendilerini geliştirmeyi ve yukarıda konumlandırılmış olan Partzuf'la – kendileri için olan Yaratıcıdır – ilişki içinde olmayı arzularlar. İhsan özelliğini – diğer bir deyişle – Masah'ı (Perde) isterler. Şayet, AHP'den gelen istek hakiki ise, yukarıda konumlandırılmış olan Partzuf BYA Dünyalarından onu çıkarır ve Atzilut Dünyasına

sokar.

Işık ile dolma sadece Atzilut Dünyasında meydana gelir. BYA Dünyalarındaki AHP'ler esasında Zeir Anpin'in yedi Sefirot'u ve Atzilut Dünyasının Malkut'unun dokuz altı Sefirotudur; çünkü Zeir Anpin'in Galgalta ve Eynaim'i ve Malkut'un Keter'inin Sefirası Atzilut Dünyasındadır.

Yardım isteği BYA'nın Dünyalarında konumlandırılmış olan Zeir Anpin'in AHP'lerine ve Malkut'a yükselir.

Eğer bu Sefirotlar yukarı çıkarılabilir ve alakalı olan Atzilut Dünyasının Sefirot'una bağlanabilirse, bu durumda onları Işık ile doldurmak mümkün olabilecektir. Böylesi bir duruma Gimar Tikun (Nihai Islah) denir.

Yukarı çıkan AHP'lerin Parsa'nın aşağısından gelen Işık tarafından eriştirilen AHP'lerle arasındaki fark nedir? Fark; nicelikselidir: AHP yukarı çıktığında, almak için değil de ihsan için gerekli olan bir Kli olarak kullanılır. Alma eyleminin ana özelliği yukarı çıkış esnasında çıkartılır.

Böylece, Galgalta ve Eynaim olarak kullanılır. Bu, Atzilut Dünyasına bir şey ekler ama AHP'yi temelde ıslah etmez. Yukarı çıkarken, AHP kendi Işığını değil Galgalta ve Eynaim'in Işığını kullanır.

Atzilut Dünyasına yükseltilebilecek olan AHP'lere ilaveten yükseltilemeyecek olan ve BYA'da bırakılmış çok sayıda Kelim vardır. Bundan dolayı Galgalta ve Eynaim ile birleştirilmezler.

Bu Kelimleri ıslah etmek için ne yapılacaktır? Dünyalardaki Şevirat HaKelim gibi, ruhlardaki, Şevirat HaKelim üretilir.

Bu amaçla, Ein Sof'un Malkut'u – tamamen bencil olan yaratılan bir varlıktan başka bir şey değildir özgecillikten kurtulur ve kendi üzerinde kabul ettiği bir kısıtlama durumunda Atzilut Dünyasının ZON'unun Galgalta ve Eynaim'inin Kelimine dahil edilir.

Burada, Kelim de Aşpa'a ile Kelim de Kabala'nın öyle bir kombinasyonu olacaktır ki doğal olarak böylesi bir Partzuf daha küçük parçalara bölünecektir.

Üstelik, özgecilliğin ve bencilliğin ayrı kıvılcımları birleşecek, bu parçalar vasıtası ile Malkut'un ıslahının yolunu açacaktır.

Ve böylece, Atzilut Dünyası Katnut durumuna girer, Atzilut Dünyasının Malkut'u Atzilut Dünyasının İması (Bina) seviyesine yükselir ve orada Aviut Bet'te bir Zivug yaparak Beria Dünyasını doğurur.

Aviut Gimel'de Malkut'un 2. Zivug'undan sonra, Yetzira Dünyası doğar.

Sonra, Aviut Dalet'teki 3. Malkut'un Zivug'unun ardından Assiya Dünyası meydana gelir.

Bunların ardından, Galgalta ve Eynaim'li Katnut'ta temelde yeni olan bir Partzuf yaratılır. Gelecekteki Gatlut'ta bulunan bu yeni Partzuf'un AHP'si Ein Sof'un Malkut'unun kendisi olacaktır.

Bu Partzuf'a Adam HaRishon (ilk insan) denir. Fakat BYA'nın bu ilave dünyaları neden yaratıldı? Sürekli değişmekte olan arzularını eşleştirmek için, Partzuf'un içinde var olacağı ve Işık'tan alabileceği gerekli bir ortamı yaratmak içindir.

Nikudim dünyasında olduğu gibi, Partzuf Gadlut'a girmeyi arzular. Fakat Gadlut için Işığı almaya başlar başlamaz Ein Sof'un Malkut'unun Kelim de Kabalasında (AHP) küçük parçalara bölünür.

Adam doğduğunda, kesinlikle doğru bir insan idi (bir tzadik idi), zaten sünnet edilmişti ve Kelim de Kabalasız idi.

Sonra, geliştikçe bütün Cennet Bahçesini – yani bütün arzularını – Yaratan'ın Malkut'un Malkutunda (içine girecek özgecil niyetler olan kelim de aşpayı barındıramadığı için)

Zivug yapmaması için sert ve katı talimatlarına rağmen, ıslah etmeyi arzuladı.

Kendisinin AHP'si olmasından dolayı, Adam Ein Sof Malkutunda bir ıslah gerçekleştirecek kapasitesi hakkında hiçbir vicdan azabı duymadı.

Fakat, Işık Parsa'nın altına Atzilut Dünyasından aşağı doğru inmeye başladığında Adam HaRishon çok sayıda parçaya ayrıldı (600,000).

Bu parçaların her biri kendi bireysel ıslahlarını gerçekleştirmek için 6,000 yıllık bir mücadele dönemi harcamalıdır. Kişinin Yaratan'a feda edebileceği bencilliğin bu parçasına ruh denir.

Parçalanma anında, Adam'ın bütün arzuları bencilliğinin en alt seviyesine inmiştir. Bu noktada, bütün parçalar ayrılır ve her bir ayrı parça bu dünyadan haz ve zevk almaya çalışır.

Bu, insana Yaratan ile birleşmesinde – bağlanmasında kuvvetini arttırmaya yardım edecek ve yukarıdan ıslah edici Işığı almasında ona yardım edecek özel koşulların neden tesis edildiğini açıklar.

Islaha maruz kalırken, kişi bütün arzularını ıslah ederek, yardım için Yaratan'a bir ricada bulunur. Yaratan'ın Işığı aşağıya iner ve bu insan da ruhunu ıslah etmek için 6000 mütakip eyleme maruz kalmak zorundadır.

Bu durum meydana gelirken, ruh özellikleri açısından Ein Sof Malkut'una benzer hale gelir. Sonra; Yaratan için bütün Işığı alır.

Keşfettiğimiz her şey Atzilut Dünyası ve Adam HaRishon'un Partzuf'u ile ilişkilidir.

Kabalada yazılı olan her şey bu Partzuf'un bir kısmı ve doğduğu dünya ile ilgilidir.

Herhangi bir zamanda çevredeki dünyanın algılanması insanın ne kadar yukarıya

çıktığına ve Adam HaRishon'un Partzuf'unun hangi kısmına eriştiğine bağlıdır.

Manevi dünyalarla bağlanmak, birleşmek için, kişi özellikleri açısından bu dünya ile bir benzerliğe erişmek zorundadır. Sürekli olarak verme şeklindeki manevi özellik ile sadece bir arzu eşleşse bile, bu aşamada Yaratan ile bir bağlantı kurulur.

Bu ilk bağlantıyı kurmak oldukça zordur. Kişi maneviyata açıldığında onu açıkça anlar ve onu başka bir şeyle karıştırmaz. Sonra, arzularını değiştirme ihtiyacı duyar. Yaratan, kendi adına, insanın ıslaha erişmesini ve insandan kendisine bir istek gelmesini umar.

İlahi Işık bütün mutlak hareketsizliğinde bekler, sadece ruhlar değişime uğrar. Bu değişimin her aşamasında Işık'tan yeni bir bilgi alır.

Yaratan sadece samimi dua isteğine karşılık verir. Eğer bir cevap, karşılık olmaz ise, bu cevap verilecek gerçek bir arzunun olmadığı anlamına gelir.

İnsan hazır olduğunda, derhal cevap gelir çünkü Işık daima Kliyi doldurmak ister.

8. DERS

Bu derste işlenecek başlıklar:

1. Materyalizme karşı maneviyat.
2. Kelimin ıslahı.
3. Alma arzusunun ortaya çıkması.
4. Baal HaSulam tarafından düzenlenen Ari Metodu.
5. Kabalistin gözünde yaratılış

Bütün kutsal yazılar insanın, hayatının sonuna kadar yaşaması umulan duyguları anlatmaktadır ve mesaj daima aynıdır: maddi dünyaların cazibeleri yerine maneviyatı tercih etmek ve Yaratan'ı övmektir.

Yaratan'ın bizim dualarımıza, övgülerimize ihtiyacı yoktur, çünkü o tamamen Egoizmden mahrumdur.

Yaratan'ın övülmesi; Kli'nin doğru oryantasyonda olduğuna dair bir işarettir. Yaratan ile birleşmeden, ona bağlanmadan ortaya çıkan hazlar sonsuz, ebedi, mükemmel olabilir ve sadece kişinin egoizm müdahalesi ile sınırlanır.

Özgecillik, Kli'yi ıslah etmenin bir yöntemidir, özel bir niteliktir. Egoizm kayda değer herhangi bir iyilik sağlamaz. Her şey açıkça görülür: insanlar ne kadar çok şeye sahip olursa, tatminsiz olmaları o kadar muhtemeldir. En gelişmiş ülkelerde (yani kendilerini gelişmiş sanan) gençler ve yaşlılar arasında sık sık meydana gelen intiharların sayısı alarm verici bir boyuta gelmiştir.

İnsana her şeyi verebilirsiniz; bu sadece yaşamın en basit zevklerini bile hissetmemeye neden olur.

Zevk sadece ıstırap ve haz teması geçtiğinde hissedilir. Bir hazzın yerine getirilmesi onu alma arzusunun giderilmesine yol açar.

Yaratan'ın Kli'nin egoistik doğasını özgecil bir doğaya dönüştürme emri O'nun yararına değil bizim yararımıza verilmiştir.

İnsanın şu anki durumuna Olam Hazeh (Bu Dünya) denir ama bir sonraki durumuna ise Olam Haba (Gelecek Dünya) denir.

Dünya kişinin şuan hissettiği şeydir; gelecekte olan yükselmiş, algılanmış duygu ise yeni bir dünyanın algılanmasına neden olur.

Her bir öğrenci eğer kısa bir süre için Kabala kursuna katılsa ve sonra çekip gitse yine de içinde yaşamaya devam eden bir şeyi alır.

Her birimiz yaşamda en önemli şeyin ne olduğunu bilinçsiz olarak hissederiz.

İnsanların hepsi farklıdır. Kimileri daha yakışıklı, daha hızlı doğar. Böylesi kişiler sık sık iş hayatında ve toplumda başarı kazanırlar. Zengin olurlar ve diğerlerini sömürmeye başlarlar.

Kimileri tembel doğar ve yavaşça büyür ve gelişir çok da şanslı değildirler. Kimileri yakışıklılardan daha sıkı çalışırlar ama karşılığında az şeyler elde ederler.

Bu dünyada kişinin çabalarını değerlendiremeyiz, zira bunlar insanın doğumunda beraberinde getirdikleri çok sayıda iç kişisel, içsel niteliklere bağlıdır.

Ne insanın içsel, kişisel, ahlaki çabaları ne de fiziki çabaları ölçebilen aletlere sahibiz.

Baal HaSulam ve Rav Y. Aşlag'ın yorumuna göre bu dünyadaki insanların yaklaşık % 10'u güya özgecildir. Bunlar vermekten haz alan insanlardır.

Nasıl ki bir egoist almadığı için öldürebilir ise, böylesi bir "özgecil" de veremediği için öldürebilir.

Bu tür insanlar aynı zamanda bir şekilde egoisttirler, çünkü ihsanlarının sonucu olarak bir şeyi almaktadırlar.

Doğal olarak da ıslaha maruz kalırlar. Maneviyat ile ilgili olarak da aynı şey sözkonusudur. Gerçek bir özgecil karakterleri olmadıkları için içlerinde doğuştan var olan kötülüğü ele geçirmek, kavramak için uzun bir yolu kat etmek zorunda kalırlar. Bu, egoist olmadıklarını anladıkları bir periyottur.

Bir kişi ne kadar kaba, ne kadar egoist olursa maneviyata ulaşma fırsatına o kadar çok yakınlaşıyordur. Egoizmi büyük olduğu kadar da olgun hale gelmiştir.

Artık, bu egoizmin insanın kendisine zararlı olduğunu anlamak için bir adım ileri gitmek gereklidir. Yaratan'dan insanın niyetini "kendisi için almak"tan "Yaratan için alma" yönünde değiştirmesini ister.

Utancı özelliği, Ein Sof Malkut'unda, Keter Behina Şoreş'in neye benzediğini anladığı vakit ortaya çıkar. Utancı duygusu Işık ve Malkut'un arasında var olan keskin bir farkın duygusudur.

Malkut'un kendisi Işığı algılayamaz, sadece Işık tarafından içinde uyandırılan özellikleri ve nitelikleri algılayabilir.

Işığın kendisi herhangi bir özelliğe sahip değildir. Malkut'un hissettiği bu özellikler Işığın Malkut üzerinde yarattığı etkinin bir sonucudur.

İnsan organizmasının bütün tepkileri – manevi veya maddi organizmalar olsun, fark etmez – yararlı ve gereklidir.

Bir denge unsuru yaratmak için hastalıkların organizmanın tepkimesi olduğu varsayılır.

Varsayın ki kişinin ateşi var. Organizması kendisini korumak için mikropları öldürmek amacıyla yüksek ısı üretir. Bu tepki daima organizmanın sağlıklı bir hali olarak değil

de dahili sürece verilen bir reaksiyon olarak algılanır.

Bundan ötürü hastalıkların semptomlarını öldürmek yani organizmanın reaksiyonunu nötralize etmek yanlıştır.

Egoizmimiz çok zekidir. Eğer tatmin edilmesi imkansız bir arzu var ise gereksiz bir ıstırap gelmesin diye egoizmimiz onu bastırır. Fakat belli durumların ortaya çıktığı anda, bu arzular yeniden yüzeye çıkarlar.

Yukarıdaki husus, canlı kalmaktan başka herhangi bir özel arzusu olmayan zayıf, yaşlı, hasta bir insan için bile geçerlidir.

Organizma yerine getirilemeyecek arzuları bastırır.

Behina Alef Bet'e, Bet'de Gimel'e v.s. döndüğünde, Dünyanın evrimi Or Yaşar'ın dört aşamasına ayrılır. Ama, Ein Sof'un Malkut'u oluşturduğu vakit, Malkut'ta yaşayan ve herhangi bir biçimde değişmeyen, Sefirot'un arzularının tamamını emer, içine alır.

Öteki dünyaların daha sonra oluşturulmuş olması gerçeği değişen arzulara şahitlik eder, evrimleşen niyetlere değil.

Niyete bağlı olarak, farklı arzular aktive edilir. Fakat arzuların kendisi değişmez. Orada daha önceden var olmayan hiçbir yeni şey yaratılmamıştır.

Aklımıza dün değil de bugün gelen düşünceler için de geçerlidir bu husus. Daha önce onlar oradaydı ama dün bizden saklanmışlardı.

Her şey insanın içinde pasif durumdadır ve her bir eylemin açığa çıkması için belli bir vakit vardır. Yeni olan hiçbir şey yaratılmamıştır.

İki farklı şeyi bir tek şeye dönüştürmek imkansızdır. Örneğin; inorganik doğayı, organik doğaya çevirmek gibi, ya da bitki aleminde olan varlıkları hayvanlar alemindeki bir üyeye dönüştürmek gibi.

Ara sınıflar da vardır; örneğin hayvanlar ve bitkiler aleminin ortasında bulunan deniz mercanları gibi.

Bitkiler ve hayvanlar arasında topraktan beslenen, yaşayan canlılar bulabiliriz.

Maymun, hayvan ve insan aleminde, ortada konumlandırılmıştır. Ne tam bir hayvan olabilir ne de bir insan.

Meydana gelebilecek yegane değişim – daha yüksek bir seviyeye erişmek için – manevi kıvılcımlar insanı maneviyata çektiği zaman oluşur.

Bu aşamada, bu iki ayaklı yaratık gerçek bir insan olur. Kabalistik bakış açısından "insan" olarak adlandırılacak olan çok az insan vardır.

Bilim ve teknolojinin gelişiminin kaderi en sonunda nihai bir son durağa gelir ve bizim şu sonuca varmamızı sağlar ki bu ana hedef değildir. Ama her şeyden önce bu son durağa erişmek gerekir.

Kabalistler daima öğrenci grupları organize etmişlerdir. Hiçbir surette, öğrenciler sınıflandırılmaz veya çalışma arzusuna göre kategorilendirilmez.

İnsan önceden belli arzularla yaratılmıştır ve hiç kimse neden bu şekilde yaratıldığını neden arzularının belli biçimde ortaya çıkarıldığını bilmez.

Sınıflandırma bir grup oluşturmadan önce doğal olarak meydana gelir.

Haim Vital haricindeki hiç kimse Ari'yi gereği gibi anlamamıştır. Ari, Rav İsak Luira 16. yüzyılda yaşamıştır ve Safed'de öğretide bulunmuştur.

Haim Vital'in, Ari tarafından şekillendirilen yeni bir yöntemi takip ederek çalışmaya başladığı bilinmektedir. Ari'nin grubunda zaten büyük Kabalistler vardı; ama o her şeyi tamamen Haim Vital'e devretmiştir.

Kabalada usta olan bir kişinin öğretim yöntemi bu dünyaya inen ruhların çeşidine bağlıdır.

Ari'den önce, başka öğretim sistemi ve metotları vardı. Ari'nin yöntemlerinin ortaya çıkmasının ardından, herkes için çalışmak olası olmuştur, bunun için sadece gerçek bir arzu gereklidir.

Baal HaSulam, Rav Y. Aşlag Ari'nin sistemini değiştirmede, sadece onu genişletti. Ari'nin kitapları ve Zohar ile ilgili olarak daha detaylı yorumlar yaptı.

Bu sayede bizim neslimizde Kabala çalışmak ve kendilerini manevi aleme çekmek isteyenler çalışılan materyalin esas özünü anlayabilir ve kutsal kitapları okurken benzerlikler oluşturabilirler.

Ari'den önce bu dünyaya giren ruhlar maneviyatı tamamen, saf biçimde harici olarak algılamışlardı. Ari'nin ölümünün ardından ruhlar inmeye başladı ve bu ruhlar manevi ve bilimsel yöntemler ile kendilerini ve manevi dünyayı çalışıp analiz ettiler.

Bu, Ari'den önce çıkan kitapların hikaye tarzında yazılmış olmasının nedenidir.

Ari'nin öğretim sisteminin ardından çıkan kitaplar – yani On Sefirot'un Çalışması – Behinot (Aşamalar), Sefirot ve Olamot (Dünyalar) dilini kullanarak yazılmıştır.

Büyük bir Kabalist'in, dünyamızın bilimleri ile iştiğal etmesi, farklı deney ve keşifler yapması için bir neden yoktur.

Kabala temelinde bütün açıklamaları verebilir, çünkü Kabala bütün bilimlerin kaynağıdır.

Her bir bilimin kendi dili vardır. Eğer Kabalist bir bilim adamı değilse ilgili bilimsel terminolojiyi kullanarak farklı fenomenleri tanımlayamayacaktır.

Bütün varlıkların maddi ve manevi özünün temeli olan, Evrenin gerçek kurallarını tanımlayamayacaktır.

Kabalistler bütün varlıkların maddi ve manevi özünün temeli olan, Evrenin gerçek kurallarını algırlarlar.

İki nesne arasındaki ilişkiyi hangi dilde yazabilir? Manevi nesnelere arasındaki ilişkiler nelerdir? Bütün bir dünyayı bir arada tutan manevi gücü nasıl tanımlayabilir?

Bu dünyadaki hiçbir özel formül bunu yapamaz. Manevi dünyada, Kabalist bütün algılamalarını geçirebilir, iletebilir ama bu algılamalar alt tabakadakilere nasıl iletilebilir?

Bir şekilde anlatmak mümkün olmuş olsa bile, insan egoist doğasını değiştirene kadar hiçbir şey dünyamızı açıklayamaz.

Eğer insanlar özelliklerini daha yüksek bir seviyeye çıkarırsa manevi eylemleri gerçekleştirebilir ve kendi aralarında manevi dilde konuşabilirlerdi.

Her insan durduğu seviyeye göre alır ve ıstırap çeker. Manevi seviyeye erişmek için, Perde (Masah) gereklidir ve bu hiç de kolay bir görev değildir.

İnsan, kaçamayacağı kirliliğe, kötü bir çember içinde kısırlanmıştır. Böylece bu çemberin ötesinde ne olduğunu görmezden gelir.

Bundan dolayı Kabala çalışmaları hakkında hiçbir şey bilmeyen insanlar ona gizli bilim demektedirler.

Zohar Kitabına Giriş isimli eserinde, Kabalist Baal HaSulam bilginin dört derecesinden bahseder: (i) madde (ii) maddeyi sarmış olan biçim (iii) soyut biçim (iv) öz.

Bilim sadece madde ve bir biçime sahip maddeyi inceleyebilir. Maddesiz biçim

tamamen saf bir kavramdır ve kesin bir analizi yoktur. Sonucusu yani öz ise nesnelere canlandıran ve tepkileri tetikleyen şeydir ve bilinemezdir.

Aynı şey, manevi dünyalarla da ilgilidir. Büyük bir Kabalist bile manevi bir şey çalışırken maddeyi ve onun makyajını – hangi biçimde olursa olsun – algılayabilir ama maddesiz bir biçimi asla algılayamaz.

Böylece, manevi boyutta, Evren hakkındaki bilgimiz için bir sınır vardır.

En sonunda Kabalist belli bir seviyeye ulaştığında Yukarı'dan bir hediye alır ve evrenin sırları ona açılır.

9.DERS

Bu derste işlenecek başlıklar:

1. Dünyaların yayılması.
2. Sonsuzluk Dünyasına erişme.
3. Atzilut Dünyasının Partzufimi.
4. Şabat'taki üç yükseliş.
5. Zaman – Manevi Anlam.
6. Saran Işığın yardımı ile ilerleme.
7. Nihai Islah

Beş Dünyaların Doğumu

- i. Adam Kadmon
- ii. Atzilut
- iii. Briya
- iv. Yetzira
- v. Assiya

Bu, esasında 5 Sefirot'un gerçekleştirilmesidir: Keter, Hohma, Bina, Zeir Anpin ve Malkut, ki hepsi de Malkut'un kendisinin içindeydi.

Dünyaların yukarıdan aşağıya yayılması dört arzunun Aviut'unun giderek artmasıyla eşleşir; 0'dan 4'e kadar olan aşama.

Dünyalar Malkut'u saran küre gibidir. Benzetme yapacak olursak kendisi iç içe küreler içinde olan ve sadece en yakınındaki küreyi algılamak için duyu organlarını kullanan bir adamı düşünebilirsiniz: Assiya Dünyası.

Duyu organlarını keskinleştirerek ve niteliklerini değiştirerek, insan aşama aşama bir sonraki ve daha sonraki küreyi algılamaya başlar.

Bütün dünyalar Işığın yoluna yerleştirilmiş birer filtrelerdir, Saran Işığı engelleyen özel bir Perdeler'dir: Or Makif.

İnsan bu dünyaların varlığını hisseder hissetmez, "perde filtreleri"ni kaldırır, çıkarır. Bu, onu Yaratan'a daha yakın hale getirir.

Eğer Işık insana filtre edilmeksizin erişe, insanın Klisinin şevirat HaKelimini yaratırdı.

Bütün "Perde-Dünyaları"nı çıkararak, kaldırarak, kişi dünyaların kendisine girmesine, sızmasına izin verir. Bu aşamada, kişi Işığı elde eder ve Işığa benzer özelliklere sahip olur.

Böylesi bir var olma Gimar Tikun ile – Nihai İslah – ilişkilendirilir.

Başlangığta, insan dünyaların içine yerleştirilir ve gücünü ve kendisine yüklenen baskıları algılar.

Kişi bu baskıların üstesinden nasıl gelecektir? Bir iç islah geręekleřtirerek, rneğin Assiya Dünyası zelliklerine karşılık vererek. Bu, sıfır seviyesinde özgecil olmak anlamına gelir.

stesinden geldikten sonra, Assiya Dünyası insanın içine sızar ve böylece insan tarafından Assiya Dünyası hissedilebilir.

Yetzira Dünyasını hissetmek için ise, bu dünyanın özelliklerine benzer özellikler elde etmek ve bu dünyanın içimize girmesine izin vermemiz gereklidir.

Bu aşamada, 1. Seviye zgecil oluruz. Hedef bütün dünyaları içeri almak ve Aviut'un 2., 3., 4. Seviyelerine göre bu dünyalara benzer olmaktır.

Bu şekilde, Malkut tamamen ıslah edilir ve ilk 9 Sefirot'u içine alır, emerken insan bütün dünyaların sınırlarının ötesine geçer ve Sonsuzluk Dünyasına (Olam Ein Sof) erişir.

Islaha başlamak için, İnsanın, Yaratan'ın özelliklerini şiddetle arzulaması ve de kendi özelliklerini elde etmesi gerekir.

Her bir Atzilut Dünyasının Partzuf'u – Zeir Anpin Partzufim'i hariç – daha önceki Partzuf'un Peh'inden başlar; Zeir Anpin Abba ve İma'nın Taburundan ve Malkut Zeir Anpin Taburunda başlar.

Atik'in üç Partzufimine, Arih Anpin'e, Abba ve İma'ya Keter, Hohma ve Bina denir. Bu da Keter'e Hohma'ya ve Nikudim Dünyasının Binasına karşılık gelir.

Atzilut Dünyasının Roş'u, Nikudim Dünyasının iki Başına karşılık gelir ve aynı fonksiyonu yerine getirir. Atik, Arih Anpin, Abba ve İma'dan oluşan Atzilut Dünyasının Roş'u Nikudim Dünyasının kırılmamış Keliminin Reşimot'unda ortaya ilk çıkacak olandır.

Fakat Zeir Anpin ve Malkut aşama aşama yeniden kurulur. Sadece Galgalta ve Eynaim Zeir Anpinden ve Malkut'un tek noktasından yeniden kurulur.

Zeir Anpin'in ve Malkut'un AHP'leri, BYA'nın Dünyaları içindedir. Eğer bu AHP'ler ıslah edilirse, bu durumda bütün dünyalar ıslah edilir. Islah, Adam HaRishon'un Partzuf'unun yardımı ile gerçekleştirilir.

Adam HaRishon'un bu Partzuf'u neye benzer? Atzilut Dünyasının Malkut'u Bina seviyesine çıkartılır, buna üç aşamada erişilir. Atzilut'un bütün Dünyası, sonra üç seviyeye yükselir.

Atzilut Dünyasının normal durumuna "hafta içi günü" denir. Böylesi günlerde, Atzilut Dünyası, Parsa'dan aşağıya yayılan yetersiz Işık tarafından aydınlatılır.

Bundan sonra, Yukarıdan aşağıya daha büyük bir Işık gelir ve Atzilut Dünyasını bir seviye yukarı çıkartarak Atzilut Dünyasına daha yüksek özellikler ihsan eder.

Şimdi, Malkut Zeir Anpin'in yerinde bulunmaktadır. Zeir Anpin artık Abba ve İma seviyesine erişir. Abba ve İma Arih Anpin ile yer değiştirir, karşılığında Atik'in seviyesine ve nihayetinde de daha yükseğe SAG'a kadar yükselir.

Atzilut Dünyasının ilk yükselişi Cuma Akşamı, Erev Şabat meydana gelir.

Böylesi bir ilerlemeye Yukarıdan gelen uyanış adı verilir. Aramik dilinde İtaruta de letata denir. Bizim dünyamızda ise bu günler, haftalar ve zaman bize değil de üzerinde kontrolümüz olmayan doğanın kanunlarına bağlı olan her şeye karşılık gelir.

Bir sonraki aşama Atzilut Dünyasını bir seviye yukarı çıkarır. Artık, Malkut kendisine ilave bir özelliğin (vermek niyeti) verildiği yer olan Abba ve İma seviyesinde durur.

Bu aşamada Malkut, Yaratan için alabilir. Artık, bir perdeye sahiptir ve Zivug de Aka gerçekleştirebilecektir, böylece yeni bir Partzufim yaratır.

Bir yandan Abba ve İma'nın özelliklerine dayanarak bir yandan da Ein Sof'un Malkut'unun özelliklerine dayanarak; Malkut yeni bir Partzuf yaratır: Adam HaRişon.

Bir Kabalist için, Erev Şabat (Cuma Akşamı), Şabat (Cumartesi), Matzei Şabat (Cumartesi Akşamı) denilen manevi durumlar takvimle alakalı olmayan günlerde tecrübe edilebilir.

Şabat'ta ise, sigara içmek, bir araba ile seyahat etmek (gibi eylemler) yasaklanmışken kişisel Şabat'ta ise her şeye izin verilir. Zira, Kabalist bu dünyaları yaşar ve onun kurallarına uymak ve onu uygulamak zorundadır.

Bundan dolayı bir Kabalist için haftanın altı günü saniyenin bir anı kadar sürebilirken, Şabat birkaç gün devam edebilir. Bu iki durum kıyaslanamazdır.

Bu dünyada meydana gelen her şey bünyemiz, vücudumuz ile ilgilidir ama manevi dünyada meydana gelenler ruhumuz ile alakalıdır. Şimdilik, ruhumuzun ve vücudumuzun senkronize olmadığına şahitlik edebiliriz.

Ama gelecekte, dünyamız manevi dünyaların ilkeleri ile çalıştığında – bu Gimar Tikun'a erişildiğinde olacaktır – her iki dünyanın ve de bütün zamanların işleri birbiriyle kaynayacaktır.

Eğer değiştirdiyse ve bu değişim bir saniyenizi aldı ise, bir sonraki değişiminiz beş yıl sürerse bu bir sonraki saniyenin 5 yıl devam etmiş olacağı anlamına gelir.

Manevi dünyada, zaman kişinin özelliklerinin değişimi ile ölçülür. Kişi Kabala çalışmaya başlamadan önce dünyamızda binlerce yıl geçebilir.

Maneviyata girdikten sonra, birkaç hayatımızda yaşamaya alışkın olduğumuz şeyleri bir günde yaşayabiliriz. Bu, zamanın çekilmesi – kısalması – ve değişimi ile ilgili olan bir örnektir.

Manevi yıllar, BYA'nın 6000 dereceden oluşan seviyelerine karşılık gelir ve referans olarak bizim maddi zamanımızla eşleştirilemez.

BYA Dünyalarından Atzilut Dünyasına çıkışa Cumartesi, Sabbath veya Şabat denir. Galgalta'nın Tabur'u ve Parsa arasında değişen bölüme Şabat denir.

İlk çıkış, Briya Dünyasından Atzilut Dünyasına olandır, İkinci Yetzira Dünyasından Atzilut Dünyasına ve üçüncüsü de Assiya Dünyası ile ilişkili olandır.

BYA Dünyalarından olan çıkış ve Atzilut Dünyası eş zamanlı olarak meydana gelir.

Çıkışın üçüncü aşaması meydana geldiğinde, Atzilut Dünyası Zeir Anpin'i ve Atzilut Malkut'unu ve BYA Dünyalarını sarar.

Bu sefer, Atzilut Dünyasının Roş'u (Atik, Arih Anpin, Abba ve İma) Atzilut Dünyasının sınırlarını doğru biçimde geçer ve Adam Kadmon dünyasına girer.

Sırasıyla, Galgalta'nın Roş'u (çıkışın 1. Aşaması) Roş AB (çıkışın 2. Aşaması) ile beraber ve Roş SAG (çıkışın 3. Aşaması) ile beraber yükselir, çıkar ve Ein Sof Dünyasına girer.

Assiya'nın ilk manevi dünyasına giren bir kişi çıkışın 3. Aşaması boyunca Atzilut Dünyasına erişebilir ve Manevi Şabat'ı tecrübe edebilir.

Sonra bu kişi tekrar başlangıç aşamasına geri getirilebilir, çünkü çıkışı, yükselişi kendi çabaları sonucu değil, ona Yukarıdan bir hediye olarak verilmişti.

Manevi zaman yönü daima aşağıdan yukarıya doğrudur. Sürecin farkında olmaksızın bütün insanlar, bütün ruhlar sürekli olarak yukarı çıkıyorlar – O'nunla birleşmek, ona bağlanmak için – Yaratan'a yakınlaşıyorlardır.

Buna, manevi zamanın direkt akışı denir. İnsan bu süreci olumsuz bir süreç olarak hissetse bile, zaman daima olumlu bir yönde ölçülür.

İnsan egoisttir, bundan dolayı maneviyat negatif olarak algılanır. Fakat, insan manevi gelişme yolunda yürürken kendisini asla alçaltmaz.

İnsan bu dünyada egoizmini arttırmaya çalışmamalıdır, daha ziyade bunun yerine Yaratan'a daha da yakınlaşmayı istemelidir.

Nihai ıslahına kadar, bu yönde çalışırken insan sürekli olarak çoğalan egoizmini hissedecektir, yani, doğal egoizm; ilahi özelliklere kıyasla daha da kötüleşecektir.

Kabala çalışması, insana gerçek özelliklerinin neler olduğunu göstermek olan Saran Işığın (Or Makif) kişinin üzerine çekmesini sağlar. Her ne kadar değişmeseler de rağmen, daha negatif görünürler.

Esasında, İlahi Işığın etkisi altında özelliklerinin gerçek doğasının daha da farkında olmuştur sadece. Bu his, kişi aksine inansa bile, yaptığı, ilerlemenin bir göstergesidir.

BYA Dünyaları neye benzer? Parsa'nın altındaki AHP'lere düşmüş olan özgecil Kelimelerdir. Bu dünyalar da Galgalta ve Eynaime ve AHP'lere bölünür. Galgalta ve Eynaim'leri Yetzira Dünyasının Hazeh'i (Göğüs) ile nihayetlendir; yani Briya'nın On Sefirot'undan ve Yetzira Dünyasının altı Sefirot'undan sonra.

Yetzira'nın Hazeh'i ve aşağısı (Yetzira Dünyasının dört Sefirot'u ve Assiya Dünyasının On Sefirotu) olan 14 alt sefirot BYA Dünyalarının AHP'leridir.

Atzilut Dünyası Işığı ile Yetzira Dünyasının Hazeh'ine giden yol boyunca BYA dünyalarını aydınlatır. Atzilut Dünyasına Şabat denir.

BYA dünyasının 16 üst Sefirot'una (Galgalta ve Eynaim) – Parsa'dan Hazeh'e – Şabat Alanı (Tehum Şabat) denir ama Atzilut'un Dünyasının kendisine Yir (şehir) denir.

Bütün BYA Dünyaları Atzilut Dünyasına çıktığı zaman bile, Parsa'nın altından Yetzira'nın Hazehine (Galgalta Eynaim) kadar yerleşik bulunan arzularla çalışmak mümkündür.

Bundan dolayı dünyamızda Şabat boyunca sadece Tehum sınırları içerisindeki şehrin sınırlarını geçmeye izin verilir.

Bu uzaklık 2000 Ama (yaklaşık 2000 metre) ve 70 Ama olarak ölçülür. Bu uzaklık nasıl ölçülür?

Parsa'dan Briya Dünyasının Hazeh'ine, Ibur adı verilir ve 70 Ama'ya eşittir. Dışarıda bulunmasına rağmen, bu mesafeye Atzilut Dünyası da dahil edilir. Bu, şehri saran bir dış şerittir. Briya Dünyasının Hazehinden Yetzira Dünyasının Hazeh'ine kadar olan uzaklık 2000 Ama'ya eşittir.

Parsa ve Sium arasındaki toplam mesafe 6000 Ama'dır. Yetzira'nın Hazeh'inden Sium'a

uzanan BYA Dünyalarının Alanına "kirli yer" denir, Mador Klipot (Kabukların Mekanı).

Mador Klipot, Assiya Dünyasının 10 Sefirot'u ile Yetzira Dünyasının 4 Sefirot'unu kucaklayan BYA Dünyaları'nın AHP'lerinden meydana gelir. Burası kesinlikle kutsallıktan (Keduşa) mahrum bir yerdir, hiç kimse oraya Şabat boyunca gidemez.

İsrail'de şehirler özel bir tel duvar ile çevrilidir, ki bu duvarın içindeki her Şeyin Őehirle alakalı olduğu anlamına gelir. Buna Eruv denir ve bu Şehir için birleŐik bir bölge yaratır. Bu sınırlar içerisinde, yürümeye ve içeri ve dıŐarı mal getirip götürmeye izin verilir.

Kişi manevi dünyaya çıkıp Mahsom'u geçtiği zaman, Mador Klipot boyunca gitmesine gerek yoktur. O kişi için maneviyata geçiŐ Şabatta yani BYA dünyaları Atzilut'ta olduğu sürece meydana gelmez.

Manevi Şabat herkes için aynı vakitte başlamaz.

Dünyamızda Şabat farklı ülkelerde, farklı zamanlarda meydana gelir ama eğer kişi güneŐin veya ayın etkisi altında değilse –  rneğin kozmoz'un etkisi altında değilse – kendi Şabat'ını Kudüs vakti ile ayarlamak zorundadır: Yaratan'ın Kudüs'te olduğu gerçeği ile uyumlu olarak.

İlerinde sınırlarını muhafaza edebilsinler diye kendi dahili sınırlarının ne olduklarını kendilerine göstermek için ruhlar Atzilut Dünyasına çıkarılırlar, yükseltirler.

İnsan sınırları kendisi teşkil ettiği vakit onların farkına varmaz, o bu sınırların üstündedir ve baskı yaratmıyordır.

Sonra, insanların giriŐtiėi eylemler kendi özelliklerinden kaynaklanmaktadır. Yaratılışın amacı kişisel yükseliş anlamına gelir ve Şabat yüksek dünyalarda nelerin var olduğunu, mücadele etmek için nelerin var olduğunu göstermek için var olmaktadır.

İslahı elde etme, Yaratan'ın IŞığı direkt olarak gönderdiği, filtre görevi gören dünyaların

artık kullanılmadığı zaman meydana gelir.

Işığın parlaması sınırsızdır ve Yaratılışın amacını gerçekleştirmek için sınırsız bir haz getirir.

10. DERS

Bu derste işlenecek başlıklar:

1. İlk insan (Adam HaRishon)
2. Biçimsel Eşitlik
3. Islah
4. Manevi Filtreler

Bu ana kadar neleri gördüğünüzü özetlemek gerekirse:

Adam HaRishon yaratılan yegane varlıktır. Bu Partzuf üç dünyanın yüksekliklerine erişir. Briya, Yetzira ve Assiya. Başı Briya Dünyasındadır, Garan (Boğaz) Yetzira Dünyasının Hazeh'ine yayılır; Guf'u (Beden) bütün yol boyunca uzanarak, Yetzira Dünyasının Hazeh'inden bu dünyanın sınırlarına kadar olan alandadır. Raglaim (Ayaklar), Assiya Dünyasının bulunduğu yerededir.

Ülkeler dünyalarda nasıl konumlandırılmışlardır?

Baal HaSulam, Dallar Dilini kullanarak şöyle açıklama yapmaktadır: Atzilut Dünyasına Eretz Yisrael (İsrail Ülkesi) denir. Ona en yakın olan yer olan Ürdün, Briya Dünyasının bulunduğu yerededir.

Yaratan'ın emrine bağlı olarak, İsrail'in iki kavmi ruhların iki türü Ürdün'de konumlandırılabilir, yani Briya Dünyasında; zira bu dünyanın özellikleri (Bina özellikleri) sadece hafif biçimde Atzilut Dünyasının özelliklerinden (Hohma) farklılık gösterir.

Suriye, İsraille bitişik olarak düşünülür; ona Briya Dünyasının Malkut'u denir. Sonra, Briya Dünyasının Malkutundan Yetzira Dünyasının Hazehine kadar Babil ülkesini buluruz karşımızda.

Parsadan Yetzira Dünyasının Hazehine kadar olan mesafenin Eretz Yisrael olduğu ve buralara Kibbuş David, Davut'un fetihleri denildiği açıkça ortadadır.

Kral Davut dünyamızda maneviyatı maddileştirdi. Maneviyat hakkında çalıştığımız her şey en az bir kez bu dünyada maddileştirilmelidir.

Sadece Yaratan ve insan vardır, yani haz vermek arzusu ve bu hazdan zevk alma arzusu. Yaratan'ın Işığını saklayan, insan etrafında beş tane filtre vardır, beş dünya.

Eğer insan kendi arzularına göre doğal olarak hareket ederse, kendisini bu filtrelerin etkisi altında bulur.

Eğer kişi bu filtrelerin sadece birisinin – en alttaki bile olabilir – özellikleri ile uyumlu olarak kendini ıslah etmeye karar verirse, yükselecektir. Filtrenin üstünde duracaktır ve özelliklerini bu dünyanın özellikleri ile eşleştirecektir.

Üstelik, kişinin özellikleri diğer iki dünyanın özellikleri ile beraber olursa, bu iki filtrenin eylemlerini sona erdirir ve kendini onların üstünde bulur.

Ardından Yaratan'ın Işığı ruhu içine direkt olarak parlayacaktır. Hayat ve ölüm arasında başımıza gelen her şey manevi dünyalarda meydana gelen şeylerin bir neticesidir.

Işık durumuna bakmaksızın Malkuta girmek isteyen insan, onu alabilecek olmasına rağmen Işığı geri çevirmek zorundadır.

Şimdi, Tzimtzum'u tecrübe ediyoruzdur ve bize öyle gelmektedir ki Yaratan artık bizden kendisini algılamamızı istemektedir, bundan dolayı, O, kendini gizler.

Esasında, örneğin bir kişi Assiya Dünyasına eşit bir ıslah gerçekleştirir ise bu onun bu dünyada konumlandırıldığı anlamına gelir.

Filtreyi kaldırmıştır, artık ona gereksinim duymaz, zira artık Işığı muhafaza edebilir ve

verme niyetiyle olabilir. Sonra fark eder ki Yaratan açısından kendimiz için veya O'nun için alma amacıyla kısıtlama yapmamızın veya yapmamamızın bir önemi yoktur.

Açıkçası, insanın kendisi alma veya verme, gerçek ve yalan, iyi eylemler ve kötü eylemler arasında bir fark olmadığı ahlaki bir seviyeye erişir.

Kişi kendi tercih ettiği şeyi seçer. Fakat Yaratan açısından sadece bir tek arzu vardı; insanı mutlu etmek. Hazzın türü alıcıya bağlıdır.

Asıl husus – Yaratan tarafından koyulmuş bir koşul olmaksızın – hiçbir ilave ödül veya cezanın verilmemesine rağmen – zgecil yükselişi seğmektir.

Bu seçim, ceza-ödül seviyesinde değil, kişinin varlığından tümüyle ayrı olduğu en yüksek manevi seviyededir.

Yaratan, insanın özüne beş filtre koyar ve ondan ilahi Işığı saklar. Son, beşinci filtrenin arkasında Yaratan hiçbir şekilde hissedilmez. Bu, bizim maddi dünyamızın konumlandırıldığı yerdir.

Orada ayrıca, insanın dünyada varoluşundan bu yana bütün ruhların, bütün nesillerin arzularının tamamının bulunduğu ve hayatımızın anlamı olan bu dünya: Işığın kk bir kıvılcımı (Ner Dakik) ile yaşam desteği alır.

Bu Işık öylesine önemsizdir ki ruhlar tarafından gerçekleştirilen eylemler ihlal olarak düşünülmez, ama sadece minimal hayvani bir yaşam olarak düşünülür.

Bu minimal hazların alınmasında bir kısıtlama yoktur. Yaşa ve mutlu ol...

Fakat, eğer daha çok istiyorsan maneviyata benzer olmak zorundasın. Her bir manevi haz tamamen özgecil bir ihsanı yerine getirmeyi gerektirir.

Bunu elde etmek için, insanın belli bir seviyeyi araması ve filtrenin kendisi gibi hareket

etmesi – ahlaki gücünün yardımı ile içeri giren Işığı geri çevirerek – gereklidir.

Daha sonra, filtre böylesi bir insan için var olmaktan vazgeçer ve kendi Klisine girmeye çabalayan Işığı geri çevirebilir. Bu kişi sonradan alacaktır ama Yaratan için.

Adam'ın Ruhu BYA Dünyalarının 30 Sefirot'u ile uyum göstermiştir; ki bu dünyalar aynı Atzilut Dünyasını temsil eder, ama bunlar Aviut Bet, Aviut Gimel ve Aviut Dalet'li egoistik arzuların içinde konumlandırılır.

Adam kendi eylemlerini ıslah ettiği ve onları manevileştirdiği vakit; dünyalarla beraber Atzilut Dünyasına yükselir.

İslah'ın 6000 aşaması geçtikten sonra, Adam HaRishon tamamen Atzilut Dünyasına yükselir.

Adam HaRishon'un Partzuf'unun bir parçası olan her bir ruh aynı yolu takip eder.

İnsanın kendisi ıslah edilmeye ihtiyacı olan şeyi seçemez ama kendisine Yukarıdan gönderileni, kendisine gösterilen şeyi ıslah eder. Ve böylece bu eylemler en yüksek seviyeye kadar gider.

KISA KABALA SÖZLÜĞÜ

10 Sefirot: Ruhun 10 özelliği

125 Seviye: Egoist özelliklerin değişimi ve üst dünyaların edinilmesi, mutlak özgecillik. Beş temel seviye vardır ve bunlara dünyalar denir. Her dünya 5 ana Partzufimden oluşur. Her Partzufimin içerisinde 5 kategori vardır ve bunlara Sefirot denir. Toplam 5 dünya x 5 Partzufim x 5 Sefirot = 125 seviye.

620 Seviye: Ruhun arzularının düzeltilmesinin dereceleri.

600,000 Ruh: Yaratılan tek ruh olan Adem'in parçacıkları.

6,000 Yıl: Hz Adem'le başlayan dünyadaki ruhların düzeltilmelerinin süreci. BYA (Beria, Yetzira, Assiya)

7,000 Yıl: Atzilut dünyasının seviyesi.

8,000 Yıl: Partzuf SAG'ın seviyesi.

9,000 Yıl: Partzuf AB'in seviyesi.

10,000 Yıl: Partzuf Galgalta'nın seviyesi.

1995: Bu yıl itibariyle insanlarda maneviyatı edinmek için bir arzu başlayacak.

Adam: Genel ruh, yaratılan esas varlık.

Adam Kadmon: İlk dünya, genel ilahi takdir.

AHP: Yaratıldaki isteme arzusu, ruh

Alıcı (Kli- Kab), Yaratılan: Haz duyma isteği.

Altıncı His: Ruh, özgecil olma arzusu.

Ari: Aşkenazi Rav İshak'ın kısaltılmışı (1534-1572). 16. yüzyılda modern kabala metodunun geliştiricisi.

Arzunun Beş Seviyesi: Yaratan'ın yarattığı varlık 5 seviyeden oluşan bir arzudan ibarettir.

Assiya: Bizim dünyamızı da içeren en alt seviyedeki dünya.

Atzilut: Kontrol ve ıslah dünyası.

Baal HaSulam: (Yehuda Leib Alevi Ashlag'ın ikinci ismi (1885-1955) – üst dünyaları edinmenin metodolojisinin yazarı, Zohar kitabının ve Ari'nin tüm yazılarının yorumlayıcısı.

Beria: Özgecillik dünyası.

Bilgi: Algılanan gerçeğın etken ve etkisini bilmek.

Bina: Yaratıldaki özgecil karakteristik.

Birinci Kısıtlama: Egoistik arzulamanın durdurulması.

Bizim Dünyamız: Perdesiz duyarlılık.

BYA: Beria, Yetzira, Assiya (ruhun etrafındaki dünyalar)

Dalların Dili: Bizim dünyamızın dilini kullanarak üst dünyaları anlatmak.

Duran, Büyüyen, Yaşayan, İnsan: Arzunun 4 seviyesi.

Dünya: Yaratılanın kendi halini algılayışı.

Egoizm (Benlik): Kişinin kendisi için arzulaması/ niyet etmesi.

G"E (Galgalta ve Eynaim): Özgecil arzular.

Gimatria: Islah edilmiş arzuların sayısal değerleri.

HaVaYaH: Yaratılanın oluşmasını sağlayan direkt ışığın 4 safhası.

Hayat Ağacı: Ari tarafından 16 yüzyılda yazılmış ana kabala kitabı.

Haz: Işığın verdiği his.

Islahın Sonu: Adem'in tüm arzularının ıslahı.

İç Işık: Ruhunu dolduran ışık, arzu, yaratılan.

İkinci Kısıtlama: Alma arzusunu kullanma yasağı.

İnkarnasyon: Ruhun ıslahı.

İradenin Özgürlüğü: Yaratan'ı edinmeyi sağlayabilecek tek ilahi güç.

Kabala: Yaratan'ın yapısı olan özgecilliği edinmek için uygulanan bir metot.

Kabalacı: Kabala metodunu kendisi üzerinde edinen kişi.

Keter: Yarattılandaki özgecillik arzusu.

Kli: Yarattılandaki haz duyma arzusu.

Kli'nin Parçalanması: Özgecil amaçlı niyetin yitirilmesi.

Klipa (çoğul, Klipot): İlahi gücü kendi arzuları adına ve başkalarının aleyhine kullanma niyeti.

Malkut: Yarattılandaki haz duyma arzusu.

MAN: İslah edinme arzusu.

Manevi Dünya: Özgecil olma arzusunu hissedenler.

Maneviyat / Ruhanilik: Özgecillik prensibi.

Manevi Yükseliş: Özgecillik özelliklerin gelişmesi.

Masah: Anti-egoist güç, haz verme niyeti, özgecillik.

NaRaNHAY (Nefeş, Ruah, Neşama, Haya, Yehida): Yarattılandaki beş ışık.

Nefeş: En az edinilen maneviyat, yarattılandaki en küçük ışık.

Neşhama: İkinci derecenin ışığı.

Niyet: Arzunun kişinin kendisi için ya da bir başkası için yönlendirilmesi.

Özgecillik / Vermek: Karşılıksız verme niyeti (kime yönelik olursa olsun).

Partzuf: 10 Sefirottan oluşan ruhani nesne.

Perde: Anti-egoist güç, haz verme niyeti, özgecillik.

Putperestlik: Olan her şeyin Yaratan'dan/ İlahi Güç'ten kaynaklandığını algılayamamak.

Rabaş: Rav Baruh Şalom Alevi Aşlag'ın kısaltılmışı (1906-1991), Merdivenin Basamakları adlı kitabın yazarı – insanın maneviyata yükselişinin detaylı anlatımı.

Rashbi: Rav Şimon Bar Yoha, Zohar'ın yazarı (M.S. 3. yüzyıl).

Ruh: Üst güce benzerliği edinme arzusu.

Ruhani Gen (Reşimo): Farkına varılmamış özgecil hal.

Saran Işık: Yaratılana girmek isteyen ve egoist arzuları özgecil arzulara çeviren ışık.

Sonsuz Dünya (Eyn Sof): Işığın sınırsız olarak alınabilmesi.

Talmud Eser Sefirot (TES): ("On Sefirot'un Kitabı"), Baal HaSulam'ın kitabı (20. yüzyıl), kabala öğrencilerinin ana kitabı.

Üst Dünya: İnsanın kendi özgecil olma arzusunda hissettikleri.

Üst Işık: Özgecillikten edinilen haz.

Yansıyan Işık: Yaratan'a benzer olma niyeti.

Yaratan: Özgecillik, özgecil olmak arzusu.

Yaratılan: Haz duyma arzusu, Galgalta.

Yaratılışın Kitabı (Sefer Yetzira): M.Ö. 18. yüzyıldan bir kabalistik kitap.

Yaşayan Ruh: Biyolojik bedeninin hayat gücü.

Yehida: Yaratılan en yüce ışık.

Zeir Anpin (ZA): Yaratılandaki küçük hal.

Zohar Kitabı (İhtişamın Kitabı): Evrenin erdemliğiyle ilgili yazılmış bir kitap (M.S. 3. yüzyıl).

BNEI BARUCH'LA TEMASA GEÇMEK İÇİN

Bnei Baruch

1057 Steeles Avenue West, Suite 532

Toronto, ON, M2R 3X1

CANADA

Türkiye'den Bilgi Almak İsteyenler

E-posta: turkish@kabbalah.info

İnternet Sitesi: www.kabbalah.info/turkishkab/